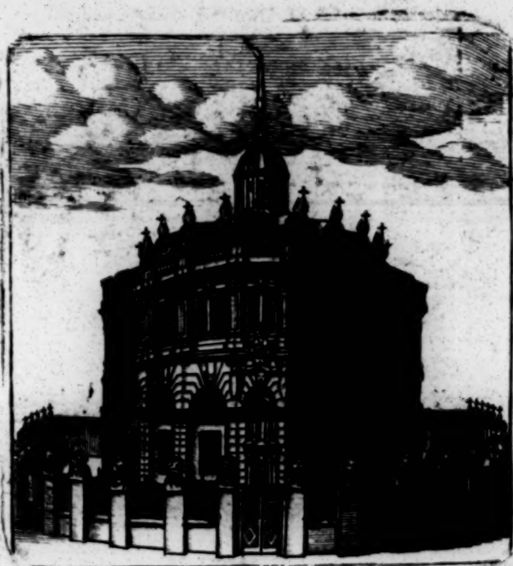
ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ
PSALTERIUM.

JUXTA
Exemplar *Alexandrinum*.
Editio Nova,
Græcè & Latinè.

OXONIÆ.
E THEATRO SHELDONIANO. A.D. 1678.

prin'd 5h 4 mit

Ad Lectorem.

CYrillus Lucaris, Patriarcha Alexandrinus, dono misit CAROLO I. Britanniarum Regi, Martyri beatissimo, *S.* Scripturæ Græcum exemplar; quod vulgo dicitur Alexandrinum. Hinc tibi, L.C. Psalterium exhibemus, ea fide & cura, quæ sacris debetur. Stichorum distinctionem, quam vides, Latina vetus Editio, & Græci aliquot codices, qui ad manum erant, ubique confirmabant. Horum proinde ductum secuti sumus in ordinandis stichis nonnullorum Psalmorum, qui desiderantur in exemplari Carolino. Sunt porro in eo codice miræ permutationes quarundam vocalium, diphthongorum & consonantium: fortuitas non dixeris, quoniam perpetuæ sunt; imo eædem comparent in alio perantiquo MS° Bibliothecæ Cottonianæ, in quo liber Geneseos Græce continetur. Has sive maculas, sive nævos omisimus, ex consilio vi-

rorum doctorum, ad quos istam rem retulimus. Neque enim sibi constare rationem affirmabant, cur nunc scriberemus ἔλαιος pro ἔλεος, πληρώσει pro πληρώσαι, ἐξηραύνησεν pro ἐξηρεύνησεν, ἀντάμιμψιν pro ἀντάμειψιν, ἐφήλπισα pro ἐπήλπισα. Ut autem ἀντίστροφος existeret utraque versio; nec vacua, deformis & lacunosa videretur Græcæ paginæ facies; Versus aliquot ex Vaticana Editione Psalmo XIII inseruimus. Non legit eos S. Paulus in hoc Psalmo, sed hinc inde congessit; & absunt non tantum huic exemplari, quod exprimimus, sed etiam antiquis fere omnibus. Hymnum & Oden in calce adjecimus: Hanc ex Psalmis collectam; Illum longo Ecclesiæ usu nobilem, receptumque in Liturgiam Anglicanam, idem venerabilis codex Alexandrinus conservavit.

VALE.

LIBER
PSALMORUM.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ α.

ΜΑκάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν·
Καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη·
Καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους
τῶν ὑδάτων,
Ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·
Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀποῤῥυήσεται·
Καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσῃ κατευοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως·
Ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει·
Οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων·
Καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛ. β'.

ΙΝατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν
κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
Κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν·

Καὶ

LIBER PSALMORUM.

PSALMUS I.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiorum:
Et in via peccatorum non stetit:
Et in cathedra pestilentiæ non sedit.

2 Sed in lege Domini voluntas ejus:
Et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum,
Quod fructum suum dabit in tempore suo:
Et folium ejus non defluet:
Et omnia quæcunque faciet prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic:
Sed tanquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

5 Ideo non resurgent impii in judicio:
Neque peccatores in consilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum:
Et iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

QUare fremuerunt gentes, & populi meditati sunt inania?

2 Astiterunt reges terræ:
Et principes convenerunt in unum:
Adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

3 Dirumpamus vincula eorum:

Καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς·
Καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ·
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Διαγγελῶν τὸ πρόσταγμα κυρίου.

7 Κύριος εἶπεν πρός με, υἱός μου εἶ σύ·
Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν
σου·
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·
Καὶ ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς συνίετε·
Παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ·
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ κύριος·
Καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας.

13 Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ·
Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Τοῦ

Et projiciamus à nobis jugum ipſorum.

4 Qui habitat in cœlis irridebit eos:
Et Dominus ſubſannabit eos.

5 Tunc loquetur ad eos in ira ſua:
Et in furore ſuo conturbabit eos.

6 Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo:
Super Sion montem ſanctum ejus:
Prædicans præceptum ejus.

7 Dominus dixit ad me, filius meus es tu:
Ego hodie genui te.

8 Poſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditatem tuam:
Et poſſeſſionem tuam terminos terræ.

9 Reges eos in virga ferrea:
Et tanquam vas figuli confringes eos.

10 Et nunc reges intelligite:
Erudimini qui judicatis terram.

11 Servite Domino in timore:
Et exultate ei cum tremore.

12 Apprehendite diſciplinam, nequando iraſcatur Dominus:
Et pereatis de via juſta:

13 Cum exarſerit in brevi ira ejus:
Beati omnes qui confidunt in eo.

ΨΑΛ. γ'.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
Πολλοὶ ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ
θεῷ αὐτοῦ. Διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ ἀντιλήπτωρ μου εἶ·
Δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

4 Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Καὶ εἰσήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Διάψαλμα.

5 Εγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
Εξηγέρθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ·
Τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι·
Ανάστα κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

7 Οτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
Οδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ
εὐλογία σου.

ΨΑΛ. δ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου·
Εν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι·
Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Psal. III.

Psalmus David, cum fugeret à facie Absalom filii sui.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? Multi insurgunt adversum me.

2 Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus.

3 Tu autem Domine susceptor meus es:
Gloria mea, & exaltans caput meum.

4. Voce mea ad Dominum clamavi:
Et exaudivit me de monte sancto suo.

5 Ego dormivi & soporatus sum:
Et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

6 Non timebo millia populi circundantis me:
Exsurge Domine, salvum me fac Deus meus.

7 Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa:
Dentes peccatorum contrivisti.

8 Domini est salus: & super populum tuum benedictio tua.

Psal. IV.

In finem Psalmus cantici David.

CUm invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ:
In tribulatione dilatâsti mihi:
Miserere mei; & exaudi orationem meam.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι;
Ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητας, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ·
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε·
Ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν
κατανοίγητε. Διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
κύριον·
Πολλοὶ λέγουσι, τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά.

6 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε·
Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

7 Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

9 Ὅτι σύ, κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι
κατῴκισάς με.

ΨΑΛ. ε.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης,
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε·
Σύνες τῇ κραυγῇ μου.

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·
Ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου.

3 Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε·
Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

4 Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψῃ με·
Ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

2 Filii hominum uſquequo gravi corde?
Ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium?

3 Et ſcitote, quoniam mirificavit Dominus ſanctum ſuum:
Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

4 Iraſcimini, & nolite peccare:
Quæ dicitis in cordibus veſtris, in cubilibus veſtris compungimini.

5 Sacrificate ſacrificium juſtitiæ, & ſperate in Domino:
Multi dicunt, quis oſtendit nobis bona?

6 Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui Domine,
Dediſti lætitiam in corde meo.

7 A fructu frumenti, vini, & olei ſui, multiplicati ſunt.

8 In pace in idipſum dormiam, & requieſcam.

9 Quoniam tu Domine ſingulariter in ſpe conſtituiſti me.

Psalmus V.

In finem pro eâ, quæ hæreditatem conſequitur, Pſalmus David.

VErba mea auribus percipe Domine:
Intellige clamorem meum.

2 Intende voci orationis meæ:
Rex meus & Deus meus.

3 Quoniam ad te orabo, Domine:
Mane exaudies vocem meam.

4 Mane aſtabo tibi & videbo:
Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

5 Θὺ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·
Οὐ δὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

6 Εμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
Απολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

7 Ανδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος·
Εγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου.
Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Ενεκα τῶν ἐχθρῶν μου·
Κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια·
Η καρδία αὐτῶν ματαία.

10 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
Κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός·
Αποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς·
Οτι παρεπίκρανάν σε κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ·
Εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς·
Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

12 Οτι σὺ εὐλογεῖς δίκαιον·
Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

5 Neque habitabit juxta te malignus:
Neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

6 Odisti omnes, qui operantur iniquitatem:
Perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

7 Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus:
Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam:
Adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

8 Domine deduc me in justitia tua:
Propter inimicos meos:
Dirige in conspectu tuo viam meam.

9 Quoniam non est in ore eorum veritas:
Cor eorum vanum est.

10 Sepulcrum patens est guttur eorum:
Linguis suis dolose agebant.
Judica illos Deus:
Decidant à cogitationibus suis:
Secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos:
Quoniam irritaverunt te Domine.

11 Et lætentur omnes, qui sperant in te:
In æternum exultabunt, & habitabis in eis:
Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

12 Quoniam tu benedices justo:
Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronâsti nos.

ΨΑΛ. ς'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
Μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι·
Ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ κύριε ἕως πότε;

4 Ἐπίστρεψον, κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου·
Σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου,
Ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου·
Λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου·
Ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου·
Ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου·
Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

PSAL. VI.

In finem in carminibus Psalmus David pro octava.

DOmine ne in furore tuo arguas me:
Neque in ira tua corripias me.

2 Miſerere mei Domine, quoniam infirmus ſum:
Sana me Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.

3 Et anima mea turbata eſt valde:
Sed tu Domine uſquequo?

4 Convertere Domine, & eripe animam meam:
Salvum me fac propter miſericordiam tuam.

5 Quoniam non eſt in morte qui memor ſit tui:
In inferno autem quis confitebitur tibi?

6 Laboravi in gemitu meo:
Lavabo per ſingulas noctes lectum meum:
Lacrymis meis ſtratum meum rigabo.

7 Turbatus eſt à furore oculus meus:
Inveteravi inter omnes inimicos meos.

8 Diſcedite à me omnes qui operamini iniquitatem:
Quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

9 Exaudivit Dominus deprecationem meam:
Dominus orationem meam ſuſcepit.

10 Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimici mei:
Convertantur & erubeſcant valde velociter.

ΨΑΛ. ζʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾖσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ιεμενί.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου·
Μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο·
Εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου·

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά·
Αποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

5 Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι·
Καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Καὶ δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Διάψαλμα.

6 Ανάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου.
Υψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου·
Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε·
Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς·
Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον·
Ετάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ·

Psal. VII.

Psalmus David, quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Jemini.

DOmine Deus meus in te speravi:
Salvum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

2 Nequando rapiat ut leo animam meam:
Dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

3 Domine Deus meus, si feci istud:
Si est iniquitas in manibus meis:

4 Si reddidi retribuentibus mihi mala:
Decidam merito ab inimicis meis inanis.

5 Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat:
Et conculcet in terra vitam meam:
Et gloriam meam in pulverem deducat.

6 Exurge Domine in ira tua:
Et exaltare in finibus inimicorum meorum:
Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti.

7 Et synagoga populorum circumdabit te:
Et propter hanc in altum regredere.

8 Dominus judicat populos:
Judica me Domine secundum justitiam meam:
Et secundum innocentiam meam super me.

9 Consumetur nequitia peccatorum:
Et diriges justum:
Scrutans corda & renes Deus.

10 Justum adjutorium meum à Domino:

Τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος·
Μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει·
Τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου·
Τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν·
Καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ·
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛ. η.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον·
Ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου·
Τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου·
Σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Qui ſalvos facit rectos corde.

11 Deus judex juſtus, fortis, & patiens:
Nunquid iraſcitur per ſingulos dies?

12 Niſi converſi fueritis, gladium ſuum vibrabit:
Arcum ſuum tetendit, & paravit illum.

13 Et in eo paravit vaſa mortis: ſagittas ſuas
ardentibus effecit.

14 Ecce parturiit injuſtitiam:
Concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

15 Lacum aperuit, & effodit eum:
Et incidit in foveam, quam fecit.

16 Convertetur dolor ejus in caput ejus:
Et in verticem ipſius iniquitas ejus deſcendet.

17 Confitebor Domino ſecundum juſtitiam ejus:
Et pſallam nomini Domini altiſſimi.

PSAL. VIII.

In finem pro torcularibus. Pſalmus David.

DOmine Dominus noſter, quam admirabile eſt
nomen tuum in univerſa terra!
Quoniam elevata eſt magnificentia tua
ſuper cœlos.

2 Ex ore infantium & lactentium perfeciſti
laudem:
Propter inimicos tuos:
Ut deſtruas inimicum & ultorem.

3 Quoniã videbo cœlos tuos, opera digitorũ tuorum:
Lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

4 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ;
Ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,
Δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

7 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
Πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας·
Ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης·
Τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

9 Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΨΑΛ. Θ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί·
Ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου·
Ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων τὴν δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσιν, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
Τὸ ὄνομά σου ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις
καθεῖλες·
Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἤχους·

7 Καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

Ἡτοίμασεν

4 Quid eſt homo, quod memor es ejus?
Aut filius hominis, quoniam viſitas eum?

5 Minuiſti eum paulo minus ab angelis:
Gloria & honore coronaſti eum.

6 Et conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum.

7 Omnia ſubjeciſti ſub pedibus ejus:
Oves & boves univerſas:
Inſuper & pecora campi.

8 Volucres cœli, & piſces maris:
Qui perambulant ſemitas maris.

9 Domine Dominus noſter: quam admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra!

PSAL. IX.

In finem pro occultis filii, Pſalmus David.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo:
Narrabo omnia mirabilia tua.

2 Lætabor & exultabo in te:
Pſallam nomini tuo altiſſime.

3 In convertendo inimicum meum retrorſum:
Infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

4 Quoniam feciſti judicium meum, & cauſam meam:
Sediſti ſuper thronum qui judicas juſtitiam.

5 Increpaſti gentes, & periit impius:
Nomen eorum delêſti in æternum, & in ſeculum ſeculi.

6 Inimici defecerunt frameæ in finem, & civitates eorum deſtruxiſti:
Periit memoria eorum cum ſonitu.

7 Et Dominus in æternum permanet:

 Paravit

Ητοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ.

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι·
Βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ γινώσκοντες τὸ
ὄνομά σου.
Οτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε.

11 Ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών·
Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

12 Οτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη·
Οὐκ ἐπελάθετο τῆς φωνῆς τῶν πενήτων.

13 Ελέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου·
Εκ τῶν ἐχθρῶν μου.

14 Ο ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
Οπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου·
Εν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

15 Αγαλλιάσομαι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη·
Εν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν·
Εν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν, συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν·
Εν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός.
Ωδὴ διαψάλματος.

17 Αποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην·
Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ.

18 Οτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός·
Η ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος.

19 Ανάστηθι κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
Κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον

Paravit in judicio thronum ſuum.

8 Et ipſe judicabit orbem terræ in æquitate:
Judicabit populos in juſtitia.

9 Et factus eſt Dominus refugium pauperi:
Adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

10 Et ſperent in te qui noverunt nomen tuum:
Quoniam non dereliquiſti quærentes te Domine,

11 Pſallite Domino, qui habitat in Sion:
Annuntiate inter gentes ſtudia ejus.

12 Quoniam requirens ſanguinem eorum
recordatus eſt:
Non eſt oblitus clamorem pauperum.

13 Miſerere mei Domine, vide humilitatem meam:
De inimicis meis.

14 Qui exaltas me de portis mortis:
Ut annuntiem omnes laudationes tuas:
In portis filiæ Sion.

15 Exultabo in ſalutari tuo: infixæ ſunt gentes:
In interitu, quem fecerunt:
In laqueo iſto, quem abſconderunt, comprehenſus
eſt pes eorum.

16 Cognoſcetur Dominus judicia faciens:
In operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt
peccator.

17 Convertantur peccatores in infernum:
Omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

18 Quoniam non in finem oblivio erit pauperis:
Patientia pauperum non peribit in finem.

19 Exurge Domine, non confortetur homo:
Judicentur gentes in conſpectu tuo.

20 Conſtitue

20 Κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς·
Γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν.

Διάψαλμα.

Ἱνατί, κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν;
Ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός·
Συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ὁ ἀδικῶν εὐλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῆς γῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει.

5 Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.
Βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ·
Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ, ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου·
Ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων·
Ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῷον.

9 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν·
Ἐνεδρεύει [ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ·
Ἐνεδρεύει] τοῦ ἁρπάσαι πτωχόν·
Ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτόν.

10 Ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν·
Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε

20 Constitue Domine legislatorem super eos:
Ut sciant gentes quoniam homines sunt.

PSAL. X. *secundum Hebr.*

1 Ut quid Domine recessisti longe?
Despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

2 Dum superbit impius, incenditur pauper:
Comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in desideriis
animæ suæ:
Et iniquus benedicitur.

4 Exacerbavit Dominum peccator:
Secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

5 Non est Deus in conspectu ejus:
Inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore:
Auferuntur judicia tua à facie ejus:
Omnium inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: non movebor
à generatione in generationem, sine malo.

7 Cujus maledictione os plenum est, & amaritudine,
& dolo:
Sub lingua ejus labor & dolor.

8 Sedet in insidiis cum divitibus:
In occultis, ut interficiat innocentem.

9 Oculi ejus in pauperem respiciunt:
Insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua:
Insidiatur ut rapiat pauperem:
Rapere pauperem dum attrahit eum.

10 In laqueo suo humiliabit eum:
Inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit
pauperum.

11 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός·
Ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου·
μὴ ἐπιλάθῃς τῶν πενήτων.

13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θεόν;
Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει.

14 Βλέπεις ὅτι σὺ κόπον, καὶ θυμὸν κατανοεῖς·
Τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου·
Σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός·
Ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθῶν.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·
Ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι' αὐτήν.

16 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε κύριος·
Τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς αὐτοῦ.

18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ·
Ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ
τῆς γῆς.

ΨΑΛ. ι΄.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου·
Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον·
Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν·
Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

3 Ὅτι ἃ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθεῖλον·
Ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

11 Dixit enim in corde suo, Oblitus est Deus:
Avertit faciem suam ne videat in finem.

12 Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua;
ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum:
Dixit enim in corde suo; non requiret.

14 Vides, quoniam tu laborem & dolorem consideras:
Ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus est pauper:
Orphano tu eris adjutor.

15 Contere brachium peccatoris & maligni:
Quæretur peccatum illius, & non invenietur.

16 Dominus regnabit in æternum, & in seculum seculi:
Peribitis gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum exaudivit Dominus:
Præparationem cordis eorum audivit auris tua.

18 Judicare pupillo & humili:
Ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

PSAL. X.

In finem, Psalmus David.

IN Domino confido; quomodo dicitis animæ meæ:
Transmigra in montem sicut passer?

2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum:
Paraverunt sagittas suas in pharetra;
Ut sagittent in obscuro rectos corde.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt:
Justus autem quid fecit?

4 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι·
Τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

5 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον, καὶ τὸν ἀσεβῆ·
Ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

6 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδα·
Πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου
αὐτῶν.

7 Ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·
Εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ιά.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὑπὲρ τῆς ὀγδόης.

Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος·
Ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ·
Χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν κακά.

3 Ἐξολοθρεύσει κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια·
Καὶ γλῶσσαν μεγαλοῤῥήμονα.

4 Τοὺς εἰπόντας, τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν·
Τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστι·
Τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν·
Καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων·
Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει κύριος·
Θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια κυρίου λόγια ἁγνά·
Ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ·
Κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

4 Dominus in templo ſancto ſuo,
Dominus in cœlo ſedes ejus:
Oculi ejus in pauperem reſpiciunt;
Palpebræ ejus interrogant filios hominum.

5 Dominus interrogat juſtum & impium:
Qui autem diligit iniquitatem, odit animam
ſuam.

6 Pluet ſuper peccatores laqueos:
Ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarum, pars
calicis eorum.

7 Quoniam juſtus Dominus & juſtitias dilexit:
Æquitatem vidit vultus ejus.

PSAL. XI.

In finem pro octava, Pſalmus David.

SAlvum me fac Domine, quoniam defecit ſanctus:
Quoniam diminutæ ſunt veritates à filiis
hominum.

2 Vana locuti ſunt unuſquiſque ad proximum ſuum:
Labia doloſa, in corde & corde locuti ſunt.

3 Diſperdat Dominus univerſa labia doloſa:
Et linguam magniloquam.

4 Qui dixerunt: Linguam noſtram magnificabimus:
Labia noſtra à nobis ſunt,
Quis noſter Dominus eſt?

5 Propter miſeriam inopum,
Et gemitum pauperum,
Nunc exurgam, dicit Dominus:
Ponam in ſalutari, fiducialiter agam in eo.

6 Eloquia Domini, eloquia caſta:
Argentum igne examinatum,
Probatum terræ, purgatum ſeptuplum.

7 Σὺ κύριε φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς·
Ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι·
Κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛ. ιβ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Ἕως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;
Ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου·
Ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός;

3 Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

4 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου·
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

5 Μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν·
Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

6 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα·
Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με·
Καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΨΑΛ. ιγ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός·
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

7 Tu Domine ſervabis nos: & cuſtodies nos,
A generatione hac in æternum.

8 In circuitu impii ambulant:
Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum.

Psal. XII.

In finem, Pſalmus David.

USquequo Domine oblivifceris me in finem?
Uſquequo avertis faciem tuam à me?

2 Quamdiu ponam conſilia in anima mea:
Dolorem in corde meo per diem?

3 Uſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me?

4 Reſpice, & exaudi me Domine Deus meus:
Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte.

5 Ne quando dicat inimicus meus: prævalui adverſus eum:
Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero.

6 Ego autem in miſericordia tua ſperavi:
Exultabit cor meum in ſalutari tuo.
Cantabo Domino qui bona tribuit mihi:
Et pſallam nomini Domini altiſſimi.

Psal. XIII.

In finem, Pſalmus David,

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus:
Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in ſtudiis ſuis:
Non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

2 Dominus

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
Ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν·
Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει·
Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.
Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν·
Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου.

5 Τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος.

6 Ὅτι κύριος ἐν γενεᾷ δικαίων·
Βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύνατε·
Ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ;
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

ΨΑΛ. ιδʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου·
Ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου.

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

2 Dominus de cœlo prospexit super filios hominum:
Ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt:
Non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.
Sepulcrum patens est guttur eorum,
Linguis suis dolose agebant,
Venenum aspidum sub labiis eorum.
Quorum os maledictione & amaritudine
plenum est:
Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.
Contritio & infelicitas in viis eorum,
Et viam pacis non cognoverunt:
Non est timor Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoscent omnes qui operantur
iniquitatem:
Qui devorant plebem meam sicut escam panis?

5 Dominum non invocaverunt:
Illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 Quoniam Dominus in generatione justa est,
Consilium inopis confudistis:
Quoniam Dominus spes ejus est.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel?
Cum averterit Dominus captivitatem plebis suæ,
Exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

PSAL. XIV.

Psalmus David.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo?
Aut quis requiescet in monte sancto tuo?

2 Qui ingreditur sine macula, & operatur justitiam.

3 Qui

3 Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν·
Καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ.

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶς πονηρευόμενος·
Τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει·
Ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν.

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ·
Καὶ δῶρα ἐπ᾽ ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν·
Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛ. ιε'.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με, κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

2 Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ·
Ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν·
Μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν·
Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων·
Οὐδ᾽ οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ
ποτηρίου μου·
Σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἔπεσέ μοι ἐν τοῖς κρατίστοις μου·
Καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν.

7 Εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με·
Ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

3 Qui loquitur veritatem in corde ſuo:
Qui non egit dolum in lingua ſua:
Nec fecit proximo ſuo malum:
Et opprobriũ non accepit adverſus proximos ſuos.

4 Ad nihilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus: timentes autem Dominum glorificat:
Qui jurat proximo ſuo, & non decipit.

5 Qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram:
Et munera ſuper innocentem non accepit:
Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

PSAL. XV.

Tituli inſcriptio ipſi David.

CONſerva me Domine, quoniam ſperavi in te.
2 Dixi Domino: Deus meus es tu:
Quoniam bonorum meorum non eges.

3 Sanctis, qui ſunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

4 Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum:
Poſtea acceleraverunt:
Non congregabo conventicula eorum de ſanguinibus:
Nec memor ero nominum eorum per labia mea.

5 Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei:
Tu es, qui reſtitues hæreditatem meam mihi.

6 Funes ceciderunt mihi in præclaris:
Etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.

7 Benedicam Dominũ, qui tribuit mihi intellectum:
Inſuper & uſque ad noctem increpuerunt me renes mei.

8 Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός·
Οτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου,
Καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·
Ετι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

10 Οτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου·
Οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
Εγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς·
Πληρώσεις με εὐφροσύνην μετὰ τοῦ προσώπου σου·
Τερπνότης ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛ. ις.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

ΕΙσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου·
Πρόσχες τῇ δεήσει μου·
Ενώπισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι
δολίοις.

2 Εκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι·
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Εδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπισκέψω νυκτός·
Επύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

4 Οπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν
ἀνθρώπων·
Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου·
Ινα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.

6 Εγὼ ἐκέκραξα, ὅτι εἰσήκουσέν μου ὁ θεός·
Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ·

8 Εκ

8 Providebam Dominum in conspectu meo semper:
Quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

9 Propter hoc lætatum est cor meum,
Et exultavit lingua mea:
Insuper & caro mea requiescet in spe.

10 Quoniam non derelinques animam meam in inferno:
Nec dabis sanctum tuum videre corruptionem
Notas mihi fecisti vias vitæ:
Adimplebis me lætitia cum vultu tuo:
Delectationes in dextera tua usque in finem.

PSAL. XVI.

Oratio David.

EXaudi Domine justitiam meam:
Intende deprecationem meam:
Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.

2 De vultu tuo judicium meum prodeat:
Oculi tui videant æquitates.

3 Probasti cor meum, & visitasti nocte:
Igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas.

4 Ut non loquatur os meum opera hominum:
Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

5 Perfice gressus meos in semitis tuis:
Ut non moveantur vestigia mea.

6 Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus:
Inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

7 Mirifica misericordias tuas, qui salves facis sperantes in te.

8 Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου·
Φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ·
Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με.

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με·
Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν·
Τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με·
Τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν,
Καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

13 Ἀνάστηθι κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς
Ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς·
Ῥομφαίαν σου.

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου·
Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς·
Διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν·
Καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν·
Ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου·
Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛ. ιζʹ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδὶ κυρίου τῷ Δαυίδ, ἃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ᾠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐρρύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ· καὶ εἶπεν.

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου·
2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου·

Ὁ θεός

8 A resistentibus dexteræ tuæ:
Custodi me, ut pupillam oculi:
Sub umbra alarum tuarum protege me.

9 A facie impiorum qui me afflixerunt:
Inimici mei animam meam circundederunt.

10 Adipem suum concluserunt:
Os eorum locutum est superbiam.

11 Projicientes me nunc circundederunt me:
Oculos suos statuerunt declinare in terram.

12 Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam,
Et sicut catulus leonis habitans in abditis.

13 Exurge Domine, præveni eum, & supplanta eum:
Eripe animam meam ab impio:
Frameam tuam.

14 Ab inimicis manus tuæ:
Domine à paucis de terra:
Divide eos in vita eorum:
De absconditis tuis adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filiis, & demiserunt reliquias suas
parvulis suis.

15 Ego autem in justitia apparebò conspectui tuo:
Satiabor cum apparuerit gloria tua.

PSAL. XVII.

In finem puero Domini David, qui locutus est Domino verba cantici hujus, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum ejus, & de manu Saul, & dixit.

DIligam te Domine fortitudo mea.

2 Dominus firmamentum meum, & refugium
meum, & liberator meus.

Deus

Ὁ θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
Ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον·
Καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου·
Καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με·
Προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλεσάμην τὸν κύριον·
Καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα·
Ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου·
Καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ·
Καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν·
Καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταφλογήσεται·
Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβεὶν καὶ ἐπετάσθη·
Ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ·
Κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον·
Χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ κύριος·
Καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

Deus meus adjutor meus, & ſperabo in eum:
Protector meus, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor
meus.

3 Laudans invocabo Dominum:
Et ab inimicis meis ſalvus ero.

4 Circundederunt me dolores mortis:
Et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

5 Dolores inferni circundederunt me:
Præoccupaverunt me laquei mortis.

6 In tribulatione mea invocavi Dominum:
Et ad Deum meum clamavi:
Et exaudivit de templo ſancto ſuo vocem meam:
Et clamor meus in conſpectu ejus, introivit
in aures ejus.

7 Commota eſt, & contremuit terra:
Fundamenta montium conturbata ſunt,
Et commota ſunt, quoniam iratus eſt eis.

8 Aſcendit fumus in ira ejus:
Et ignis à facie ejus exarſit:
Carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

9 Inclinavit cœlos, & deſcendit:
Et caligo ſub pedibus ejus.

10 Et aſcendit ſuper cherubim, & volavit:
Volavit ſuper pennas ventorum.

11 Et poſuit tenebras latibulum ſuum:
In circuitu ejus tabernaculum ejus, tenebroſa
aqua in nubibus aeris.

12 Præ fulgore in conſpectu ejus nubes tranſierunt:
Grando, & carbones ignis.

13 Et intonuit de cœlo Dominus:
Et altiſſimus dedit vocem ſuam.

14 Εξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς·
Καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων·
Καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης·
Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου κύριε·
Απὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Εξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με·
Προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ρύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με·
Οτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν·
Ρύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με·
Ρύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν,
Καὶ ἐκ τῶν μισούντων με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Οτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου·
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου.

22 Οτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου·
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ,
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου,
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου·
Ανταποδώσει μοι ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

14 Et misit sagittas suas, & dissipavit eos:
Fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

15 Et apparuerunt fontes aquarum:
Et revelata sunt fundamenta orbis terrarum:
Ab increpatione tua Domine:
Ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

16 Misit de summo, & accepit me:
Et assumsit me de aquis multis.

17 Eripuit me de inimicis meis fortissimis,
Et ab his qui oderunt me:
Quoniam confortati sunt super me.

18 Prævenerunt me in die afflictionis meæ:
Et factus est Dominus protector meus.

19 Et eduxit me in latitudinem:
Salvum me fecit, quoniam voluit me.

20 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam:
Et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi.

21 Quia custodivi vias Domini:
Nec impie gessi à Deo meo.

22 Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo:
Et justitias ejus non repuli à me.

23 Et ero immaculatus cum eo:
Et observabo me ab iniquitate mea.

24 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam:
Et secundum puritatem manuum mearum:
In conspectu oculorum ejus.

25 Μετὰ ὁσίου ὅσιος ἔσῃ·
Καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ·
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Οτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις·
Καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Οτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε·
Ο θεός μου, φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Οτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου·
Καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

30 Ο θεός μου ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ·
Τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα·
Υπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Οτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου·
Η τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν;

32 Ο θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν·
Καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου.

33 Ο καταρτίζων τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφους·
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με.

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον·
Καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου.

35 Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου·
Καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου·
Καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος·
Καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.

36 Επλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου·
Καὶ οὐκ ἠσθένησε τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς·
Καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.

38 Εκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι·

Πεσοῦνται

25 Cum sancto sanctus eris:
Et cum viro innocente innocens eris.

26 Et cum electo electus eris:
Et cum perverso perverteris.

27 Quoniam tu populum humilem salvum facies:
Et oculos superborum humiliabis.

28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine:
Deus meus illumina tenebras meas.

29 Quoniam in te eripiar à tentatione:
Et in Deo meo transgrediar murum.

30 Deus meus impolluta via ejus:
Eloquia Domini igne examinata:
Protector est omnium sperantium in se.

31 Quoniam quis Deus præter Dominum?
Aut quis Deus præter Deum nostrum?

32 Deus qui præcinxit me virtute:
Et posuit immaculatam viam meam.

33 Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum:
Et super excelsa statuens me.

34 Qui docet manus meas ad prælium:
Et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.

35 Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ:
Et dextera tua suscepit me:
Et disciplina tua correxit me in finem:
Et disciplina tua ipsa me docebit.

36 Dilatasti gressus meos subtus me:
Et non sunt infirmata vestigia mea.

37 Persequar inimicos meos, & comprehendam illos:
Et non convertar donec deficiant.

38 Confringam illos, nec poterunt stare:

Πεσȣ̃νται ὑπὸ τȣ̀ς πόδας μȣ.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον·
Συνεπόδισας πάντας τȣ̀ς ἐπανιςαμένȣς ἐπ' ἐμὲ
ὑποκάτω μȣ.

40 Καὶ τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς μȣ ἔδωκάς μοι νῶτον·
Καὶ τȣ̀ς μισȣ̃ντάς με ἐξωλέθρευσας.

41 Εκέκραξαν, κ̀ οὐκ ἦν ὁ σώζων·
Πρὸς κύριον, κ̀ οὐκ εἰσήκȣσεν αὐτῶν.

42 Και λεπτυνῶ αὐτȣ̀ς ὡσεὶ χνοῦν κ̀ προσώπον ἀνέμȣ·
Ως πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτȣ́ς.

43 Ρῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαῶν·
Καταςήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·

44 Λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων ἐδȣλευσέ μοι·
Εἰς ἀκοὴν ὠτὸς ἐπήκȣσάς μοι.

45 Υιοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι·
Υιο ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν·
Καὶ ἐχώλαναν ἐκ τ̃ τρίβων αὐτῶν.

46 Ζῇ κύριος, κ̀ εὐλογητὸς ὁ θεός μȣ·
Και ὑψωθήτω ὁ θεος τ̃ σωτηρίας μȣ·

47 Ο θεὸς ὁ διδȣ̀ς ἐκδικήσεις ἐμοί·
Καὶ ὑποτάξας λαȣ̀ς ὑπ' ἐμέ·
Ο ῥύςης μȣ ἐξ ἐχθρῶν μȣ ὀργίλων.

48 Απὸ τ̃ ἐπανιςαμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με·
Απὸ ἀνδρὸς ἀδίκȣ ῥῦσαί με.

49 Διὰ τȣ̃το ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε·
Καὶ τῷ ὀνόματί σȣ ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τȣ̃ βασιλέως αὐτȣ̃·
Καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριςῷ αὐτȣ̃·
Τῷ Δαυίδ, κ̀ τῷ σπέρματι αὐτȣ̃ ἕως αἰῶνος.

Cadent ſubtus pedes meos.
39 Et præcinxiſti me virtute ad bellum :
Et ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.
40 Et inimicos meos dediſti mihi dorſum :
Et odientes me diſperdidiſti.
41 Clamaverunt, nec erat qui ſalvos faceret ;
Ad Dominum, nec exaudivit eos.
42 Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti :
Ut lutum platearum delebo eos.
43 Eripies me de contradictionibus populi :
Conſtitues me in caput gentium.
44 Populus, quem non cognovi, ſervivit mihi :
In auditu auris obedivit mihi.
45 Filii alieni mentiti ſunt mihi :
Filii alieni inveterati ſunt :
Et claudicaverunt à ſemitis ſuis.
46 Vivit Dominus, & benedictus Deus meus :
Et exaltetur Deus ſalutis meæ.
47 Deus qui das vindictas mihi :
Et ſubdis populos ſub me :
Liberator meus de inimicis meis iracundis.
48 Et ab inſurgentibus in me exaltabis me :
A viro iniquo eripies me.
49 Propterea confitebor tibi in nationibus Domine :
Et nomini tuo pſalmum dicam.
50 Magnificans ſalutes regis ejus :
Et faciens miſericordiam Chriſto ſuo ;
David, & ſemini ejus uſque in ſeculum.

PSAL.

ΨΑΛ. ιη'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ·
Ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα·
Καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ
αὐτῶν.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν·
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

5 Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ·
Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ·
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς·
Ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν·
Ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό.

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν·
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ

PSAL. XVIII.

In finem, Psalmus David.

COEli enarrant gloriam Dei:
Et opera manuum ejus annuntiat firmamentum:

2 Dies diei eructat verbum:
Et nox nocti indicat scientiam.

3 Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

4 In omnem terram exivit sonus eorum.
Et in fines orbis terræ verba eorum.

5 In sole posuit tabernaculum suum:
Et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo;
Exultavit ut gigas ad currendam viam.

6 A summo cœlo egressio ejus:
Et occursus ejus usque ad summum ejus:
Nec est qui se abscondat à calore ejus.

7 Lex Domini immaculata convertens animas:
Testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

8 Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda.
Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

9 Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi:
Judicia Domini vera, justificata in semetipsa:

10 Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum:
Et dulciora super mel & favum.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά.
Ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει;
Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου·
Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσιν, τότε ἄμωμος ἔσομαι.
Καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου·
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου ἐστὶν διαπαντός·
Κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛ. ιθ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
Ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου·
Καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου·
Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Διάψαλμα.

4 Δώη σοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου,
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσει.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
Καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

6 Πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου·
Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ·
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις
Ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

11 Etenim servus tuus custodit ea:
In custodiendis illis retributio multa.

12 Delicta quis intelligit?
Ab occultis meis munda me.

13 Et ab alienis parce servo tuo:
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus
ero:
Et emundabor à delicto maximo.

14 Et erunt ut complaceant eloquia oris mei:
Et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper:
Domine adjutor meus, & redemtor meus.

PSAL. XIX.

In finem, Psalmus David.

EXaudiat te Dominus in die tribulationis:
Protegat te nomen Dei Jacob.

2 Mittat tibi auxilium de sancto:
Et de Sion tueatur te.

3 Memor sit omnis sacrificii tui:
Et holocaustum tuum pingue fiat.

4 Tribuat tibi secundum cor tuum:
Et omne consilium tuum confirmet.

5 Lætabimur in salutari tuo:
Et in nomine Dei nostri magnificabimur.

6 Impleat Dominus omnes petitiones tuas:
Nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus
CHRISTUM suum:
Exaudiet illum de cœlo sancto suo:
In potentatibus salus dexteræ ejus.

7 Hi in curribus, & hi in equis:
Nos autem in nomine Domini Dei nostri
invocabimus.

8 Αυτοὶ συνεποδίϑησαν κὴ ἔπεσον·
Ημεῖς δὲ ἀνέστημεν κὴ ἀνωρϑώϑημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα·
Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεϑά σε.

ΨΑΛ. κ΄.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανϑήσεται ὁ βασιλεὺς·
Καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιϑυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ·
Καὶ τὴν ϑέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
Διάψαλμα.

3 Οτι προέφϑασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος·
Εϑηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίϑου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, κὴ ἔδωκας αὐτῷ·
Μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου·
Δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιϑήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ευφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

7 Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον·
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευϑῇ.

8 Ευρεϑείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχϑροῖς σου·
Η δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Οτι ϑήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·
Κύριε ἐν ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτοὺς,
καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς·

Καὶ

8 Ipsi obligati sunt, & ceciderunt:
Nos autem surreximus & erecti sumus.

9 Domine salvum fac regem:
Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

PSAL. XX.

In finem, Psalmus David.

DOmine in virtute tua lætabitur rex:
Et super salutare tuum exultabit vehementer.

2 Desiderium cordis ejus tribuisti ei:
Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

3 Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis:
Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

4 Vitam petiit à te: & tribuisti ei
Longitudinem dierum in seculum, & in seculum seculi.

5 Magna est gloria ejus in salutari tuo:
Gloriam & magnū decorem impones super eum.

6 Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi:
Lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

7 Quoniam rex sperat in Domino;
Et in misericordia altissimi non commovebitur.

8 Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis:
Dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui:
Dominus in ira sua conturbabit eos,
& devorabit eos ignis.

10 Fructum eorum de terra perdes;

Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά·
Διελογίσαντο βουλὰς αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.

12 Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον·
Ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου·
Ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΨΑΛ. κα΄

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως
τῆς ἑωθινῆς.

Ο Θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με·
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·
Καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν·
Ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ
κατῃσχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος·
Ὄνειδος ἀνθρώπου καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με·
Ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν.

8 Ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν·
Σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.

9 Ὅτι σὺ εἶ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός·
Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου.

10 Ἐπὶ

Et ſemen eorum à filiis hominum.

11 Quoniam declinaverunt in te mala:
Cogitaverunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

12 Quoniam pones eos dorſum:
In reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

13 Exaltare Domine in virtute tua:
Cantabimus & pſallemus virtutes tuas.

PSAL. XXI.

In finem pro ſuſceptione matutina.

DEus Deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti?
Longe à ſalute mea verba delictorum meorum.

2 Deus meus clamabo per diem, & non exaudies:
Et nocte, & non ad inſipientiam mihi.

3 Tu autem in ſancto habitas, laus Iſrael.

4 In te ſperaverunt patres noſtri:
Speraverunt, & liberaſti eos.

5 Ad te clamaverunt, & ſalvi facti ſunt: in te ſperaverunt, & non ſunt confuſi.

6 Ego autem ſum vermis, & non homo:
Opprobrium hominum, & abjectio plebis.

7 Omnes videntes me, deriſerunt me:
Locuti ſunt labiis, & moverunt caput.

8 Speravit in Domino, eripiat eum:
Salvum faciat eum, quoniam vult eum.

9 Quoniam tu es, qui extraxiſti me de ventre:
Spes mea ab uberibus matris meæ.

10 Επὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας·
Εκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σύ.

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς·
Οτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί·
Ταῦροι πίονες περιέσχον με.

13 Ηνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν·
Ως λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ωσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Εγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου.

15 Εξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου·
Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

16 Οτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί·
Συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με·
Ωρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου.

17 Εξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου·
Αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς·
Καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ρῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος·
Καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Εν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

10 In te projectus sum ex utero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu.

11 Ne discesseris à me: quoniam tribulatio proxima est:
Quoniam non est qui adjuvet.

12 Circumdederunt me vituli multi:
Tauri pingues obsederunt me.

13 Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens & rugiens.

14 Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

15 Aruit tamquam testa virtus mea:
Et lingua mea adhæsit faucibus meis:
Et in pulverem mortis deduxisti me.

16 Quoniam circumdederunt me canes multi:
Concilium malignantium obsedit me:
Foderunt manus meas & pedes meos.

17 Dinumeraverunt omnia ossa mea:
Ipsi vero consideraverunt & inspexerunt me.

18 Diviserunt sibi vestimenta mea:
Et super vestem meam miserunt sortem.

19 Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me:
Ad defensionem meam conspice.

20 Erue à framea Deus animam meam:
Et de manu canis unicam meam.

21 Salva me ex ore leonis:
Et à cornibus unicornium humilitatem meam.

22 Narrabo nomen tuum fratribus meis:
In medio ecclesiæ laudabo te.

23 Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν·
Απαν τὸ σπέρμα Ιακὼβ δοξάσατε αὐτόν·
Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ισραήλ.

24 Οτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθησε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ·
Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέν μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη·
Τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον πάντων τῶν φοβουμένων
αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται·
Καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν·
Ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς·
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ
τῶν ἐθνῶν.

28 Οτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει
τῶν ἐθνῶν.

29 Εφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς·
Ενώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς
τὴν γῆν·
Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
Αναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

31 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν κύριος.

23 Qui timetis Dominum, laudate eum :
Universum semen Jacob glorificate eum :
Timeat eum omne semen Israel.

24 Quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis :
Nec avertit faciem suam à me :
Et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

25 Apud te laus mea in ecclesia magna :
Vota mea reddam in conspectu timentium eum.

26 Edent pauperes, & saturabuntur :
Et laudabunt Dominum qui requirunt eum :
Vivent corda eorum in seculum seculi.

27 Reminiscentur & convertentur ad Dominum universi fines terræ :
Et adorabunt in conspectu ejus universæ familiæ gentium.

28 Quoniam Domini est regnum : & ipse dominabitur gentium.

29 Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ :
In conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.
Et anima mea illi vivet.

30 Et semen meum serviet ipsi :
Annuntiabitur Domino generatio ventura :

31 Et anuntiabunt cœli justitiam ejus,
Populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

ΨΑΛ. κβ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν·
Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν·
Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης·
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου·
Οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ᾽ ἐμοῦ εἶ·
Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν·
Ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με·
Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου·
Καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡσεὶ κράτιστον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

ΨΑΛ. κγ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ τῆς μιᾶς Σαββάτου.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν·
Καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου;
Ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἀθῷος

PSAL. XXII.

Psalmus David.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit.
2 In loco paſcuæ ibi me collocavit:
Super aquam refectionis educavit me.

3 Animam meam convertit:
Deduxit me ſuper ſemitas juſtitiæ:
Propter nomen ſuum.

4 Nam, & ſi ambulavero in medio umbræ mortis,
Non timebo mala: quoniam tu mecum es:
Virga tua, & baculus tuus, ipſa me conſolata ſunt.

5 Paraſti in conſpectu meo menſam:
Adverſus eos qui tribulant me:
Impinguaſti in oleo caput meum:
Et calix meus inebrians quam præclarus eſt?

6 Et miſerecordia tua ſubſequetur me omnibus diebus vitæ meæ:
Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

PSAL. XXIII.

Prima ſabbati, Pſalmus David.

DOmini eſt terra, & plenitudo ejus:
Orbis terrarum & univerſi qui habitant in eo.

2 Quia ipſe ſuper maria fundavit eum:
Et ſuper flumina præparavit eum.

3 Quis aſcendet in montem Domini?
Aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

 4 Innocens

4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ·
Ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου·
Καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν·
Ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν·
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός·
Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν·
Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι·
Καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛ. κε'.

Εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

2 Ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα·
Μὴ καταισχυνθείην·
Μὴ δὲ καταγελάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου·

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν·
Αἰσχυνθήτωσαν πάντες ἀνοσιοῦντες διακενῆς.

4 Τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι.
Καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Ὁδήγησόν

4 Innocens manibus & mundo corde:
Qui non accepit in vano animam meam:
Nec juravit in dolo proximo suo.

5 Hic accipiet benedictionem à Domino:
Et misericordiam à Deo salutari suo.

6 Hæc est generatio quærentium eum:
Quærentium faciem Dei Jacob.

7 Attollite portas principes vestras:
Et elevamini portæ æternales:
Et introibit rex gloriæ.

8 Quis est iste rex gloriæ?
Dominus fortis & potens:
Dominus potens in prælio.

9 Attollite portas principes vestras:
Et elevamini portæ æternales:
Et introibit rex gloriæ.

10 Quis est iste rex gloriæ?
Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

PSAL. XXIV.

In finem, Psalmus David.

AD te Domine levavi animam meam.
2. Deus meus in te confido,
Non erubescam:
Neque irrideant me inimici mei:

3 Etenim universi, qui sustinent te, non confundentur:
Confundantur omnes iniqua agentes supervacue.

4 Vias tuas Domine demonstra mihi:
Et semitas tuas edoce me.

5 Dirige

5 Οδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου·
Καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε·
Καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

7 Αμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς·
Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ·
Ενεκα τῆς χρηστότητός σου κύριε.

8 Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος·
Διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Οδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια·
Τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε·
Καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον·
Νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο.

13 Η ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν·
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν·
Καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον·
Οτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

16 Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Οτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν·
Εκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

5 Dirige me in veritate tua:
Et doce me, quia tu es Deus salvator meus:
Et te sustinui tota die.

6 Reminiscere miserationum tuarum Domine:
Et misericordiarum tuarum, quæ à seculo sunt:

7 Delicta juventutis meæ, & ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuam memento mei tu:
Propter bonitatem tuam Domine.

8 Dulcis & rectus Dominus:
Propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

9 Diriget mansuetos in judicio:
Docebit mites vias suas.

10 Universæ viæ Domini, misericordia & veritas;
Requirentibus testamentum ejus, & testimonia ejus.

11 Propter nomen tuum Domine,
Propitiaberis peccato meo: multum est enim.

12 Quis est homo qui timet Dominum?
Legem statuit ei in via, quam elegit.

13 Anima ejus in bonis demorabitur:
Et semen ejus hæreditabit terram.

14 Firmamentum est Dominus timentibus eum:
Et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

15 Oculi mei semper ad Dominum:
Quoniam ipse evellit de laqueo pedes meos.

16 Respice in me, & miserere mei:
Quia unicus & pauper sum ego.

17 Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt:
De necessitatibus meis erue me.

18 Vide

18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου·
Καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν·
Καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με·
Μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛ. κε΄.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ.

ΚΡῖνόν μοι κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με·
Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σού ἐστιν·
Καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος·
Καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων·
Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου·
Καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε.

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως·
Καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

18 Vide humilitatem meam, & laborem meum:
Et dimitte universa delicta mea.
19 Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt:
Et odio iniquo oderunt me.
20 Custodi animam meam, & erue me:
Non erubescam, quoniam speravi in te.
21 Innocentes & recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.
22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

Psal. XXV.

In finem, Psalmus David.

JUdica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum:
Et in Domino sperans non infirmabor.
2 Proba me Domine, & tenta me:
Ure renes meos & cor meum.
3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est:
Et complacui in veritate tua.
4 Non sedi cum concilio vanitatis:
Et cum iniqua gerentibus non introibo.
5 Odivi ecclesiam malignantium:
Et cum impiis non sedebo.
6 Lavabo inter innocentes manus meas:
Et circumdabo altare tuum Domine.
7 Ut audiam vocem laudis,
Et enarrem universa mirabilia tua.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου·
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου.

10 Ὧν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι·
Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
Λύτρωσαί με κύριε καὶ ἐλέησόν με.

12 Ὁ γὰρ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κύριε.

ΨΑΛ. κϛʹ.

Τῷ Δαυίδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου·
Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ᾐτησάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω·
Τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυρίου,
Καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ.

8 Domine dilexi decorem domus tuæ :
Et locum habitationis gloriæ tuæ.

9 Ne perdas cum impiis Deus animam meam :
Et cum viris sanguinum vitam meam.

10 In quorum manibus iniquitates sunt :
Dextera eorum repleta est muneribus.

11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum :
Redime me, & miserere mei.

12 Pes meus stetit in directo :
In ecclesiis benedicam te Domine.

PSAL. XXVI.

Psalmus David priusquam liniretur.

DOminus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo ?
Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo ?

2 Dum appropriant super me nocentes, ut edant carnes meas :
Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum:
Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

4 Unam petii à Domino, hanc requiram:
Ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:
Ut videam voluptatem Domini,
Et visitem templum ejus.

5 Οτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου·
Εσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ·

6 Εν πέτρᾳ ὕψωσέ με·
Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσεν κύριος τὴν κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου
Εκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν
ἀλαλαγμοῦ·
Ασομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ.

7 Εισάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα πρὸς σέ.
Ελέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου·
Εξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου·
Τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου.
Βοηθός μου γενοῦ·
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ θεὸς
ὁ σωτήρ μου.

10 Οτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με·
Ο δὲ κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με·
Οτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι,
Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 Υπόμεινον τὸν κύριον.
Ανδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία μου, καὶ ὑπόμεινον
τὸν κύριον.

ΨΑΛ.

5 Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo in
die malorum:
Protexit me in abſcondito tabernaculi ſui.

6 In petra exaltavit me:
Et nunc exaltavit caput meũ ſuper inimicos meos:
Circuivi, & immolavi in tabernaculo ejus
hoſtiam vociferationis:
Cantabo, & pſalmum dicam Domino.

7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te:
Miſerere mei, & exaudi me.

8 Tibi dixit cor meum:
Exquiſivit te facies mea:
Faciem tuam Domine requiram.

9 Ne avertas faciem tuam à me:
Ne declines in ira à ſervo tuo:
Adjutor meus eſto:
Ne derelinquas me, neque deſpicias me Deus
ſalutaris meus.

10 Quoniam pater meus, & mater mea
dereliquerunt me:
Dominus autem aſſumſit me.

11 Legem pone mihi Domine in via tua:
Et dirige me in ſemitam rectam propter inimicos
meos.

12 Ne tradideris me in animas tribulantium me:
Quoniam inſurrexerunt in me teſtes iniqui,
Et mentita eſt iniquitas ſibi.

13 Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 Expecta Dominum,
Viriliter age: & confortetur cor tuum, & ſuſtine
Dominum.

ΨΑΛ. κζ'.

Τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, ὁ θεός μου·
Μὴ παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ·
Μή ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἧς ἐκέκραξα
πρὸς σε·
Εν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ μετὰ ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με·
Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν·
Κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν·
Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δὸς αὐτοῖς·
Απόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Οτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου·
Καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ·
Καθελεῖς αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
Επ᾽ αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην·
Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου·
Καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Psal. XXVII.

Psalmus ipsi David.

AD te Domine clamabo, Deus meus:
Ne sileas à me:
Ne quando taceas à me, & assimilabor descendentibus in lacum.
2 Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te:
Dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.
3 Ne simul trahas me cum peccatoribus:
Et cum operantibus iniquitatem ne perdas me:
Qui loquuntur pacem cum proximo suo;
Mala autem in cordibus eorum.
4 Da illis secundum opera eorum,
Et secundum nequitiam adinventionum ipsorum:
Secundum opera manuum eorum tribue illis:
Redde retributionem eorum ipsis.
5 Quoniam non intellexerunt opera Domini,
Et in opera manuum ejus,
Destrues illos, & non ædificabis eos.
6 Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.
7 Dominus adjutor meus, & protector meus:
In ipso speravit cor meum, & adjutus sum:
Et refloruit caro mea:
Et ex voluntate mea confitebor ei.
8 Dominus fortitudo plebis suæ:
Et protector salvationum Christi sui est.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου·
Καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛ. κη΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐξοδίου σκηνῆς·

ΕΝέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ.
Ενέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν·
Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

2 Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·

3 Φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε·
Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ·
Φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους,
Καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον·
Καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ κυρίου συσσείοντος ἔρημον·
Συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

9 Φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους·
Καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς·
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ·
Καὶ καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει·
Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

9 Salvum fac populum tuum Domine, & benedic hæreditati tuæ:
Et rege eos & extolle illos usque in æternum.

PSAL. XXVIII.

Psalmus David,
In consummatione tabernaculi.

AFferte Domino filii Dei:
Afferte Domino filios arietum:
Afferte Domino gloriam & honorem.

2 Afferte Domino gloriam nomini ejus:
Adorate Dominum in atrio sancto ejus.

3 Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit:
Dominus super aquas multas.

4 Vox Domini in virtute:
Vox Domini in magnificentia.

5 Vox Domini confringentis cedros:
Et confringet Dominus cedros Libani.

6 Et comminuet eas tamquam vitulum Libani:
Et dilectus quemadmodum filius unicornium.

7 Vox Domini intercidentis flammam ignis.

8 Vox Domini concutientis desertum:
Et commovebit Dominus desertum Cades.

9 Vox Domini præparantis cervos,
Et revelabit condensa:
Et in templo ejus omnes dicent gloriam.

10 Dominus diluvium inhabitare facit:
Et sedebit Dominus rex in æternum.

11 Dominus virtutem populo suo dabit:
Dominus benedicet populo suo in pace.

ΨΑΛ. κθʹ.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυίδ.

Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με·
Καὶ οὐκ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί.

2 Κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου·
Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον·

4 Ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ,
Καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ·
Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός·
Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς
τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί μου παρέσχου τῷ κάλλει μου
δύναμιν·
Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου
δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί
με εἰς διαφθοράν;
Μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς;
Ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

10 Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με·
Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἔστρεψας

Psal. XXIX.

Psalmus Cantici
In dedicatione domus David.

EXaltabo te Domine, quoniam suscepisti me:
Nec delectasti inimicos meos super me.

2 Domine Deus meus clamavi ad te, & sanasti me.

3 Domine eduxisti ab inferno animam meam:
Salvasti me à descendentibus in lacum.

4 Psallite Domino sancti ejus:
Et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

5 Quoniam ira in indignatione ejus,
Et vita in voluntate ejus:
Ad vesperum demorabitur fletus,
Et ad matutinum lætitia.

6 Ego autem dixi in abundantia mea: non
movebor in æternum.

7 Domine in voluntate tua, præstitisti decori meo
virtutem.
Avertisti faciem tuam à me, & factus sum
conterbatus.

8 Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum
deprecabor.

9 Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo
in corruptionem?
Numquid confitebitur tibi pulvis,
Aut annuntiabit veritatem tuam?

10 Audivit Dominus, & misertus est mei:
Dominus factus est adjutor meus.

11 Εστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί·
Διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

12 Οπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ·
Κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛ. λ΄.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ἐκστάσεως.

ΕΠὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με·
Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν,
Καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.

3 Οτι κραταίωσίς μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ·
Καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

4 Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι·
Οτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
Ελυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας.

6 Εμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς·
Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα.

7 Αγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου·
Οτι ἐφεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου·
Εσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ·
Εστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

9 Ελέησόν με κύριε, ὅτι θλίβομαι·
Εταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου,
Η ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.

11 Convertisti planctum meum in gaudium mihi:
Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitia.

12 Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar:
Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

PSAL. XXX.

In finem, Psalmus David, pro extasi.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum:
In justitia tua libera me.

2 Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me:
Esto mihi in Deum protectorem:
Et in domum refugii, ut salvum me facias.

3 Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu:
Et propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

4 Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi:
Quoniam tu es protector meus.

5 In manus tuas commendo spiritum meum:
Redemisti me Domine Deus veritatis.

6 Odisti observantes vanitates supervacue:
Ego autem in Domino speravi.

7 Exultabo, & lætabor in misericordia tua:
Quoniam respexisti humilitatem meam:
Salvasti de necessitatibus animam meam.

8 Nec conclusisti me in manibus inimici:
Statuisti in loco spatioso pedes meos.

9 Miserere mei Domine quoniam tribulor:
Conturbatus est in ira oculus meus,
Anima mea, & venter meus.

10 Quo-

10 Οτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου·
Καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
Ησθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος·
Καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα·
Καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Επελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
Εγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός.

13 Οτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
Εν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ·
Τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Εγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· εἶπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου.

15 Εν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου·
Ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου·
Καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

16 Επίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε·
Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.

18 Αλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια·
Τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν·
Εν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

19 Ως πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε·
Ης ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε·
Εξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοί·
Εναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

20 Καὶ κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου·
Απὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτούς·

10 Quoniam defecit in dolore vita mea,
Et anni mei in gemitibus:
Infirmat eſt in paupertate virtus mea,
Et oſſa mea conturbata ſunt.

11 Super omnes inimicos meos factus ſum opprobriũ,
Et vicinis meis valde,
Et timor notis meis:
Qui videbant me, foras fugerunt à me.

12 Oblivioni datus ſum, tamquam mortuus à corde:
Factus ſum tamquam vas perditum.

13 Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu:
In eo dum convenirent ſimul adverſum me,
Accipere animam meam conſiliati ſunt.

14 Ego autem in te ſperavi Domine: dixi, Deus meus es tu.

15 In manibus tuis ſortes meæ:
Eripe me de manu inimicorum meorum,
Et à perſequentibus me.

16 Illuſtra faciem tuam ſuper ſervum tuum,
Salvum me fac in miſericordia tua:

17 Domine non confundar, quoniam invocavi te:
Erubeſcant impii, & deducantur in infernum.

18 Muta fiant labia doloſa:
Quæ loquuntur adverſus juſtum iniquitatem;
In ſuperbia, & in abuſione.

19 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine,
Quam abſcondiſti timentibus te:
Perfeciſti eis, qui ſperant in te,
In conſpectu filiorum hominum.

20 Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ,
A conturbatione hominum: proteges eos,

Ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

21 Εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν
πόλει περιοχῆς.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
Ἀπέῤῥιμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
Διὰ τοῦτο εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
Ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σε.

23 Ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
Ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ ὁ κύριος·
Καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν,
Πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

ΨΑΛ. λα.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι,
Καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνήρ, οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν·
Οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου·
Ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου·
Ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ πηγῆναί μοι
ἄκανθαν.

5 Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα·
Καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα·
Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ
κυρίῳ·
Καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ

In tabernaculo tuo à contradictione linguarum.

21 Benedictus Dominus: quoniam mirificavit
misericordiam suam mihi in civitate munita.

22 Ego autem dixi in excessu mentis meæ;
Projectus sum à facie oculorum tuorum:
Ideo exaudisti vocem orationis meæ,
Dum clamarem ad te.

23 Diligite Dominum omnes sancti ejus:
Quoniam veritatem requiret Dominus,
Et retribuet abundanter facientibus superbiam.

24 Viriliter agite, & confortetur cor vestrum,
Omnes qui speratis in Domino.

PSAL. XXXI.

Ipsi David intellectus.

BEati, quorum remissæ sunt iniquitates:
Et quorum tecta sunt peccata.

2 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum,
Nec est in spiritu ejus dolus.

3 Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea,
Dum clamarem tota die.

4 Quoniam die ac nocte gravata est super me
manus tua:
Conversus sum in ærumna mea, dum configitur
spina.

5 Delictum meum cognitum tibi feci:
Et injustitiam meam non abscondi.
Dixi: confitebor adversum me injustitiam meam
Domino?
Et tu remisisti impietatem peccati mei.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ·
Πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ·
Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με·
Τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ·
Ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις·
Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις·
Τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρός σε.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ·
Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι·
Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛ. λβʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κυρίῳ·
Τοῖς εὐθέσι πρέπει ἡ αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ·
Ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν·
Καλῶς ψάλατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου·
Καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

6 Pro hac orabit ad te
Omnis sanctus, in tempore opportuno :
Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

7 Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me :
Exultatio mea erue me à circumdantibus me.

8 Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac qua gradieris;
Firmabo super te oculos meos.

9 Nolite fieri sicut equus & mulus, quibus non est intellectus :
In camo & fræno maxillas eorum constringe,
Qui non approximant ad te.

10 Multa flagella peccatoris :
Sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

11 Lætamini in Domino & exultate justi :
Et gloriamini omnes recti corde.

Psal. XXXII.

Psalmus David.

EXultate justi in Domino :
Rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara :
In psalterio decem chordarum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum :
Bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini :
Et omnia opera ejus in fide.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος·
Τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν·
Καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης·
Τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ·
Ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν
οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν·
Ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν·
Καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
Λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ·
Λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κύριος·
Εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ·
Ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Ὁ πλάσας καταμόνας τὰς καρδίας αὐτῶν·
Ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν·
Καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν·
Ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Diligit misericordiam & judicium :
Misericordia Domini plena est terra.

6 Verbo Domini cœli firmati sunt :
Et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7 Congregans sicut in utre aquas maris :
Ponens in thesauris abyssos.

8 Timeat Dominum omnis terra :
Ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

9 Quoniam ipse dixit, & facta sunt :
Ipse mandavit, & creata sunt.

10 Dominus dissipat consilia gentium :
Reprobat autem cogitationes populorum :
Et reprobat consilia principum.

11 Consilium autem Domini in æternum manet :
Cogitationes cordis ejus in generatione & generationem.

12 Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus :
Populus, quem elegit in hæreditatem sibi.

13 De cœlo respexit Dominus :
Vidit omnes filios hominum.

14 De præparato habitaculo suo,
Respexit super omnes, qui habitant terram.

15 Qui finxit sigillatim corda eorum :
Qui intelligit omnia opera eorum.

16 Non salvatur rex per multam virtutem :
Et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

17 Fallax equus ad salutem :
In abundantia autem virtutis suæ non salvabitur.

18 Ecce oculi Domini super metuentes eum :
Et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
Καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ·
Ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς·
Καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

ΨΑΛ. λγ'.

Τῷ Δαυὶδ, ὁπότε ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ ἀπῆλθεν.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ·
Διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχή μου·
Ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

3 Μεγαλύνατε τὸν κύριον σὺν ἐμοί·
Καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἐῤῥύσατό με.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε·
Καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος·
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

19 Ut eruat à morte animas eorum:
Et alat eos in fame.

20 Anima nostra sustinet Dominum:
Quoniam adjutor & protector noster est.

21 Quia in eo lætabitur cor nostrum:
Et in nomine sancto ejus speravimus.

22 Fiat misericordia tua Domine super nos:
Quemadmodum speravimus in te.

Psal. XXXIII.

Davidi, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, & dimisit eum, & abiit.

BEnedicam Dominum in omni tempore:
Semper laus ejus in ore meo.

2 In Domino laudabitur anima mea:
Audiant mansueti, & lætentur.

3 Magnificate Dominum mecum:
Et exaltemus nomen ejus in idipsum.

4 Exquisivi Dominum, & exaudivit me:
Et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

5 Accedite ad eum, & illuminamini:
Et facies vestræ non confundentur.

6 Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum:
Et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

7 Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos.

8 Gustate, & videte quoniam suavis est Dominus:
Beatus vir, qui sperat in eo.

9 Φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ·
Οτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν·
Οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Διάψαλμα.

11 Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω
ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν·
Αγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;

13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ·
Καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν.
Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Οφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους·
Καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά·
Τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Εκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν·
Καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

18 Εγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν·
Καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος.

20 Φυλάσσει κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν·
Εν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός·
Καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ·
Καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν.

9 Timete Dominum omnes sancti ejus:
Quoniam non est inopia timentibus eum.

10 Divites eguerunt & esurierunt:
Inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

11 Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

12 Quis est homo qui vult vitam:
Diligit dies videre bonos?

13 Prohibe linguam tuam à malo:
Et labia tua ne loquantur dolum.

14 Diverte à malo, & fac bonúm:
Inquire pacem, & persequere eam.

15 Ocul Domini super justos:
Et aures ejus in preces eorum.

16 Vultus autem Domini super facientes mala:
Ut perdat de terra memoriam eorum.

17 Clamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos:
Et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

18 Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde:
Et humiles spiritu salvabit.

19 Multæ tribulationes justorum:
Et de omnibus his liberabit eos Dominus.

20 Custodit Dominus omnia ossa eorum:
Unum ex his non conteretur.

21 Mors peccatorum pessima:
Et qui oderunt justum, delinquent.

22 Redimet Dominus animas servorum suorum:
Et non delinquent omnes qui sperant in eo.

ΨΑΛ. λδʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μου.

3 Ἔκχεον ῥομφαίαν σου, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με·
Εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ.

4 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν·
Οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου·
Καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα·
Καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν·
Μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει·
Καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτόν·
Καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ·
Τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, κύριε κύριε τίς ὅμοιός σοι;
Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ στερεωτέρων αὐτοῦ·
Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

Psal. XXXIV.

Ipse David.

JUdica Domine nocentes me:
Expugna impugnantes me.

2 Apprehende arma & ſcutum: & exſurge in adjutorium mihi.

3 Effunde frameam, & concludeadverſus eos, qui perſequuntur me:
Dic animæ meæ: Salus tua ego ſum.

4 Confundantur & revereantur, quærentes animam meam,
Avertantur retrorſum, & confundantur;
Cogitantes mihi mala.

5 Fiant tamquam pulvis ante faciem venti:
Et angelus Domini coarctans eos.

6 Fiat via illorum tenebræ, & lubricum:
Et angelus Domini perſequens eos.

7 Quoniam gratis abſconderunt mihi interitum laquei ſui:
Supervacue exprobraverunt animam meam.

8 Veniat illi laqueus, quem ignorat:
Et captio, quam abſcondit, apprehendat eum:
Et in laqueum cadat in ipſum.

9 Anima autem mea exultabit in Domino:
Et delectabitur ſuper ſalutari ſuo.

10 Omnia oſſa mea dicent: Domine quis ſimilis tibi:
Eripiens inopem de manu fortiorum ejus:
Egenum & pauperem à diripientibus eum.

11 Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
Καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον·
Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφέτω.

14 Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν·
Ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·
Συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων.

16 Διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν·
Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν·
Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ;
Ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν·
Ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ·
Ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως·
Οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν·
Καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν·
Εἶπον εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς·
Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι

11 Surgentes teſtes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis:
Sterilitatem animæ meæ.

13 Ego autem cum mihi moleſti eſſent, induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam:
Et oratio mea in ſinu meo convertetur.

14 Quaſi proximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacebam:
Quaſi lugens & contriſtatus ſic humiliabar.

15 Et adverſum me lætati ſunt, & convenerunt:
Congregata ſunt ſuper me flagella, & ignoravi.

16 Diſſipati ſunt, nec compuncti,
Tentaverunt me, ſubſannaverunt me ſubſannatione:
Frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

17 Domine quando reſpicies?
Reſtitue animam meam à malignitate eorum:
A leonibus unicam meam.

18 Confitebor tibi in eccleſia magna:
In populo gravi laudabo te.

19 Non ſupergaudeant mihi qui adverſantur mihi inique:
Qui oderunt me gratis & annuunt oculis.

20 Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur:
Et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

21 Et dilataverunt ſuper me os ſuum:
Dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi noſtri.

22 Vidiſti Domine, ne ſileas:
Domine ne diſcedas à me.

23 Exurge

23 Ἐξεγέρθητι κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου·
Ὁ θεός μου, καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν μοι κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου·
Κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν·
Μὴ δὲ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου·
Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν·
Οἱ μεγαλορημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσοιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοί·
Οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου·
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

ΨΑΛ. λε'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ·
Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος·
Οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ·
Κακίᾳ δὲ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.
Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

23 Exurge & intende judicio meo:
Deus meus, & Dominus meus, in causam meam.

24 Judica me secundnm justitiam tuam:
Domine Deus meus, & non supergaudeant mihi.

25 Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ:
Nec dicant: devoravimus eum.

26 Erubescant & revereantur simul, qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione & reverentia,
Qui magna loquuntur super me:

27 Exultent & lætentur,
Qui volunt justitiam meam:
Et dicant semper: magnificetur Dominus,
Qui volunt pacem servi ejus.

28 Et lingua mea meditabitur justitiam tuam:
Tota die laudem tuam.

PSAL. XXXV.

In finem, servo Domini ipsi David.

DIxit injustus ut delinquat in semetipso:
Non est timor Dei ante oculos ejus.

2 Quoniam dolose egit in conspectu ejus:
Ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

3 Verba oris iniquitas, & dolus:
Noluit intelligere ut bene ageret.

4 Iniquitatem meditatus est in cubili suo:
Astitit omni viæ non bonæ,
Malitiam autem non odivit.

5 Domine in cœlo misericordia tua:
Et veritas tua usque ad nubes.

6 Η δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ·
Τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή·
Ανθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε.

7 Ως ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός·
Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου·
Καὶ τὸν χείμαῤῥουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς·
Εν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας·
Καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει με.

12 Εκεῖ ἔπεσαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Εξώθησαν, καὶ οὐ μὴ δυνῶνται στῆναι.

ΨΑΛ. λς΄.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις·
Μὴ δὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Οτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται·
Καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ελπισον ἐπὶ κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα·
Καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσει ἐπὶ τῷ
πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρύφησον τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα
τῆς καρδίας σου.

6 Justitia tua sicut montes Dei:
Judicia tua abyssus multa:
Homines, & jumenta, salvabis Domine.

7 Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus:
Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

8 Inebriabuntur ab ubertate domus tuæ:
Et torrente voluptatis tuæ potabis eos.

9 Quoniam apud te est fons vitæ:
Et in lumine tuo videbimus lumen.

10 Prætende misericordiam tuam scientibus te:
Et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.

11 Non veniat mihi pes superbiæ:
Et manus peccatoris non moveat me.

12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem:
Expulsi sunt, nec potuerunt stare.

PSAL. XXXVI.

Psalmus ipsi David.

NOli æmulari in malignantibus:
Neque zelaveris facientes iniquitatem.

2 Quoniam tamquam fœnum velociter arescent:
Et quemadmodum olera herbarum cito decident.

Spera in Domino & fac bonitatem:
Et inhabita terram, & pasceris in divitiis ejus.

4 Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου·
Καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.

6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου·
Καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν·
Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ·
Ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλου, ὥστε πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται·
Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει ὁ ἁμαρτωλός·
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.

11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης ἐπ' αὐτῆς.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον·
Καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν·
Ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα,
Τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν·
Καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ·
Ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
Ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος.

18 Γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων·
Καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται.

5 Revela Domino viam tuam:
Et ſpera in eo, & ipſe faciet.

6 Et educet quaſi lumen juſtitiam tuam:
Et judicium tuum tamquam meridiem.

7 Subditus eſto Domino, & ora eum:
Noli æmulari in eo, qui proſperatur in via ſua:
In homine faciente injuſtitias.

8 Deſine ab ira, & derelinque furorem:
Noli æmulari, ut maligneris.

9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur:
Suſtinentes autē Dominū, ipſi hæreditabunt terram.

10 Et adhuc puſillum, & non erit peccator:
Et quæres locum ejus, & non invenies.

11 Manſueti autem hæreditabunt terram:
Et delectabuntur in multitudine pacis.

12 Obſervabit peccator juſtum:
Et ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis,

13 Dominus autem irridebit eum:
Quoniam proſpicit quod veniet dies ejus.

14 Gladium evaginaverunt peccatores:
Intenderunt arcum ſuum, ut dejiciant pauperem & inopem:
Ut trucident rectos corde.

15 Gladius eorum intret in corda ipſorum:
Et arcus eorum confringatur.

16 Melius eſt modicum juſto,
Super divitias peccatorum multas.

17 Quoniam brachia peccatorum conterentur:
Confirmat autem juſtos Dominus.

18 Novit Dominus dies immaculatorum:
Et hæreditas eorum in æternum erit.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ·
Καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται·
Οτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται.

20 Οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς
καὶ ὑψωθῆναι·
Εκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.

21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει·
Ο δὲ δίκαιος οἰκτείρει, καὶ δίδωσιν.

22 Οτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν·
Οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται.

23 Παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται·
Καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

24 Οταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται·
Οτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα·
Καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον·
Οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ολην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.

27 Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Οτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς
ὁσίους αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται·
Ανομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται·
Καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

31 Ο νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
Καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

19 Non confundentur in tempore malo,
Et in diebus famis ſaturabuntur:
Quia peccatores peribunt.

20 Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint & exaltati:
Deficientes, quemadmodum fumus deficient.

21 Mutuabitur peccator, & non ſolvet:
Juſtus autem miſeretur & tribuet.

22 Quia benedicentes ei hæreditabunt terram:
Maledicentes autem ei diſperibunt.

23 Apud Dominum greſſus hominis dirigentur:
Et viam ejus volet.

24 Cum ceciderit, non collidetur:
Quia Dominus ſupponit manum ſuam.

25 Junior fui, etenim ſenui:
Et non vidi juſtum derelictum:
Nec ſemen ejus quærens panem.

26 Tota die miſeretur & commodat:
Et ſemen illius in benedictione erit.

27 Declina à malo, & fac bonum:
Et inhabita in ſeculum ſeculi.

28 Quia Dominus amat judicium, & non derelinquet ſanctos ſuos:
In æternum conſervabuntur:
Injuſti punientur:
Et ſemen impiorum peribit.

29 Juſti autem hæreditabunt terram:
Et inhabitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

30 Os juſti meditabitur ſapientiam:
Et lingua ejus loquetur judicium.

31 Lex Dei ejus in corde ipſius:
Et non ſupplantabuntur greſſus ejus.

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον·
Καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίποι αὐτὸν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ·
Οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτόν, κρίνεται αὐτῷ.

34 Ὑπόμεινον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·
Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν,
Ἐν τῷ ἐξολεθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψῃ.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον, ὡς τὰς
κέδρους τοῦ Λιβάνου.

36 Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν·
Καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα·
Ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπιτοαυτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου·
Καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς·
Καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν,
Καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛ. λζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν περὶ
τοῦ Σαββάτου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·
Μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι·
Καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ

32 Conſiderat peccator juſtum :
Et quærit mortificare eum.

33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus :
Nec damnabit eum cum judicabitur illi.

34 Expecta Dominum, & cuſtodi viam ejus :
Et exaltabit te ut hæreditate capias terram :
Cum perierint peccatores, videbis.

35 Vidi impium ſuperexaltatum, & elevatum ſicut cedros Libani.

36 Et tranſivi, & ecce non erat :
Et quæſivi eum, & non eſt inventus locus ejus.

37 Cuſtodi innocentiam, & vide æquitatem :
Quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.

38 Injuſti autem diſperibunt ſimul :
Reliquiæ impiorum interibunt.

39 Salus autem juſtorum à Domino :
Et protector eorum in tempore tribulationis.

40 Et adjuvabit eos Dominus, & liberabit eos :
Et eruet eos à peccatoribus :
Et ſalvabit eos : quia ſperaverunt in eo.

PSAL. XXXVII.

Pſalmus David, in rememorationem de ſabbato.

DOmine ne in furore tuo arguas me :
Neque in ira tua corripias me.

2 Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi :
Et confirmaſti ſuper me manum tuam.

3 Non

3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου·
Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν
ἁμαρτιῶν μου.

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου·
Ὡσεὶ φορτίον ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου·
Ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους·
Ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι αἱ ψύαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου·
Καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου·
Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου·
Ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν·
Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάσαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας·
Καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον·
Καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων·
Καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα·
Σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου.

3 Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ:
Non est pax ossibus meis à facie peccatorũ meorũ.

4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt
caput meum:
Et sicut onus grave gravatæ sunt super me.

5 Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ,
A facie insipientiæ meæ.

6 Miser factus sum & curvatus sum usque in finem:
Tota die contristatus ingrediebar.

7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:
Et non est sanitas in carne mea.

8 Afflictus sum, & humiliatus sum nimis:
Rugiebam à gemitu cordis mei.

9 Domine, ante te omne desiderium meum:
Et gemitus meus à te non est absconditus.

10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me
virtus mea:
Et lumen oculorum meorum, & ipsum non
est mecum.

11 Amici mei, & proximi mei,
Adversum me appropinquaverunt, & steterunt:
Et qui juxta me erant, de longe steterunt.

12 Et vim faciebant qui quærebant animam meam:
Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt
vanitates:
Et dolos tota die meditabantur.

13 Ego autem tamquam surdus non audiebam:
Et sicut mutus non apperiens os suum.

14 Et factus sum sicut homo non audiens:
Et non habens in ore suo redargutiones.

15 Quoniam in te Domine speravi:
Tu exaudies me Domine Deus meus.

16 Ὅτι εἶπα, μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος·
Καὶ ἡ ἀλγηδών μου, ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ·
Καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ·
Καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
Ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛ. λη'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν με
ἐν γλώσσῃ μου·
Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν
Ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν·
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου·
Καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ.

4 Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου·
Γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρας μου·
Καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τίς ἐστιν·
Ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.

16 Quia dixi; nequando supergaudeant mihi
inimici mei:
Et dum commoventur pedes mei, super me
magna locuti sunt.

17 Quoniam ego in flagella paratus sum;
Et dolor meus in conspectu meo semper.

18 Quoniam iniquitatem meam annuntiabo:
Et cogitabo pro peccato meo.

19 Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt
super me:
Et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

20 Qui retribuunt mala pro bonis:
Detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

21 Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne
discesseris à me.

22 Intende in adjutorium meum, Domine Deus
salutis meæ.

PSAL. XXXVIII.

In finem, ipsi Idithun Canticum David.

DIxi: custodiam vias meas: ut non delinquam
in lingua mea:
Posui ori meo custodiam:
Cum consisteret peccator adversum me.

2 Obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis:
Et dolor meus renovatus est.

3 Concaluit cor meum intra me:
Et in meditatione mea exardescet ignis.

4 Locutus sum in lingua mea:
Notum fac mihi Domine finem meum:
Et numerum dierum meorum qui est:
Ut sciam quid desit mihi.

5 Ιδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου·
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου·
Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης·
Πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος·
Πλὴν μάτην ταράσσεται·
Θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάγει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου, οὐχὶ κύριος;
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν.

8 Απὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με·
Ονειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Εκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ
ἐποίησάς με.

10 Απόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου·
Απὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Εν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας
ἄνθρωπον·
Καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ·
Πλὴν μάτην πᾶς ἄνθρωπος.

12 Εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε·
Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι·
Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Οτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοι·
Καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ανες μοι, ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι
οὐ μὴ ὑπάρξω.

5 Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos :
Et ſubſtantia mea tamquam nihilum ante te :
Verumtamen univerſa vanitas:
Omnis homo vivens.

6 Verumtamen in imagine pertranſit homo :
Sed & fruſtra conturbatur:
Theſaurizat, & ignorat cui congregabit.

7 Et nunc quæ eſt expectatio mea? nonne Dominus?
Et ſubſtantia mea apud te eſt.

8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me:
Opprobrium inſipienti dediſti me.

9 Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu feciſti.

10 Amove à me plagas tuas:
A fortitudine manus tuæ ego defeci.

11 In increpationibus, propter iniquitatem corripuiſti hominem.
Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animam ejus:
Verumtamen vane conturbatur omnis homo.

12 Exaudi orationem meam Domine:
Et deprecationem meam: auribus percipe
Lacrymas meas. Ne ſileas:
Quoniam advena ego ſum apud te,
Et peregrinus, ſicut omnes patres mei.

13 Remitte mihi, ut refrigerer prius quam abeam, & amplius non ero.

ΨΑΛ. λθ'.

Εἰς τὸ τέλος, τοῦ Δαυὶδ ψαλμός.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ προσέσχε μοι·
Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας·
Καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος·
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου·
Καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον
τῷ θεῷ ἡμῶν·
Οψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται·
Καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
Απήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας·
Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·
Ολοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας.

7 Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω·
Εν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

8 Τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἠβουλήθην·
Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

9 Ευηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ·
Ιδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω·
Κύριε σὺ ἔγνως·

10 Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα·

Psal. XXXXIX.

In finem, Psalmus ipsi David.

EXpectans expectavi Dominum, & intendit mihi:
Et exaudivit preces meas.
2 Et eduxit me de lacu miseriæ:
Et de luto fæcis:
Et statuit super petram pedes meos:
Et direxit gressus meos.
3 Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro:
Videbunt multi & timebunt:
Et sperabunt in Domino.
4 Beatus vir, cujus est nomen Domini spes ejus:
Et non respexit in vanitates & insanias falsas.
5 Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua:
Et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi:
Annuntiavi & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.
6 Sacrificium & oblationem noluisti:
Aures autem perfecisti mihi:
Holocaustum & pro peccato non postulasti.
7 Tunc dixi: ecce venio:
In capite libri scriptum est de me,
8 Ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui:
Et legem tuam in medio cordis mei.
9 Annuntiavi justitiam tuam in ecclesia magna:
Ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.
10 Justitiam tuam non abscondi in corde meo:
Veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου
ἀπ' ἐμοῦ·
Τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό
μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην
τοῦ βλέπειν·
Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου·
Καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν·
Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν
οἱ θέλοντές μοι κακά.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν·
Οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν·
Ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε·
Καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος·
Οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ κύριος φροντιεῖ μου·
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σύ·
Ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Non abſcondi miſericordiam tuam, & veritatem
iuam :
A concilio multo.

11 Tu autem Domine in longe facias miſerationes
tuas à me :
Miſericordia tua & veritas tua ſemper
ſuſceperunt me.

12 Quoniam circumdederunt me mala, quorum
non eſt numerus :
Comprehenderunt me iniquitates meæ, & non
potui ut viderem.
Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei :
Et cor meum dereliquit me.

13 Complaceat tibi Domine ut eruas me :
Domine, ad adjuvandum me reſpice.

14 Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt
animam meam, ut auferant eam.
Convertantur retrorſum, & revereantur qui
volunt mihi mala.

15 Ferant confeſtim confuſionem ſuam ;
Qui dicunt mihi : euge, euge.

16 Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te ;
Et dicant ſemper , magnificetur Dominus ;
Qui diligunt ſalutare tuum.

17 Ego autem mendicus ſum, & pauper : Dominus
ſollicitus eſt mei :
Adjutor meus, & protector meus tu es :
Deus meus ne tardaveris.

ΨΑΛ. μ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα·
Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

2 Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ
μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ·
Καὶ μὴ παραδῴη αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσει αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ·
Ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με·
Ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι·
Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

6 Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει·
Ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ·
Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει.

7 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·
Κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ·
Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι.

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα·
Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με·
Καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με·
Ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

PSAL. XL.

In finem, Psalmus ipsi David.

BEatus qui intelligit super egenum, & pauperem:
In die mala liberabit eum Dominus.

2 Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra:
Et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3 Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus:
Universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

4 Ego dixi: Domine miserere mei:
Sana animam meam, quia peccavi tibi.

5 Inimici mei dixerunt mala mihi:
Quando morietur, & peribit nomen ejus.

6 Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur;
Cor ejus congregavit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur.

7 In idipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei:
Adversum me cogitabant mala mihi.

8 Verbum iniquum constituerunt adversum me:
Numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

9 Etenim homo pacis meæ, in quo speravi:
Qui edebat panes meos; magnificavit super me supplantationem,

10 Tu autem Domine miserere mei: & resuscita me:
Et retribuam eis.

11 In hoc cognovi quoniam voluisti me:
Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου·
Καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛ. μα'.

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν
ὑδάτων·
Οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα·
Πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ.

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός.
Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν
ὁ θεός σου.

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου·
Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ
οἴκου τοῦ θεοῦ·
Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως, ἤχους ἑορτάζοντος.

5 Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;
Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

6 Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη·
Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου κύριε ἐκ γῆς Ἰορδάνου·
Καὶ Ἑρμωνιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου·
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ'
ἐμὲ διῆλθον.

8 Ἡμέρας

12 Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti :
Et confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

13 Benedictus Dominus Deus Iſrael à ſeculo,
& uſque in ſeculum : fiat, fiat.

PSAL. XLI.

In finem, Intellectus filiis Core.

QUemadmodum deſiderat cervus ad fontes aquarum :
Ita deſiderat anima mea ad te Deus.

2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum :
Quando veniam & apparebo ante faciem Dei ?

3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte :
Dum dicitur mihi quotidie : ubi eſt Deus tuus ?

4 Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam :
Quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, uſque ad domum Dei :
In voce exultationis, & confeſſionis : ſonus epulantis.

5 Quare triſtis es anima mea ?
Et quare conturbas me ?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi :
Salutare vultus mei, & Deus meus.

6 Ad me ipſum anima mea conturbata eſt :
Propterea memor ero tui de terra Jordanis,
Er Hermoniim à monte modico.

7 Abyſſus abyſſum invocat, in voce cataractarum tuarum :
Omnia excelſa tua, & fluctus tui ſuper me tranſierunt.

8 Ημέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί·
Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου.

9 Ερῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου·
Διατί μου ἐπελάθου·
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
Εν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Εν τῷ καταθλᾶσαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με ἐχθροί μου
Εν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν
ὁ θεός σου;

11 Ινατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ελπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΨΑΛ. μβ'.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τοῖς υἱοῖς Κορέ,
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΡῖνόν μοι ὁ θεός, δίκασον τὴν δίκην μου,
ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου·
Απὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Οτι σὺ ὁ θεὸς κραταίωμά μου, ἱνατί ἀπώσω με;
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
Εν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου·
Αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος
ἅγιόν σου·
Καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ·
Πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
Εξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεός μου.

8 In die mandavit Dominus misericordiam suam:
Et nocte canticum ejus:
Apud me oratio Deo vitæ meæ.

9 Dicam Deo: susceptor meus es:
Quare oblitus es mei?
Et quare contristatus incedo,
Dum affligit me inimicus?

10 Dum confringuntur ossa mea, exprobaverunt
mihi qui tribulant me inimici mei:
Dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est
Deus tuus.

11 Quare tristis es anima mea?
Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:
Salutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLII.

In finem, intellectus filiis Core,
Psalmus David.

JUdica me Deus, & discerne causam meam
de gente non sancta:
Ab homine iniquo & doloso erue me.

2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti:
Et quare tristis incedo?
Dum affligit me inimicus?

3 Emitte lucem tuam & veritatem tuam:
Ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem
sanctum tuum:
Et in tabernacula tua.

4 Et introibo ad altare Dei:
Ad Deum, qui lætificat juventutem meam:
Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus.

5 Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου;
Καὶ ἱνατί συνταράσσεις με;
Ελπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΨΑΛ. μγ΄.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

Ο Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν·
Οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν·
Εργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν·
Εν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Η χείρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσε·
Καὶ κατεφύτευσας αὐτούς·
Εκάκωσας λαοὺς, καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν·
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Αλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου·
Καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου·
Ο ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακώβ.

5 Εν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ·
Καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Εσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς·
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας.

8 Εν τῷ θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄσχυνας ἡμᾶς·
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Απέ-

5 Quare triſtis es anima mea?
Et quare conturbas me?
Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi:
Salutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLIII.

In finem, Filiis Core ad intellectum.

DEus auribus noſtris audivimus:
Patres noſtri annuntiaverunt nobis:
Opus, quod operatus es in diebus eorum:
Et in diebus antiquis.
2 Manus tua gentes diſperdidit:
Et plantaſti eos:
Afflixiſti populos, & expuliſti eos.
3 Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram:
Et brachium eorum non ſalvavit eos:
Sed dextera tua, & brachium tuum:
Et illuminatio vultus tui: quoniam complacuiſti in eis.
4 Tu es ipſe rex meus & Deus meus:
Qui mandas ſalutes Jacob.
5 In te inimicos noſtros ventilabimus cornu:
Et in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.
6 Non enim in arcu meo ſperabo:
Et gladius meus non ſalvabit me.
7 Salvaſti enim nos de affligentibus nos:
Et odientes nos confudiſti.
8 In Deo laudabimur tota die:
Et in nomine tuo confitebimur in ſeculum.
9 Nunc autem repuliſti & confudiſti nos:
Et non egredieris Deus in virtutibus noſtris.

10 Απέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν·
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

11 Εδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως·
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Απέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς·
Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν.

13 Εθου ἡμᾶς εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

14 Εθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ολην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατενώπιόν μου ἐστί·
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με.

16 Απὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος·
Απὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου·
Καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν τῇ διαθήκῃ σου.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν·
Καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Οτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως·
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον·

21 Οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα;
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Οτι ἕνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Ελογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Εξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε;
Ανάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

10 Avertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros:
Et qui oderunt nos, diripiebant ſibi.

11 Dediſti nos tanquam oves eſcarum:
Et in gentibus diſperſiſti nos.

12 Vendidiſti populum tuum ſine pretio:
Et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

13 Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris:
Subſannationem & deriſum his, qui ſunt in circuitu noſtro:
Et inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

14 Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentibus:
Commotionem capitis in populis.

15 Tota die verecundia mea contra me eſt:
Et confuſio faciei meæ cooperuit me.

16 A voce exprobrantis, & obloquentis;
A facie inimici, & perſequentis.

17 Hæc omnia venerunt ſuper nos, nec obliti ſumus te:
Et inique non egimus in teſtamento tuo.

18 Et non receſſit retro cor noſtrum:
Et declinaſti ſemitas noſtras à via tua.

19 Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis;
Et cooperuit nos umbra mortis.

20 Si obliti ſumus nomen Dei noſtri;
Et ſi expandimus manus noſtras ad deum alienum

21 Nonne Deus requiret iſta?
Ipſe enim novit abſcondita cordis:

22 Quoniam propter te mortificamur tota die:
Æſtimati ſumus ſicut oves occiſionis.

23 Exurge, quare obdormis Domine?
Exſurge, & ne repellas in finem.

24 Ινατί πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις;
Επιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Οτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Εκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ανάστα κύριε, βοήθησον ἡμῖν·
Καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

ΨΑΛ. μδʹ.

Τοῦ Δαυίδ, ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ·
Η γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Εξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου·
Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου
δυνατέ.

4 Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
Καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε·
Ενεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης·
Καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ·
Λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται·
Εν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ο θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ράβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

7 Ηγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν.
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς ὁ θεός σου·
Ελαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

24 Quare faciem tuam avertis :
Oblivisceris inopiæ nostræ & tribulationis nostræ?

25 Quoniam humilitata est in pulvere anima nostra :
Conglutinatus est in terra venter noster.

26 Exurge Domine, adjuva nos:
Et redime nos propter nomen tuum.

Psal. XLIV.

In finem, pro iis, qui commutabuntur, filiis Core, ad intellectum, Canticum pro dilecto.

ERuctavit cor meum verbum bonum:
Dico ego opera mea regi :
Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis.

2 Speciosus forma præ filiis hominum :
Diffusa est gratia in labiis tuis :
Propterea benedixit te Deus in æternum.

3 Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime.

4 Specie tua & pulcritudine tua,
Intende, prospere procede, & regna :
Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam :
Et deducet te mirabiliter dextera tua.

5 Sagittæ tuæ acutæ :
Populi sub te cadent :
In corda inimicorum regis.

6 Sedes tua Deus in seculum seculi :
Virga directionis virga regni tui.

7 Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem :
Propterea unxit te Deus Deus tuus,
Oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

8 Myrrha,

8 Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου·
Ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφραναν σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου·
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου·
Ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου·
Καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

11 Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου·
Ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου·
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις.

12 Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι
τοῦ λαοῦ.

13 Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν·
Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

14 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς·
Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει·
Ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου·
Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ·
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis:
A domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te.

9 Filiæ regum in honore tuo:
Astitit regina à dextris tuis:
In vestitu deaurato: circumdata varietate.

10 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam:
Et obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

11 Et concupiscet rex decorem tuum:
Quoniam ipse est Dominus Deus tuus:
Et adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

12 Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

13 Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus:
In fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

14 Adducentur regi virgines post eam:
Proximæ ejus afferentur tibi.

15 Afferentur in lætitia & exultatione:
Adducentur in templum regis.

16 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii:
Constitues eos principes super omnem terram.

17 Memores erunt nominis tui in omni generatione & generationem:
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum:
Et in seculum seculi.

ΨΑΛ. μϛ΄.

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις·
Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς
σφόδρα.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν·
Καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ηχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν·
Εταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ·
Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ο θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται·
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ προσπρωῒ πρωΐ.

6 Εταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι·
Εδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν·
Αντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Α ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Ανταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς·
Τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὅπλον·
Καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός·
Υψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ᾽ ἡμῶν·
Αντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ιακώβ.

PSAL. XLV.

In finem, filiis Core, pro arcanis.

DEus noster refugium, & virtus:
Adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

2 Propterea non timebimus dum turbabitur terra:
Et transferentur montes in cor maris.

3 Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum:
Conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

4 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei:
Sanctificavit tabernaculum suum altissimus.

5 Deus, in medio ejus, non commovebitur:
Adjuvabit eam Deus mane diluculo.

6 Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna:
Dedit vocem suam, mota est terra.

7 Dominus virtutum nobiscum:
Susceptor noster Deus Jacob.

8 Venite, & videte opera Domini:
Quæ posuit prodigia super terram.

9 Auferens bella usque ad finem terræ:
Arcum conteret, & confringet arma:
Et scuta comburet igni.

10 Vacate, & videte quoniam ego sum Deus:
Exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

11 Dominus virtutum nobiscum:
Susceptor noster Deus Jacob.

ΨΑΛ. μϛʹ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΠΑντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας·
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

2 Ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερός·
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν·
Καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ·
Τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, ἣν ἠγάπησεν.

5 Ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ·
Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν, ψάλατε·
Ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός·
Ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη·
Ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ·
Ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛ. μζʹ.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΜΕγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων

Psal. XLVI.

In finem, pro filiis Core Psalmus.

OMnes gentes plaudite manibus:
Jubilate Deo in voce exultationis.

2 Quoniam Dominus excelsus, terribilis:
Rex magnus super omnem terram.

3 Subjecit populos nobis:
Et gentes sub pedibus nostris.

4 Elegit nobis hæreditatem suam:
Speciem Iacob, quam dilexit.

5 Ascendit Deus in jubilo:
Et Dominus in voce tubæ.

6 Psallite Deo nostro, psallite:
Psallite Regi nostro, psallite.

7 Quoniam rex omnis terræ Deus:
Psallite sapienter.

8 Regnabit Deus super gentes:
Deus sedet super sedem sanctam suam.

9 Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham:
Quoniam dii fortes terræ vehementer elevati sunt.

Psal. XLVII.

Psalmus Cantici filiis Core secunda Sabbati.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis:
In civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2 Ευρίζων ἀγαλλιάματι πάσῃ τῇ γῇ·
Ορη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ·
Η πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ο θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν
ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς.

4 Οτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διήλθοσαν
ἐπιτοαυτό.

5 Αυτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν·
Εταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν.

6 Τρόμος ὑπελάβετο αὐτῶν·
Εκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Εν πνεύματι βιαίῳ συντρίψει
πλοῖα Θαρσεῖς.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως ἴδαμεν·
Εν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων·
Εν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Ο θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς αἰῶνα.

9 Υπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου
ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

11 Ευφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών·
Καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας·
Ενεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτήν·
Διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς·
Καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς·
Οπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

2 Fundatur exultatione universæ terræ:
Mons Sion latera aquilonis:
Civitas Regis magni.

3 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum suscipiet eam.

4 Quoniam ecce reges terræ congregati sunt, convenerunt in unum.

5 Ipsi videntes sic admirati sunt:
Conturbati sunt, commoti sunt.

6 Tremor apprehendit eos:
Ibi dolores ut parturientis.

7 In spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

8 Sicut audivimus, sic vidimus:
In civitate Domini virtutum:
In civitate Dei nostri:
Deus fundavit eam in æternum.

9 Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

10 Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ:
Justitia plena est dextera tua.

11 Lætetur mons Sion:
Et exultent filiæ Judæ:
Propter judicia tua Domine.

12 Circumdate Sion, & complectimini eam:
Narrate in turribus ejus.

13 Ponite corda vestra in virtute ejus:
Et distribuite domos ejus:
Ut enarretis in progenie altera.

14 Quo-

14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛ. μη'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη·
Ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·
Καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου·
Ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ·
Ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν·
Καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος·
Οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ.

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
Καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας·
Ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται·
Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν.

14 Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
Ipſe reget nos in ſecula.

Psal. XLVIII.

In finem, filiis Core Pſalmus.

AUdite hæc omnes gentes:
Auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

2 Quique terrigenæ, & filii hominum:
Simul in unum dives & pauper.

3 Os meum loquetur ſapientiam:
Et meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclinabo in parabolam aurem meam:
Aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

5 Cur timebo in die mala?
Iniquitas calcanei mei circumdabit me.

6 Qui confidunt in virtute ſua:
Et in multitudine divitiarum ſuarum gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo.
Non dabit Deo placationem ſuam.

8 Et pretium redemtionis animæ ſuæ:
Et laborabit in æternum.

9 Et vivet adhuc in finem, non videbit interitum.

10 Cum viderit ſapientes morientes:
Simul inſipiens, & ſtultus peribunt:
Et relinquent alienis divitias ſuas:

11 Et ſepulcra eorum domus illorum in æternum:
Tabernacula eorum in progenie, & progenie:
Vocaverunt nomina ſua in terris ſuis.

12 Et

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε·
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς·
Καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν.
Διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο·
Θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ·
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ·
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν.

15 Πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος·
Ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα·
Οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται·
Ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ·
Ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε·
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

12 Et homo, cum in honore esset, non intellexit:
Comparatus est jumentis insipientibus, & similis
factus est illis.

13 Hæc via illorum scandalum ipsis:
Et postea in ore suo complacebunt.

14 Sicut oves in inferno positi sunt:
Mors depascet eos:
Et dominabuntur eorum justi in matutino:
Et auxilium eorum veterascet in inferno:
A gloria eorum.

15 Verumtamen Deus redimet animam meam
de manu inferi, cum acceperit me.

16 Ne timueris, cum dives factus fuerit homo:
Et cum multiplicata fuerit gloria domus
ejus.

17 Quoniam cum interierit, non sumet omnia:
Neque descendet cum eo gloria ejus.

18 Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur:
Confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

19 Introibit usque in progenies patrum suorum:
Et usque in æternum non videbit lumen.

20 Homo cum in honore esset, non intellexit:
Comparatus est jumentis insipientibus, & similis
factus est illis.

ΨΑΛ. μθ'.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΘΕὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν·
Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν.

2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ·

3 Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει·
Ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται·
Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται·
Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφόδρα.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω·
Καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Διάψαλμα.
Ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν.

7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι·
Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι·
Ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε·
Τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους·
Οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες.

11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ·
Καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

Psal. XLIX.

Psalmus Asaph.

DEus deorum Dominus locutus est, & vocavit terram:
A solis ortu usque ad occasum.

2 Ex Sion species decoris ejus.

3 Deus manifeste veniet:
Deus noster & non silebit:
Ignis in conspectu ejus exardescet:
Et in circuitu ejus tempestas valida.

4 Advocabit cœlum desursum:
Et terram discernere populum suum.

5 Congregate illi sanctos ejus:
Qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

6 Et annuntiabunt cœli justitiam ejus:
Quoniam Deus judex est.

7 Audi populus meus, & loquar:
Israel, & testificabor tibi:
Deus Deus tuus ego sum.

8 Non in sacrificiis tuis arguam te:
Holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

9 Non accipiam de domo tua vitulos:
Neque de gregibus tuis hircos.

10 Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum:
Jumenta in montibus & boves.

11 Cognovi omnia volatilia cœli:
Et pulcritudo agri mecum est.

12 Ἐὰν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω·
Ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγωμαι κρέα ταύρων·
Ἢ αἷμα τράγων πίωμαι.

14 Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου·

15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
Καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός· Διάψαλμα.
Ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου;
Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν·
Καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ·
Καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα. *

20 Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
Ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·
Ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἁμαρτίας σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ·
Μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με·
Καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

12 Si esuriero, non dicam tibi:
Meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

13 Numquid manducabo carnes taurorum?
Aut sanguinem hircorum potabo?

14 Immola Deo sacrificium laudis:
Et redde Altissimo vota tua.

15 Et invoca me in die tribulationis:
Eruam te, & honorificabis me.

16 Peccatori autem dixit Deus:
Quare tu enarras justitias meas:
Et assumis testamentum meum per os tuum?

17 Tu vero odisti disciplinam:
Et projecisti sermones meos retrorsum.

18 Si videbas furem, currebas cum eo:
Et cum adulteris portionem tuam ponebas.

19 Os tuum abundavit malitia:
Et lingua tua concinnabat dolos.

20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris:
Et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

21 Hæc fecisti, & tacui:
Existimasti inique quod ero tui similis:
Arguam te, & statuam contra faciem tuam.

22 Intelligite hæc qui obliviscimini Deum:
Nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

23 Sacrificium laudis honorificabit me:
Et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

ΨΑΛ. ν'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην,
ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς Βηρσαβεέ.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου·
Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου·
Καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω·
Καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ
κρίνεσθαί σε.

5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην·
Καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας·
Τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι·
Πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
Ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου·
Καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός·
Καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου·
Καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Psal. L.

In finem, Psalmus David.

Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intravit ad Bethsabee.

Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam:
Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

2 Amplius lava me ab iniquitate mea:
Et à peccato meo munda me.

3 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco:
Et peccatum meum contra me est semper.

4 Tibi soli peccavi, & malum coram te feci:
Ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum judicaris.

5 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum:
Et in peccatis concepit me mater mea.

6 Ecce enim veritatem dilexisti:
Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

7 Asperges me hyssopo, & mundabor:
Lavabis me, & super nivem dealbabor.

8 Auditui meo dabis gaudium & lætitiam:
Et exultabunt ossa humiliata.

9 Averte faciem tuam à peccatis meis:
Et omnes iniquitates meas dele.

10 Cor mundum crea in me Deus:
Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

11 Ne projicias me à facie tua:
Et spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

12 Redde

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου·
Καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου·
Καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
Ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις·
Καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
Ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης·
Ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα·
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛ. να΄.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαυΐδ.

Ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαυῒδ εἰς τὸν οἶκον Ἀβιμέλεχ.

ΤΙ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός·
Ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν.

2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου·
Ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην·
Ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.

12 Redde mihi lætitiam ſalutaris tui :
Et ſpiritu principali confirma me.

13 Docebo iniquos vias tuas :
Et impii ad te convertentur.

14 Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis
meæ :
Et exultabit lingua mea juſtitiam tuam.

15 Domine, labia mea aperies :
Et os meum annuntiabit laudem tuam.

16 Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem
utique :
Holocauſtis non delectaberis.

17 Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus :
Cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.

18 Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion :
Ut ædificentur muri Jeruſalem.

19 Tunc acceptabis ſacrificium juſtitiæ :
Oblationes, & holocauſta :
Tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

PSAL. LI.

In finem, intellectus David.

*Cum venit Doeg Idumæus, & nuntiavit Sauli :
Venit David in domum Achimelech.*

QUid gloriaris in malitia, qui potens es
* In iniquitate ? tota die.

2 In juſtitiam cogitavit lingua tua :
Sicut novacula acuta feciſti dolum.

3 Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem :
Iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

4 Ηγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν
δολίαν.

5 Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος·
Ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦσαί σε ἀπὸ σκηνώματός σου·
Καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων.

6 Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται·
Καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν.

7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ·
Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ·
Καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ·
Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας·
Καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν
ὁσίων σου.

ΨΑΛ. νβ'.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Μαελὲθ συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός·
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ ἰδεῖν, εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;
Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον
οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ

4 Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua
dolosa.

5 Propterea Deus destruet te in finem:
Evellet te, emigrabit te de tabernaculo tuo:
Et radicem tuam de terra viventium.

6 Videbunt justi, & timebunt:
Et super eum ridebunt, & dicent.

7 Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem
suum:
Sed speravit in multitudine divitiarum suarum:
Et prævaluit in vanitate sua.

8 Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei:
Speravi in misericordia Dei in æternum:
Et in seculum seculi.

9 Confitebor tibi in seculum quia fecisti:
Et expectabo nomen tuum quoniam bonum est
in conspectu sanctorum tuorum.

PSAL. LII.

In finem, pro Maëleth intelligentiæ David.

DIxit insipiens in corde suo: non est Deus:
Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in
iniquitatibus:
Non est qui faciat bonum.

2 Deus de cœlo prospexit super filios hominum:
Ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt:
Non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

4 Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem:
Qui devorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocaverunt.

 5 * Illic

5 Εκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
Οτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων·
Κατῃσχύνθησαν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ισραήλ·
Εν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Αγαλλιάσεται Ιακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ισραήλ.

ΨΑΛ. νγ'.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Εν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ,
οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

Ο Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με·
Καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

2 Ο θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ενώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Οτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ·
Καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 Ιδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι·
Καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Αποστρέψῃ τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου·
Εν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Εκουσίως θύσω σοι·
Εξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Οτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με·
Καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

5 * Illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor:
Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent:
Confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

6 Quis dabit ex Sion salutare Israel?
Cum converterit Deus captivitatem plebis suæ:
Exultabit Jacob, & lætabitur Israel.

PSAL. LIII.

In finem, in carminibus intellectus David.

Cum venissent Ziphæi, & dixissent ad Saul: Nonne David absconditus est apud nos?

DEus in nomine tuo salvum me fac:
Et in virtute tua judica me.

2 Deus exaudi orationem meam:
Auribus percipe verba oris mei.

3 Quoniam alieni insurrexerunt adversum me:
Et fortes quæsierunt animam meam:
Et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

4 Ecce enim Deus adjuvat me:
Et Dominus susceptor est animæ meæ.

5 Averte mala inimicis meis:
Et in veritate tua disperde illos.

6 Voluntarie sacrificabo tibi:
Et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

7 Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me:
Et super inimicos meos despexit oculus meus.

ΨΑΛ. νδʹ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυίδ.

ΕΝώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου·
Καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

2 Πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
Ελυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Απὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ·
Οτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν·
Καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Η καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί·
Και δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ·
Καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

6 Καὶ εἶπα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς·
Καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;

7 Ιδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Προσεδεχόμην τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με·
Απὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν·
Οτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ημέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτήν·
Επὶ τὰ τείχη αὐτῆς·
Καὶ ἀνομια καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς.

11 Καὶ ἀδικία·
Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Οτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν·

Psal. LIV.

In finem, in carminibus intellectus David.

EXaudi Deus orationem meam:
Et ne despexeris deprecationem meam.
2 Intende mihi, & exaudi me:
Contristatus sum in exercitatione mea: & conturbatus sum.
3 A voce inimici, & à tribulatione peccatoris:
Quoniam declinaverunt in me iniquitates:
Et in ira molesti erant mihi.
4 Cor meum conturbatum est in me:
Et formido mortis cecidit super me.
5 Timor & tremor venerunt super me:
Et contexerunt me tenebræ.
6 Et dixi: quis dabit mihi pennas sicut columbæ:
Et volabo, & requiescam?
7 Ecce elongavi fugiens; & mansi in solitudine.
8 Expectabam eum, qui salvum me fecit:
A pusillanimitate spiritus, & tempestate.
9 Præcipita Domine, divide linguas eorum:
Quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in civitate.
10 Die ac nocte circumdabit eam:
Super muros ejus:
Iniquitas & labor in medio ejus.
11 Et injustitia:
Et non defecit de plateis ejus usura, & dolus.
12 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique:

Et

Καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησεν·
Εκρύβην ἂν ἀπ᾽ αὐτοῦ.

13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου.

14 Ος ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα·
Εν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

15 Ελθέτω δὴ θάνατος ἐπ᾽ αὐτούς·
Καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες·
Οτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Εγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου.

17 Εσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ·
Καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου·
Απὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι·
Οτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Εισακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων·
Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.

20 Εξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι·
Εβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ·
Καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν·
Ηπαλιώθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον·
Καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.

22 Επίῤῥιψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει·
Οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus
fuisset:
Abscondissem me forsitan ab eo.
13 Tu vero homo unanimis, dux meus, & notus
meus.
14 Qui simul mecum dulces capiebas cibos:
In domo Dei ambulavimus cum consensu.
15 Veniat mors super illos:
Et descendant in infernum viventes:
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in
medio eorum.
16 Ego autem ad Deum clamavi: & Dominus
salvabit me.
17 Vespere, & mane, & meridie narrabo &
annuntiabo:
Et exaudiet vocem meam.
18 Redimet in pace animam meam:
Ab his, qui appropinquant mihi:
Quoniam inter multos erant mecum.
19 Exaudiet Deus, & humiliabat illos, qui est ante
secula:
Non enim est illis commutatio, & non timuerunt
Deum.
20 Extendit manum suam in retribuendo:
Contaminaverunt testamentum ejus.
21 Divisi sunt ab ira vultus ejus:
Et appropinquavit cor illius:
Molliti sunt sermones ejus super oleum:
Et ipsi sunt jacula.
22 Jacta super Dominum curam tuam, & ipse te
enutriet:
Non dabit in æternum fluctuationem justo.

23 Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς·
Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν·
Ἐγὼ δὲ κύριε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛ. νε'.

Εἰς τὸ τέλος,
Ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἁγίων μεμακρυμμένου, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος·
Ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν·
Ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με, ἀπὸ ὕψους

3 Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

4 Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου·
Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι σάρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο·
Κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρύψουσιν αὐτοί·
Τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι·
Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς·
Ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις.

8 Ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι·
Ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

9 Ἐπι-

23 Tu vero Deus deduces eos, in puteum interitus:
Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt
dies suos:
Ego autem sperabo in te Domine.

Psal. LV.

In finem,

Pro populo, qui à sanctis longe factus est, David in tituli inscriptionem, cum tenuerunt eum Allophyli in Geth.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me
homo:
Tota die impugnans tribulavit me.
2 Conculcaverunt me inimci mei tota die:
Quoniam multi bellantes adversum me, ab
altitudine
3 Diei timebo: Ego vero in te sperabo.
4 In Deo laudabo sermones meos:
In Deo speravi: non timebo quid faciat mihi
caro.
5 Tota die verba mea execrabantur:
Adversum me omnes cogitationes eorum, in
malum.
6 Inhabitabunt & abscondent: ipsi
Calcaneum meum observabunt:
Sicut sustinuerunt animam meam.
7 Pro nihilo salvos facies illos:
In ira populos confringes.
8 Deus, vitam meam annuntiavi tibi:
Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo: sicut &
in promissione tua.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε·
Ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα·
Ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος·
Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛ. νϛʹ.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον.

Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου·
Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ·
Ἕως οὗ παρέλθοι ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον·
Τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με·
Ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με·
Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων·
Ἐκοιμήθην τεταραγμένος·
Υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα

9 Tunc convertentur inimici mei retrorſum:
In quacumque die invocavero te:
Ecce cognovi quoniam Deus meus es.

10 In Deo laudabo verbum:
In Domino laudabo ſermonem.

11 In Deo ſperavi, non timebo quid faciat mihi homo.

12 In me ſunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi,

13 Quoniam eripuiſti animam meam de morte:
Et pedes meos de lapſu:
Ut placeam coram Deo in lumine viventium.

PSAL. LVI.

In finem,

Ne diſperdas, David in tituli inſcriptionem, cum fugeret à facie Saul in ſpeluncam.

MIſerere mei Deus, miſerere mei·
Quoniam in te confidit anima mea:
Et in umbra alarum tuarum ſperabo:
Donec tranſeat iniquitas.

2 Clamabo ad Deum altiſſimum:
Deum qui benefecit mihi.

3 Miſit de cœlo, & liberavit me:
Dedit in opprobrium conculcantes me:
Miſit Deus miſericordiam ſuam, & veritatem ſuam.

4 Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum.
Dormivi conturbatus:
Filii hominum dentes eorum arma & ſagittæ:
Et lingua eorum gladius acutus.

5 Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός·
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου·
Καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου·
Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς
αὐτόν. Διάψαλμα.

7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου·
Ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου·
Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν
ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.

ΨΑΛ. νζ'.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε·
Εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ·
Ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας·
Ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ·

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως·
Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς.

5 Exaltare ſuper cœlos Deus:
Et in omnem terram gloria tua.

6 Laqueum paraverunt pedibus meis:
Et incurvaverunt animam meam:
Foderunt ante faciem meam foveam, & inciderunt in eam.

7 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum:
Cantabo, & pſalmum dicam.

8 Exurge gloria mea:
Exurge pſalterium & cithara:
Exurgam diluculo.

9 Confitebor tibi in populis Domine: & pſalmum dicam tibi in gentibus.

10 Quoniam magnificata eſt uſque ad cœlos miſericordia tua:
Et uſque ad nubes veritas tua.

11 Exaltare ſuper cœlos Deus: & ſuper omnem terram gloria tua.

Psal. LVII.

In finem,

Ne diſperdas, David in tituli inſcriptionem.

SI vere utique juſtitiam loquimini:
Recta judicate filii hominum.

2 Etenim in corde iniquitates operamini: in terra
Injuſtitias manus veſtræ concinnant.

3 Alienati ſunt peccatores à vulva:
Erraverunt ab utero: locuti ſunt falſa.

4 Furor illis ſecundum ſimilitudinem ſerpentis:
Sicut aſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas.

5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπαδόντων·
Φαρμακοῦ τε, φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ θεὸς συντρίψει τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κύριος.

7 Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον·
Ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται·
Ἔπεσε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον
Ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται αὐτούς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν·
Τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ·
Ἄρα ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΨΑΛ. νη'.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν
ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον
αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός·
Καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου·
Ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί·
Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἁμαρτία μου κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Quæ non exaudiet vocem incantantium :
Et venefici incantantis sapienter.

6 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum :
Molas leonum confringet Dominus.

7 Ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens :
Intendit arcum suum donec infirmentur.

8 Sicut cera, quæ fluit, auferentur :
Supercecidit ignis, & non viderunt solem.

9 Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum :
Sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

10 Lætabitur justus cum viderit vindictam :
Manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

11 Et dicet homo : si utique est fructus justo :
Utique est Deus judicans eos in terra.

PSAL. LVIII.

In finem,

Ne disperdas, David in tituli inscriptionem, quando misit Saul, & custodivit domum ejus, ut eum interficeret.

ERipe me de inimicis meis Deus meus :
Et ab insurgentibus in me libera me.

2 Eripe me de operantibus iniquitatem :
Et de viris sanguinum salva me.

3 Quia ecce ceperunt animam meam :
Irruerunt in me fortes :
Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine.

4 Sine iniquitate cucurri, & direxi :
Exurge in occursum meum, & vide :

5 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων·
Ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ·
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη·
Μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων,
καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν·
Ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ κύριε ἐκγελάσεις αὐτούς·
Ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω·
Ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με·
Ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου.
Διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου·
Καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.

12 Ἁμαρτία στόματος αὐτῶν λόγος χειλέων αὐτῶν·
Καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν·
Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται.

13 Ἐν συντελείᾳ, ἐν ὀργῇ συντελείας·
Καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι·
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακώβ·
Καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων·
Καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν· ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

5 Et tu Domine Deus virtutum :
Deus Israel :
Intende ad visitandas omnes gentes :
Non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

6 Convertentur ad vesperam : & famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem.

7 Ecce loquentur in ore suo :
Et gladius in labiis eorum :
Quoniam quis audivit?

8 Et tu Domine deridebis eos :
Ad nihilum deduces omnes gentes.

9 Fortitudinem meam ad te custodiam :
Quia Deus susceptor meus es.

10 Deus meus, misericordia ejus præveniet me:
Deus ostendet mihi super inimicos meos.

11 Ne occidas eos : nequando obliviscantur populi mei :
Disperge illos in virtute tuâ :
Et depone eos protector meus Domine.

12 Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum :
Et comprehendantur in superbia sua :
Et de execratione & mendacio annuntiabuntur.

13 In consummatione : in ira consummationis :
Et non erunt :
Et scient quia Deus dominabitur Jacob :
Et finium terræ.

14 Convertentur ad vesperam, & famem patientur ut canes :
Et circuibunt civitatem.

15 Ipsi dispergentur ad manducandum : si vero non fuerint saturati, & murmurabunt.

16 Εγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου·
Καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Οτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου·
Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου εἶ, σοὶ ψαλῶ·
Οτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου·
Ο θεός μου τὸ ἔλεός μου.

ΨΑΛ. νθ'.

Εἰς τὸ τέλος,

Τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σωβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ιωὰβ, καὶ ἐπάταξε τὴν Φάραγγα τῶν ἁλῶν δώδεκα χιλιάδας.

Ο Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς·
Ωργίσθης καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν·
Ιασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.

3 Εδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά·
Επότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Εδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν
Τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου· Διάψαλμα.

5 Οπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ο θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Αγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα·
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω·

7 Εμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς·
Καὶ Εφραῒμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου·
Ιούδας βασιλεύς μου.

8 Μωὰβ

16 Ego autem cantabo fortitudinem tuam :
Et exultabo mane misericordiam tuam :
Quia factus es susceptor meus, & refugium meum:
In die tribulationis meæ.

17 Adjutor meus tibi psallam :
Quia Deus susceptor meus es :
Deus meus misericordia mea.

Psal. LIX.

In finem,

Pro his qui immutabuntur ; in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam, cum succendit Mesopotamiam Syriæ, & Sobal, & convertit Joab, & percussit in valle Salinarum duodecim millia.

Deus repulisti nos, & destruxisti nos :
Iratus es, & misertus es nobis.

2 Commovisti terram, & conturbasti eam :
Sana contritiones ejus, quia commota est.

3 Ostendisti populo tuo dura :
Potasti nos vino compunctionis.

4 Dedisti metuentibus te significationem ;
Ut fugiant à facie arcus :

5 Ut liberentur dilecti tui :
Salvum fac dextera tua, & exaudi me.

6 Deus locutus est in sancto suo :
Lætabor, & partibor Sichimam:
Et convallem tabernaculorum metibor.

7 Meus est Galaad, & meus est Manasses :
Et Ephraim fortitudo capitis mei :
Juda rex meus.

8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Επὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Εμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς·
Η τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ιδουμαίας.

10 Ουχὶ σύ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς;
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Εν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛ. ξ΄.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου·
Πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

2 Απὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα·
Εν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ
ὕψωσάς με.

3 Ωδήγησάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου·
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

5 Οτι σύ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου·
Εδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ημέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις·
Τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
Ελεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

8 Moab olla ſpei meæ:
In Idumæam extendam calceamentum meum:
Mihi alienigenæ ſubditi ſunt.

9 Quis deducit me in civitatem munitam?
Quis deducet me uſque in Idumæam?

10 Nonne tu Deus, qui repuliſti nos:
Et non egredieris Deus in virtutibus noſtris?

11 Da nobis auxilium de tribulatione:
Quia vana ſalus hominis.

12 In Deo faciemus virtutem:
Et ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSAL. LX.

In finem, in Hymnis David.

EXaudi Deus deprecationem meam:
Intende orationi meæ.

2 A finibus terræ ad te clamavi:
Dum anxiaretur cor meum, in petrâ exaltaſti me.

3 Deduxiſti me; quia factus es ſpes mea:
Turris fortitudinis à facie inimici.

4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſecula:
Protegar in velamento alarum tuarum.

5 Quoniam tu Deus meus exaudiſti orationem meam:
Dediſti hæreditatem timentibus nomen tuum.

6 Dies ſuper dies regis adjicies:
Annos ejus uſq; in diē generationis & generationis.

7 Permanet in æternum in conſpectu Dei:
Miſericordiam & veritatem ejus quis requiret?

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛ. ξα΄.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΟΥχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου·
Παρ' αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου·
Ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπιπλεῖον.

3 Εως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον;
Φονεύετε πάντες ὑμεῖς·
Ως τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.
Εδραμον ἐν δίψῃ·
Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
κατηρῶντο.

5 Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου·
Οτι παρ' αὐτῷ ἡ ὑπομονή μου.

6 Οτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου·
Ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Επὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου·
Ο θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ.

8 Ελπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
Εκχέατε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν·
Οτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
Ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι·
Αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.

8 Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum
Seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

PSAL. LXI.

In finem, pro Idithum, Psalmus David.

NOnne Deo subjecta erit anima mea:
Ab ipso enim salutare meum.

2 Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus:
Susceptor meus, non movebor amplius.

3 Quousque irruitis in hominem?
Interficitis universi vos:
Tanquam parieti inclinato & maceriæ
depulsæ?

4 Verumtamen pretium meum cogitaverunt
repellere:
Concurri in siti:
Ore suo benedicebant, & corde suo
maledicebant.

5 Verumtamen Deo subjecta esto anima mea:
Quoniam ab ipso patientia mea.

6 Quia ipse Deus meus, & salvator meus:
Adjutor meus, non emigrabo.

7 In Deo salutare meum, & gloria mea:
Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

8 Sperate in eo omnis congregatio populi:
Effundite coram illo corda vestra:
Deus adjutor noster in æternum.

9 Verumtamen vani filii hominum:
Mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant
Ipsi de vanitate in idipsum.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν·
Καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε·
Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

11 Απαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα·
Οτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ.

12 Καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος·
Οτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ξβ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ,

Εν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ιδουμαίας.

Ο Θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
Εδίψησέ σε ἡ ψυχή μου·
Ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
Εν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι·
Τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς·
Τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου·
Εν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου·
Καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου·
Εν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Οτι ἐγενήθης βοηθός μου·
Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
Εμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

10 Nolite sperare iniquitate:
Et rapinas nolite concupiscere:
Divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

11 Semel locutus est Deus, duo hæc audivi:
Quia potestas Dei est.

12 Et tibi Domine misericordia:
Quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

PSAL. LXII.

Psalmus David,
Cum esset in deserto Idumææ.

DEus Deus meus ad te de luce vigilo:
Sitivit in te anima mea:
Quam multipliciter tibi caro mea:
In terra deserta, & invia, & inaquosa.

2 Sic in sancto apparui tibi:
Ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

3 Quoniam melior est misericordia tua super vitas:
Labia mea laudabunt te.

4 Sic benedicam te in vita mea:
Et in nomine tuo levabo manus meas.

5 Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea:
Et labiis exultationis laudabit os meum.

6 Si memor fui tui super stratum meum:
In matutinis meditabor in te.

7 Quia fuisti adjutor meus:
Et in velamento alarum tuarum exultabo.

8 Adhæsit anima mea post te:
Me suscepit dextera tua.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας·
Μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ·
Ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ·
Ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

ΨΑΛ. ξγʹ.

Εἰς τὸ τέλος, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου·
Ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ·
Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων·
Ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν.

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν,
ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν·
Πρᾶγμα πικρόν.

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον·
Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
Διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδα·
Εἶπον, τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν·
Ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις·
Προσελεύσεται ἄνθρωπος·
Καὶ καρδία βαθεῖα.

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός·
Βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν.

8 Καὶ

9 Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam:
Introibunt in inferiora terræ.

10 Tradentur in manus gladii:
Partes vulpium erunt.

11 Rex vero lætabitur in Deo:
Laudabuntur omnes qui jurant in eo:
Quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psal. LXIII.

In finem, Psalmus David.

Exaudi Deus orationem meam:
Cum deprecor:
A timore inimici eripe animam meam.

2 Protexisti me à conventu malignantium:
A multitudine operantium iniquitatem.

3 Quia exacuerunt ut gladium linguas suas, intenderunt arcum:
Rem amaram.

4 Ut sagittent in occultis immaculatum:
Subito sagittabunt eum, & non timebunt.

5 Firmaverunt sibi sermonem nequam:
Narraverunt ut absconderent laqueos:
Dixerunt; quis videbit eos?

6 Scrutati sunt iniquitates:
Defecerunt scrutantes scrutinio:
Accedet homo:
Ad cor altum.

7 Et exaltabitur Deus:
Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum:

8 In-

8 Καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτοὺς αἱ γλῶσσαι αὐτῶν·
Εταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς.

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος·
Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Ευφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ·
Καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν·
Καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛ. ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ᾠδή.

ΣΟὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών·
Καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ιερουσαλήμ.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς·
Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου·
Κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου·
Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου·
Αγιος ὁ ναός σου.

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ·
Επάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Η ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς·
Καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν.

6 Ετοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ·
Περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.

7 Ο συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης·
Ηχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;
Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη.

8 Et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum :
Conturbati sunt omnes qui videbant eos.

9 Et intimuit omnis homo:
Et annuntiaverunt opera Dei :
Et facta ejus intellexerunt.

10 Lætabitur justus in Domino :
Et sperabit in eo :
Et laudabuntur omnes recti corde.

PSAL. LXIV.

In finem, Psalmus David.

Canticum Jeremiæ & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.

TE decet hymnus Deus in Sion :
Et tibi reddetur votum in Jerusalem.

2 Exaudi orationem meam : ad te omnis caro veniet.

3 Verba iniquorum prævaluerunt super nos :
Et impietatibus nostris tu propitiaberis.

4 Beatus, quem elegisti, & assumsisti :
Inhabitabit in atriis tuis :
Replebimur in bonis domus tuæ :
Sanctum est templum tuum.

5 Mirabile in æquitate :
Exaudi nos Deus salutaris noster :
Spes omnium finium terræ :
Et in mari longe.

6 Præparans montes in virtute tua :
Accinctus potentia.

7 Qui conturbas profundum maris :
Sonum fluctuum ejus :
Turbabuntur gentes.

8 Καὶ φοβηθήσονται
Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
Εξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

9 Επεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν·
Επλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν·
Ο ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων·
Ητοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

10 Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον·
Πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς·
Εν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Ευλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου·
Καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου·
Καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ενεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων·
Καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον·
Κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛ. ξέ.

Εἰς τὸ τέλος, ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

ΑΛαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

2 Εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·
Εν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ
ἐχθροί σου.

3 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι·
Καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου,
Υψιστε. Διάψαλμα.

4 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ·
Ως φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

8 Et timebunt
Qui habitant terminos à signis tuis:
Exitus matutini & vespere delectabis.

9 Visitasti terram & inebriasti eam:
Multiplicasti locupletare eam:
Flumen Dei repletum est aquis:
Parasti cibum illorum: quoniam ita est
præparatio ejus.

10 Rivos ejus inebria:
Multiplica genimina ejus:
In stillicidiis ejus lætabitur germinans.

11 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ:
Et campi tui replebuntur ubertate.

12 Pinguescent speciosa deserti:
Et exultatione colles accingentur.

13 Induti sunt arietes ovium:
Et valles abundabunt frumento:
Clamabunt, etenim hymnum dicent.

PSAL. LXV.

In finem, Canticum Psalmi resurrectionis.

JUbilitate Deo omnis terra:
Psalmum dicite nomini ejus:
Date gloriam laudi ejus.

2 Dicite Deo, quam terribilia sunt operà tua
Domine:
In multitudine virtutis tuæ mentientur tibi
inimici tui.

3 Omnis terra adoret te:
Et psallat tibi, psalmum dicat nomini tuo.

4 Venite, & videte opera Dei:
Terribilis in consiliis super filios hominum.

5 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν·
Ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί·
Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ.

6 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος·
Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν·
Οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.
Διάψαλμα.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν·
Καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

8 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν·
Καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

9 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός·
Ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

10 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα·
Ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

11 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν·
Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος·
Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

12 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν·
Ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου.

13 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου·
Καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

14 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι,
Μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν·
Ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Διάψαλμα.

15 Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες,
Οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν·
Ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

16 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα·
Καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

17 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου
κύριος.

18 Διὰ

5 Qui convertit mare in aridam ;
In flumine pertransibunt pede ;
Ibi lætabimur in ipso.

6 Qui dominatur in virtute sua in æternum :
Oculi ejus super gentes respiciunt :
Qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

7 Benedicite gentes Deum nostrum ;
Et auditam facite vocem laudis ejus.

8 Qui posuit animam meam ad vitam :
Et non dedit in commotionem pedes meos.

9 Quoniam probasti nos Deus ;
Igne nos examinasti, sicut examinatur
argentum.

10 Induxisti nos in laqueum :
Posuisti tribulationes in dorso nostro.

11 Imposuisti homines super capita nostra :
Transivimus per ignem & aquam ;
Et eduxisti nos in refrigerium.

12 Introibo in domum tuam in holocaustis :
Reddam tibi vota mea.

13 Quæ distinxerunt labia mea :
Et locutum est os meum, in tribulatione mea.

14 Holocausta medullata offeram tibi :
Cum incenso arietum ;
Offeram tibi boves cum hircis.

15 Venite, audite, & narrabo, omnes :
Qui timetis Deum :
Quanta fecit animæ meæ.

16 Ad ipsum ore meo clamavi :
Et exaltavi sub lingua mea.

17 Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet
Dominus.

18 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ θεός·
Προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·

19 Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου·
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛ. ξϛ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς·
Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς·
Καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου·
Ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη·
Ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι·
Καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός·
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·
Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·
Ὁ θεὸς ἡμῶν.

7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

18 Propterea exaudivit Deus :
Et attendit voci deprecationis meæ.

19 Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam,
Et misericordiam suam à me.

Psal. LXVI.

In finem, in hymnis, Psalmus Cantici David.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis:
Illuminet vultum suum super nos :
Et misereatur nostri.

2 Ut cognoscamus in terra viam tuam :
In omnibus gentibus salutare tuum.

3 Confiteantur tibi populi Deus :
Confiteantur tibi populi omnes.

4 Lætentur & exultent gentes.
Quoniam judicas populos in æquitate :
Et gentes in terra dirigis.

5 Confiteantur tibi populi Deus :
Confiteantur tibi populi omnes.

6 Terra dedit fructum suum :
Benedicat nos Deus :
Deus noster.

7 Benedicat nos Deus :
Et metuant eum omnes fines terræ.

ΨΑΛ. ξϛ'.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ·
Καὶ φυγήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν·
Ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός·
Οὕτως ἀπολοῦνται·
Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν
εὐφροσύνῃ.

4 Ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν·
Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ·
Ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
Ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

6 Ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ·
Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ·
Ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου·
Ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν
Ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
Ἰσραήλ.

9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου·
Καὶ ἠσθένησε· σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Psal. LXVII.

In finem, Psalmus Cantici ipsi David.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici ejus:
Et fugiant à facie ejus:
Qui oderunt eum.

2 Sicut deficit fumus, deficiant:
Sicut fluit cera à facie ignis:
Sic pereant:
Peccatores à facie Dei.

3 Et justi epulentur:
Et exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia.

4 Cantate Deo, psalmum dicete uomini ejus:
Iter facite ei, qui ascendit super occasum:
Dominus nomen illi, exultate in conspectu ejus:
Turbabuntur à facie ejus.

5 Patris orphanorum, & judicis viduarum:
Deus in loco sancto suo:

6 Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:
Qui educit vinctos in fortitudine:
Similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

7 Deus cum egredereris in conspectu populi tui:
Cum pertransires in deserto.

8 Terra mota est, etenim cœli distillaverunt:
A facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

9 Pluviam voluntariam segregabis Deus hæreditati tuæ:
Et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ·
Ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός.

11 Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ·
Τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων·
Πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι·
Καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς·
Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

15 Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον·
Ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα;
Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ·
Καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων·
Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σιναῒ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀνέβης εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν·
Ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις·
Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι.

19 Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός·
Εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
Κατευοδώσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

20 Ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν·
Καὶ τοῦ κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ·
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτοῦ.

22 Εἶπε

10 Animalia tua habitabunt in ea :
Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

11 Dominus dabit verbum evangelizantibus,
virtute multa.

12 Rex virtutum dilecti dilecti :
Et speciei domus dividere spolia.

13 Si dormiatis inter medios cleros :
Pennæ columbæ deargentatæ :
Et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

14 Dum discernit cœlestis reges super eam :
Nive dealbabuntur in Selmon.

15 Mons Dei, mons pinguis :
Mons coagulatus, mons pinguis.

16 Ut quid suspicamini montes coagulatos ?
Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare
in eo ;
Etenim Dominus habitabit in finem.

17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia
lætantium :
Dominus in eis in Sina in Sancto.

18 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem :
Accepisti dona in hominibus :
Etenim non credentes, inhabitare Dominum
Deum.

19 Benedictus Dominus die quotidie :
Prosperum iter faciet nobis Deus salutarium
nostrorum.

20 Deus noster, Deus salvos faciendi :
Et Domini, Domini exitus mortis.

21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum
suorum :
Verticem capilli perambulantium in dilectis suis.

22 Εἶπε κύριος, ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω·
Ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι·
Ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεός·
Αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων·
Ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει·
Ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν·
Ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλίμ·

28 Ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου·
Δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς
δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου·
Ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν·
Τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ·
Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.

31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου·
Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ·

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ κυρίῳ.
Διάψαλμα.

33 Τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς·
Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ·
Αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ θεῷ·
Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

22 Dixit Dominus: ex Basan convertam:
Convertam in profundum maris.

23 Ut intingatur pes tuus in sanguine:
Lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

24 Viderunt ingressus tuos Deus:
Ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

25 Prævenerunt principes conjuncti psallentibus:
In medio juvencularum tympanistriarum.

26 In ecclesiis benedicite Deo:
Domino de fontibus Israel.

27 Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu:
Principes Juda, duces eorum:
Principes Zabulon, principes Napthali.

28 Manda Deus virtuti tuæ:
Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis:

29 A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

30 Increpa feras arundinis:
Congregatio taurorum in vaccis populorum:
Ut excludant eos, qui probati sunt argento:
Dissipa gentes, quæ bella volunt.

31 Venient legati ex Ægypto:
Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

32 Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino
Psallite Deo.

33 Qui ascendit super cœlum cœli, ad orientem:
Ecce dabit voci suæ:
Vocem virtutis.

34 Date gloriam Deo:
Super Israel magnificentia ejus:
Et virtus ejus in nubibus.

35 Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
Ὁ θεὸς Ἰσραήλ·
Αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Εὐλογητὸς ὁ θεός.

ΨΑΛ. ξή.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τῷ Δαυίδ.

ΣΩσόν με ὁ θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις·
Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης·
Καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κράζων·
Ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου·
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν.
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως·
Ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίνυον.

5 Ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου·
Καὶ αἱ πλημμέλειαί μου,
Ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε, κύριε τῶν δυνάμεων·
Μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν·
Ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου·
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

35 Mirabilis Deus in ſanctis ſuis:
Deus Iſrael:
Ipſe dabit virtutem, & fortitudinem plebi ſuæ:
Benedictus Deus.

Psal. LXVIII.

In finem, pro iis, qui commutabuntur David.

SAlvum me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ
uſque ad animam meam.
2 Infixus ſum in limo profundi: & non eſt ſubſtãtia:
Veni in altitudinem maris:
Et tempeſtas demerſit me.
3 Laboravi clamans:
Raucæ factæ ſunt fauces meæ:
Defecerunt oculi mei,dum ſpero in Deum meum.
4 Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei, qui
oderunt me gratis.
Confortati ſunt qui perſecuti ſunt me inimici
mei injuſte:
Quæ non rapui, tunc exolvebam.
5 Deus tu ſcis inſipientiam meam:
Et delicta mea:
A te non ſunt abſcondita.
6 Non erubeſcant in me qui exſpectant te Domine,
Domine virtutum:
Non confundantur ſuper me qui quærunt te,
Deus Iſrael.
7 Quoniam propter te ſuſtinui opprobrium:
Operuit confuſio faciem meam.
8 Extraneus factus ſum fratribus meis:
Et peregrinus filiis matris meæ.

9 Quo-

9 Οτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με·
Καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον·
Καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις·
Καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

13 Εγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ κύριε·
Καιρὸς εὐδοκίας·
Ο θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου·
Εν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ·
Ρυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος·
Μηδὲ καταπιέτω με βυθός·
Μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εισάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ'
ἐμέ.

17 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου·
Οτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν·
Ενεκα τῶν ἐχθρῶν μου, ῥῦσαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Εναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με·

20 Ονειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ
ταλαιπωρίαν·

Καὶ

9 Quoniam zelus domus tuæ comedit me.
Et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

10 Et operui in jejunio animam meam:
Et factum est in opprobrium mihi.

11 Et posui vestimentum meum cilicium:
Et factus sum illis in parabolam.

12 Adversum me loquebantur qui sedebant in porta:
Et in me psallebant qui bibebant vinum.

13 Ego vero orationem meam ad te Domine:
Tempus beneplaciti:
Deus in multitudine misericordiæ tuæ exaudi me:
In veritate salutis tuæ.

14 Eripe me de luto, ut non infigar:
Libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

15 Non me demergat tempestas aquæ:
Neque absorbeat me profundum:
Neque urgeat super me puteus os suum.

16 Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua:
Secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

17 Et ne avertas faciem tuam à puero tuo:
Quoniam tribulor, velociter exaudi me.

18 Intende animæ meæ, & libera eam:
Propter inimicos meos eripe me.

19 Tu scis improperium meum, & confusionem meam, & reverentiam meam:
In conspectu tuo sunt omnes, qui tribulant me:

20 Improperium exspectavit cor meum, & miseriam:

Et

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε·
Καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν·
Καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα·
Καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν·
Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

24 Εκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου·
Καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη·
Καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

26 Οτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν·
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν·
Καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Εξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων·
Καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ·
Η σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς·
Μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον·
Κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.

32 Ιδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Εκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

33 Οτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος·
Καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non
fuit:
Et qui consolaretur, & non inveni.

21 Et dederunt in escam meam fel:
Et in siti mea potaverunt me aceto.

22 Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum:
Et in retributiones & in scandalum.

23 Obscurentur oculi eorum ne videant:
Et dorsum eorum semper incurva.

24 Effunde super eos iram tuam:
Et furor iræ tuæ comprehendat eos.

25 Fiat habitatio eorum deserta:
Et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

26 Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt:
Et super dolorem vulnerum meorum
addiderunt.

27 Appone iniquitatem super iniquitatem eorum:
Et non intrent in justitiam tuam,

28 Deleantur de libro viventium;
Et cum justis non scribantur.

29 Ego sum pauper & dolens:
Salus tua Deus suscepit me.

30 Laudabo nomen Dei cum cantico:
Et magnificabo eum in laude.

31 Et placebit Deo super vitulum novellum:
Cornua producentem & ungulas.

32 Videant pauperes & lætentur:
Quærite Deum, & vivet anima vestra.

33 Quoniam exaudivit pauperes Dominus;
& vinctos suos non despexit.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ·
Θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ.

35 Ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών·
Καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας·
Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν·
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛ. ξθʹ.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ,
Εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ σῶσαί με κύριον.

Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

2 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε.

4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί·
Πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός·
Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης·
Ὁ θεὸς βοήθησόν μοι·
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

34 Laudent illum cœli & terra :
Mare, & omnia reptilia in eis.

35 Quoniam Deus salvam faciet Sion :
Et ædificabuntur civitates Juda :
Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.

36 Et semen servorum ejus possidebit eam :
Et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

PSAL. LXIX.

In finem, Psalmus David.

In rememorationem, quod salvum fecerit eum Dominus.

DEus in adjutorium meum intende :
Domine ad adjuvandum me festina.

2 Confundantur, & revereantur, qui quærunt animam meam.
Avertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala :

3 Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi, euge, euge.

4 Exultent & lætentur in te :
Omnes qui quærunt te :
Et dicant semper : magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

5 Ego vero egenus, & pauper sum :
Deus adjuva me :
Adjutor meus, & liberator meus es tu : Domine ne moreris.

ΨΑΛ. ο'.

Τῷ Δαυίδ.

Τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με·
Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν·
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ·
Ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε·
Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός·
Ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς·
Καὶ σὺ βοηθός μου κραταιός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως·
Ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου·
Ὅλην τὴν ἡμέραν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως·
Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπον οἱ ἐχθροί ἐμοί·
Καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτό.

11 Λε-

Psal. LXX.

Psalmus David.
Filiorum Jonadab, & priorum captivorum.

IN te Domine ſperavi, non confundar in æternum:

2 In juſtitia tua libera me, & eripe me:
Inclina ad me aurem tuam, & ſalva me.

3 Eſto mihi in Deum protectorem:
Et in locum munitum: ut ſalvum me facias:
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

4 Deus meus eripe me de manu peccatoris:
Et de manu contra legem agentis & iniqui.

5 Quoniam tu es patientia mea Domine:
Domine ſpes mea à juventute mea.

6 In te confirmatus ſum ex utero:
De ventre matris meæ tu es protector meus:
In te cantatio mea ſemper.

7 Tamquam prodigium factus ſum multis:
Et tu adjutor fortis.

8 Repleatur os meum laude:
Ut cantem gloriam tuam:
Tota die magnitudinem tuam.

9 Ne projicias me in tempore ſenectutis:
Cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10 Quia dixerunt inimici mei mihi:
Et qui cuſtodiebant animam meam, conſilium fecerunt in unum.

11 Λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν·
Καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ ῥυόμενος.

12 Ο θεός μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ·
Ο θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες
τὴν ψυχήν μου·
Περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι.

14 Εγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ ἐπὶ σέ·
Καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ δικαιοσύνην σου·
Ολην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου.

16 Οτι οὐκ ἔγνων γραμματείας·
Εισελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου·
Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ο θεός μου ἃ ἐδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου·
Καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

18 Καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου· ὁ θεός μου μὴ
ἐγκαταλίπῃς με·
Εως ἂν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ
ἐρχομένῃ·
Τὴν δυναστείαν σου.

19 Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως τῶν ὑψίστων·
Α ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα· ὁ θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20 Οσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς·
Καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με·
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με.

21 Επλεόνασας ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλωσύνην σου·
Καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με·
Καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ

11 Dicentes: Deus dereliquit eum:
Perſequimini, & comprehendite eum: quia non eſt qui eripiat.

12 Deus ne elongeris à me:
Deus meus in auxilium meum reſpice.

13 Confundantur, & deficient detrahentes animæ meæ:
Operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt mala mihi.

14 Ego autem ſemper ſperabo:
Et adjiciam ſuper omnem laudem tuam.

15 Os meum annuntiabit juſtitiam tuam:
Tota die ſalutare tuum:

16 Quoniam non cognovi literaturam:
Introibo in potentias Domini:
Domine memorabor juſtitiæ tuæ ſolius.

17 Deus docuiſti me à juventute mea:
Et uſque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

18 Et uſque in ſenectam & ſenium: Deus ne derelinquas me:
Donec annuntiem brachium tuum generationi omni, quæ ventura eſt:
Potentiam tuam.

19 Et juſtitiam tuam Deus uſque in altiſſima:
Quæ feciſti magnalia: Deus quis ſimilis tibi?

20 Quantas oſtendiſti mihi tribulationes multas, & malas:
Et converſus vivificaſti me:
Et de abyſſis terræ iterum reduxiſti me.

21 Multiplicaſti magnificentiam tuam:
Et converſus conſolatus es me.

22 Nam

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι·
Ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός·
Ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλλω σοι·
Καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει
τὴν δικαιοσύνην σου·
Ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι.

ΨΑΛ. οα'.

Εἰς Σαλομών·

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ·
Καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ·
Καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων·
Καὶ ταπεινώσει συκοφάντην.

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ·
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον·
Καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη·
Καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

22 Nam & ego confitebor tibi:
In vasis psalmi veritatem tuam: Deus
Psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi:
Et anima mea, quam redemisti.

24 Sed & lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam:
Cum confusi & reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

PSAL. LXXI.

Psalmus, In Salomonem.

DEus judicium tuum regi da:
Et justitiam tuam filio regis.

2 Judicare populum tuum in justitia:
Et pauperes tuos in judicio.

3 Suscipiant montes pacem populo:
Et colles justitiam.

4 Judicabit pauperes populi:
Et salvos faciet filios pauperum:
Et humiliabit calumniatorem.

5 Et permanebit cum sole:
Et ante lunam, in generatione & generationem.

6 Descendet sicut pluvia in vellus:
Et sicut stillicidia stillantia super terram.

7 Orietur in diebus ejus justitia:
Et abundantia pacis: donec auferatur luna.

8 Et dominabitur à mari usque ad mare:
Et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

9 Coram illo procident Æthiopes:
Et inimici ejus terram lingent.

10 Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι·
Βασιλεῖς Αράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.

12 Οτι ἐῤῥύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου·
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος·
Καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Εκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν·
Καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Αραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός·
Ολην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.

16 Εσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων·
Υπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ·
Καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.

17 Εσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας·
Πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ισραήλ·
Ο ποιῶν θαυμάσια μόνος.

19 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·
Γένοιτο γένοιτο.
Εξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ, τοῦ υἱοῦ Ιεσσαί.

10 Reges Tharsis, & insulæ munera offerent:
Reges Arabum, & Saba dona adducent.

11 Et adorabunt eum omnes reges terræ:
Omnes gentes servient ei.

12 Quia liberabit pauperem à potente:
Et pauperem, cui non erat adjutor.

13 Parcet pauperi & inopi:
Et animas pauperum salvas faciet.

14 Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum:
Et honorabile nomen eorum coram illo.

15 Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ:
Et adorabunt de ipso semper:
Tota die benedicent ei.

16 Et erit firmamentum in terra in summis montium:
Superextolletur super Libanum fructus ejus:
Et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

17 Sit nomen ejus benedictum in secula:
Ante solem permanet nomen ejus:
Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ;
Omnes gentes magnificabunt eum.

18 Benedictus Dominus Deus Israel:
Qui facit mirabilia solus.

19 Et benedictum nomen majestatis ejus;
In æternum:
Et replebitur majestate ejus omnis terra:
Fiat, fiat.
Defecerunt laudes David filii Jesse.

ΨΑΛ. οβʹ.

Ψαλμὸς τοῦ Ἀσάφ.

ΩΣ ἀγαθὸς ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες·
Παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν·
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί·
Καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος·
Περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν·
Διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ·
Ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν·
Καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα·
Καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον, πῶς ἔγνω ὁ θεός·
Καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ.

12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.

13 Καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου·
Καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ

Psal. LXXII.

Psalmus Asaph.

QUam bonus Iſrael Deus his, qui recto ſunt
corde.
2 Mei autem pæne moti ſunt pedes:
Pæne effuſi ſunt greſſus mei.
3 Quia zelavi ſuper iniquos, pacem peccatorum
videns.
4 Quia non eſt reſpectus morti eorum:
Et firmamentum in plaga eorum.
5 In labore hominum non ſunt;
Et cum hominibus non flagellabuntur.
6 Ideo tenuit eos ſuperbia:
Operti ſunt iniquitate & impietate ſua.
7 Prodiit quaſi ex adipe iniquitas eorum;
Tranſierunt in affectum cordis.
8 Cogitaverunt, & locuti ſunt nequitiam;
Iniquitatem in excelſo locuti ſunt.
9 Poſuerunt in cœlum os ſuum:
Et lingua eorum tranſivit in terra.
10 Ideo convertetur populus meus hic;
Et dies pleni invenientur in eis.
11 Et dixerunt: Quomodo ſcit Deus:
Et ſi eſt ſcientia in excelſo?
12 Ecce ipſi pecatores, & abundantes in ſeculo,
obtinuerunt divitias.
13 Et dixi; ergo ſine cauſa juſtificavi cor meum:
Et lavi inter innocentes manus meas.

14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας.

15 Εἰ ἔλεγον, διηγήσομαι οὕτως·
Ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι·
Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου.

17 Ἕως οὗ εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ·
Καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς κακά·
Κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα
Ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου·
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.

21 Ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου
ἠλλοιώθησαν.

22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων.

23 Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοί·
Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ·
Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.

24 Καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με·
Καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ·
Καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου·
Ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται·
Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ

14 Et fui flagellatus tota die :
Et castigatio mea in matutinis.

15 Si dicebam, narrabo sic :
Ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

16 Existimabam ut cognoscerem :
Hoc, labor est ante me.

17 Donec intrem in sanctuarium Dei :
Et intelligam in novissimis eorum.

18 Verumtamen propter dolos posuisti eis :
Dejecisti eos dum allevarentur.

19 Quomodo facti sunt in desolationem, subito :
Defecerunt, perierunt propter iniquitatem suam.

20 Velut somnium surgentium :
Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

21 Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt.

22 Et ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

23 Ut jumentum factus sum apud te :
Et ego semper tecum :
Tenuisti manum dexteram meam.

24 Et in voluntate tua deduxisti me :
Et cum gloria suscepisti me.

25 Quid enim mihi est in cœlo ?
Et à te quid volui super terram ?

26 Defecit caro mea, & cor meum :
Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

27 Quia ecce, qui elongant se à te, peribunt :
Perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

28 Mihi

28 Εμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι·
Τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς
πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΨΑΛ. ογ'.

Συνέσεως τῷ Ασάφ.

1 Ινα τί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος·
Ωργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ελυτρώσω ῥάβδον, κληρονομίας σου·
Ορος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ·

3 Επαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς
τέλος·
Οσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου.

4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Εθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα.

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν·
Ως εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω·
Ως ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν.

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό.
Εν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.

7 Ενεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου·
Εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν
Τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν
ἐπιτοαυτό·
Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ
ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν·
Οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Εως

28 Mihi autem adhærere Deo bonum eſt:
Ponere in Domino Deo ſpem meam:
Ut annuntiem omnes prædicationes tuas, in
portis filiæ Sion.

Psal. LXXIII.

Intellectus Aſaph.

UT quid Deus repuliſti in finem:
Iratus eſt furor tuus ſuper oves paſcuæ tuæ.

2 Memor eſto congregationis tuæ, quam poſſediſti
ab initio:
Redemiſti virgam hæreditatis tuæ:
Mons Sion, in quo habitaſti in eo.

3 Leva manus tuas in ſuperbias eorum in finem:
Quanta malignatus eſt inimicus in ſancto!

4 Et gloriati ſunt qui oderunt te, in medio
ſolemnitatis tuæ:
Poſuerunt ſigna ſua, ſigna.

5 Et non cognoverunt:
Sicut in exitu ſuper ſummum:
Quaſi in ſilva lignorum ſecuribus.

6 Exciderunt januas ejus in idipſum:
In ſecuri & aſcia dejecerunt eam.

7 Incenderunt igni ſanctuarium tuum:
In terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

8 Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul:
Quieſcere faciamus omnes dies feſtos Dei
à terra.

9 Signa noſtri non vidimus:
Jam non eſt propheta, & nos non cognoſcet
amplius.

10 Εως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός;
Παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11 Ινατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου
ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

12 Ο δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος·
Εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν·
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος·
Εδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους·
Σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ηθάμ.

16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ·
Σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς·
Θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

18 Μνήσθητι ταύτης·
Εχθρὸς ὠνείδισε τὸν κύριον·
Καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην
σοι·
Τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.

20 Επίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου·
Οτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατῃσχυμμένος·
Πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.

22 Ανάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου·
Μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν
ἡμέραν.

10 Uſquequo Deus improperabit inimicus :
Irritat adverſarius nomen tuum in finem ?

11 Ut quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, de medio ſinu tuo in finem ?

12 Deus autem rex noſter ante ſecula :
Operatus eſt ſalutem in medio terræ.

13 Tu confirmaſti in virtute tua mare :
Contribulaſti capita draconum in aquis.

14 Tu confregiſti capita draconis :
Dediſti eum eſcam populis Æthiopum.

15 Tu dirupiſti fontes, & torrentes :
Tu ſiccaſti fluvios Ethan.

16 Tuus eſt dies, & tua eſt nox :
Tu fabricatus es auroram & ſolem.

17 Tu feciſti omnes terminos terræ :
Æſtatem & ver tu plaſmaſti ea.

18 Memor eſto hujus :
Inimicus improperavit Domino :
Et populus inſipiens incitavit nomen tuum.

19 Ne tradas beſtiis animas confitentes tibi :
Et animas pauperum tuorum ne obliviſcaris in finem.

20 Reſpice in teſtamentum tuum :
Quia repleti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ domibus iniquitatum.

21 Ne avertatur humilis factus confuſus :
Pauper & inops laudabunt nomen tuum.

22 Exurge Deus, judica cauſam tuam :
Memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt tota die.

23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου·
Η ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

ΨΑΛ. οδʹ.

Εἰς τὸ τέλος,

Μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ασάφ.

Εξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς, ἐξομολογησόμεθά σοι·
Καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
Διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Οταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ·

3 Ετάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ· Διάψαλμα.
Εγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.

4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε·
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας.

5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν·
Καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ ἀδικίαν.

6 Οτι οὔτε ἐξ ἐξόδων·
Οὔτε ἀπὸ δυσμῶν·
Οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων·

7 Οτι ὁ θεὸς κριτής ἐστι·
Τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ.

8 Οτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλῆρες
κεράσματος·
Καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο·
Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη.
Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.

9 Εγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα·
Ψαλῶ τῷ θεῷ Ιακώβ.

10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνθλάσω·
Καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

23 Ne oblivifcaris voces inimicorum tuorum :
Superbia eorum, qui te oderunt, adfcendit
femper.

Psal. LXXIV.

In finem,
Ne corrumpas, Psalmus Cantici Asaph.

Confitebimur tibi Deus: confitebimur;
Et invocabimus nomen tuum :
Narrabimus mirabilia tua.

2 Cum accepero tempus, ego juftitias judicabo.

3 Liquefacta eft terra,& omnes qui habitant in ea :
Ego confirmavi columnas ejus.

4 Dixi iniquis: Nolite inique agere :
Et delinquentibus : nolite exaltare cornu.

5 Nolite extollere in altum cornu veftrum :
Nolite loqui adverfus Deum iniquitatem.

6 Quia neque ab oriente :
Neque ab occidente :
Neque à defertis montibus.

7 Quoniam Deus judex eft :
Hunc humiliat, & hunc exaltat.

8 Quia calix in manu Domini vini meri plenus
mifto.
Et inclinavit ex hoc in hoc :
Veruntamen fæx ejus non eft exinanita :
Bibent omnes peccatores terræ.

9 Ego autem annuntiabo in feculum :
Cantabo Deo Jacob.

10 Et omnia cornua peccatorum confringam :
Et exaltabuntur cornua jufti.

ΨΑΛ. οε'.

Εἰς τὸ τέλος,

Ἐν ὕμνοις, Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ, ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός·
Ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ·
Καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.

3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων·
Ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον.

4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων.

5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ·
Ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν·
Πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς Ἰακώβ·
Ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς ἵπποις.

7 Σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι;
Ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου.

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν·
Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν.

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν·
Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς. Διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι·
Καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.

11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα τῷ φοβερῷ.

12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων·
Φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Psal. LXXV.

In finem,

In laudibus, Psalmus Asaph, Canticum ad Assyrios.

NOtus in Judæa Deus:
In Iſrael magnum nomen ejus.

2 Et factus eſt in pace locus ejus:
Et habitatio ejus in Sion.

3 Ibi confregit potentias arcuum:
Scutum, gladium, & bellum.

4 Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis.

5 Turbati ſunt omnes inſipientes corde:
Dormierunt ſomnum ſuum: & nihil invenerunt:
Omnes viri divitiarum in manibus ſuis.

6 Ab increpatione tua Deus Jacob:
Dormitaverunt qui aſcenderunt equos.

7 Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi?
Ex tunc ira tua.

8 De cœlo auditum feciſti judicium:
Terra tremuit & quievit.

9 Cum exurgeret in judicium Deus:
Ut ſalvos faceret omnes manſuetos terræ:

10 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi:
Et reliquiæ cogitationis diem feſtum agent tibi.

11 Vovete, & reddite Domino Deo veſtro:
Omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

12 Terribili & ei qui aufert ſpiritum principum:
Terribili apud reges terræ.

ΨΑΛ. ος'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ιδιθοὺν, ψαλμὸς τῷ Ασάφ.

ΦΩνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Εν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα·
Ταῖς χερσί μου, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην·
Απηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου.

3 Εμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ εὐφράνθην·
Ηδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Διάψαλμα.

4 Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου·
Εταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας·
Καὶ ἔτη αἰώνια.

6 Εμνήσθην καὶ ἐμελέτησα·
Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε
τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος;
Καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Η εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει;
Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

9 Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός;
Η συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ.
Διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην·
Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Εμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου·
Οτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
Καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Psal. LXXVI.

In finem, pro Idithun, Psalmus Asaph.

Voce mea ad Dominum clamavi:
Voce mea ad Deum, & intendit mihi.

2 In die tribulationis meæ Deum exquisivi:
Manibus meis nocte contra eum, & non sum deceptus:
Renuit consolari anima mea.

3 Memor fui Dei, & delectatus sum:
Et exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

4 Anticipaverunt vigilias oculi mei:
Turbatus sum, & non sum locutus.

5 Cogitavi dies antiquos:
Et annos æternos.

6 In mente habui, & meditatus sum.
Nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

7 Numquid in æternum projiciet Deus?
Aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

8 Aut in finem misericordiam suam abscindet:
A generatione in generationem?

9 Aut obliviscetur misereri Deus?
Aut continebit in ira sua misericordias suas?

10 Et dixi: nunc cœpi:
Hæc mutatio dexteræ excelsi.

11 Memor fui operum Domini:
Quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

12 Et meditabor in omnibus operibus tuis:
Et in adinventionibus tuis exercebor.

 13 Deus

13 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν.

14 Σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου·
Τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ.

16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός·
Εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν·
Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων·
Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι·
Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ·
Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ·
Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς·
Καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου·
Ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΨΑΛ. οζ'.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου·
Κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου·
Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά·
Καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν·

13 Deus in sancto via tua:
Quis Deus magnus sicut Deus noster?

14 Tu es Deus qui facis mirabilia:
Notam fecisti in populis virtutem tuam.

15 Redemisti in brachio tuo populum tuum:
Filios Jacob, & Joseph.

19 Viderunt te aquæ Deus:
Viderunt te aquæ: & timuerunt,
Et turbatæ sunt abyssi.

20 Multitudo sonitus aquarum,
Vocem dederunt nubes:
Etenim sagittæ tuæ transeunt.

21 Vox tonitrui tui in rota:
Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ:
Commota est & contremuit terra.

19 In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis:
Et vestigia tua non cognoscentur.

20 Deduxisti sicut oves populum tuum:
In manu Moysi & Aaron.

PSAL. LXXVII.

Intellectus Asaph.

ATtendite popule meus legem meam:
Inclinate aurem vestram in verba oris mei.

2 Aperiam in parabolis os meum:
Loquar propositiones ab initio.

3 Quanta audivimus & cognovimus ea:
Et patres nostri narraverunt nobis.

4 Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione altera:

Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου·
Καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ιακὼβ·
Καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ισραὴλ·
Οσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν·
Τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

6 Οπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ τεχθησόμενοι·
Καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.

7 Ινα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν·
Καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

8 Ινα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν·
Γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα·
Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς·
Καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Εφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις·
Εστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ·
Καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ·
Καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς.

12 Εναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ ἐποίησε θαυμάσια·
Εν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς·
Παρέστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.
Καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ·
Καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας·
Καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

Narrantes laudes Domini:
Et virtutes ejus:
Et mirabilia ejus quæ fecit.
5 Et suscitavit testimonium in Jacob:
Et legem posuit in Israel:
Quanta mandavit patribus nostris:
Nota facere ea filiis suis.
6 Ut cognoscat generatio altera, filii qui nascentur:
Et exurgent, & narrabunt filiis suis.
7 Ut ponant in Deo spem suam:
Et non obliviscantur operum Dei:
Et mandata ejus exquirant.
8 Ne fiant sicut patres eorum:
Generatio prava & exasperans:
Generatio, quæ non direxit cor suum:
Et non est creditus cum Deo spiritus ejus.
9 Filii Ephrem intendentes & mittentes arcum:
Conversi sunt in die belli.
10 Non custodierunt testamentum Dei:
Et in lege ejus noluerunt ambulare.
11 Et obliti sunt benefactorum ejus:
Et mirabilium ejus quæ ostendit eis.
12 Coram patribus eorum fecit mirabilia:
In terra Ægypti, in campo Taneos.
13 Interrupit mare, & perduxit eos:
Et statuit aquas quasi in utre.
14 Et deduxit eos in nube diei:
Et tota nocte in illuminatione ignis.
15 Interrupit petram in eremo.
Et adaquavit eos velut in abysso multa.
16 Et eduxit aquam de petra:
Et deduxit tamquam flumina aquas.

17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ·
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ.

18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·
Τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν·

19 Καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπον·
Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

20 Επεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα·
Καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν
Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι;
Η ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνεβάλετο·
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ιακώβ·
Καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ισραήλ.

22 Οτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ·
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν·
Καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε.

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Αρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος·
Επισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Απῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ·
Καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χνοῦν σάρκας·
Καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν·
Κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα;
Καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ

17 Et apposuerunt adhuc peccare ei:
In iram excitaverunt excelsum in inaquoso.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis:
Ut peterent escas animabus suis.

19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt:
Numquid poterit Deus parare mensam in deserto.

20 Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ:
Et torrentes inundaverunt:
Numquid & panem poterit dare:
Aut parare mensam populo suo?

21 Ideo audivit Dominus, & distulit:
Et ignis accensus est in Jacob:
Et ira adscendit in Israel.

22 Quia non crediderunt in Deo:
Nec speraverunt in salutari ejus.

23 Et mandavit nubibus desuper:
Et januas cœli aperuit.

24 Et pluit illis manna ad manducandum:
Et panem cœli dedit eis.

25 Panem angelorum manducavit homo:
Cibaria misit eis in abundantia.

26 Transtulit Austrum de cœlo:
Et induxit in virtute sua Africum.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes:
Et sicut arenam maris volatilia pennata.

28 Et ceciderunt in medio castrorum eorum:
Circa tabernacula eorum.

29 Et manducaverunt & saturati sunt nimis:
Et desiderium eorum attulit eis.

30 Οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν·
Ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς·
Καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν·
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι·
Καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν·
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν·
Καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι·
Καὶ ὁ θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ·
Οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ·
Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ·
Καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι·
Πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν τῇ ἐρήμῳ·
Παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν·
Καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ·
Ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

30 Non ſunt fraudati à deſiderio ſuo:
Adhuc eſcæ eorum erant in ore ipſorum.

31 Et ira Dei aſcendit ſuper eos:
Et occidit pingues eorum:
Et electos Iſrael impedivit.

32 In omnibus his peccaveruut adhuc:
Et non crediderunt in mirabilibus ejus.

33 Et defecerunt in vanitate dies eorum:
Et anni eorum cum feſtinatione.

34 Cum occideret eos, quærebant eum:
Et revertebantur, & diluculo veniebant ad eum.

35 Et rememorati ſunt, quia Deus adjutor eſt eorum:
Et Deus excelſus redemptor eorum eſt:

36 Et dilexerunt eum in ore ſuo:
Et lingua ſua mentiti ſunt ei.

37 Cor autem eorum non erat rectum cum eo:
Nec fideles habiti ſunt in teſtamento ejus.

38 Ipſe autem eſt miſericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non diſperdet eos:
Et abundavit ut averteret iram ſuam:
Et non accendit omnem iram ſuam.

39 Et recordatus eſt quia caro ſunt:
Spiritus vadens, & non rediens.

40 Quoties exacerbaverunt eum in deſerto:
In iram concitaverunt eum in inaquoſo?

41 Et converſi ſunt, & tentaverunt Deum:
Et ſanctum Iſrael exacerbaverunt.

42 Non ſunt recordati manus ejus:
Die qua redemit eos de manu tribulantis.

43 Ως ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ·
Καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν·
Καὶ τὰ ὁμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Εξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν·
Καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν·
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Απέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν·
Καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν·
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

49 Εξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ·
Θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν·
Αποστολὴν δι᾽ ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ωδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν·
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ·
Απαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν·
Καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ·
Ορος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη·
Καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας·

Καὶ

43 Sicut posuit in Ægypto signa sua:
Et prodigia sua in campo Taneos.

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum:
Et imbres eorum, ne biberent.

45 Misit in eos cœnomyiam:
Et comedit eos;
Et ranam, & disperdidit eos.

46 Et dedit ærugini fructus eorum:
Et labores eorum locustæ.

47 Et occidit in grandine vineas eorum:
Et moros eorum in pruina.

48 Et tradidit grandini jumenta eorum:
Et possessionem eorum igni.

49 Misit in eos iram indignationis suæ:
Indignationem, & iram, & tribulationem:
Immissiones per angelos malos.

50 Viam fecit semitæ iræ suæ:
Non pepercit à morte animabus eorum:
Et jumenta eorum in morte conclusit.

51 Et percussit omne primogenitum, in terra Ægypti:
Ptimitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

52 Et abstulit sicut oves populum suum:
Et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

53 Et deduxit eos in spe, & non timuerunt;
Et inimicos eorum operuit mare.

54 Et induxit eos in montem sanctificationis suæ:
Montem, quem acquisivit dextera ejus.

55 Et ejecit à facie eorum gentes:
Et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis:

Καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς
τοῦ Ισραήλ.

56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον·
Καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν·
Μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν·
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν·
Παρεζήλωσαν αὐτόν.

59 Ηκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε·
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ισραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλώμ·
Σκήνωμα ὃ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν·
Καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.

62 Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ·
Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον.
Καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυθήσονται.

65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος·
Ως δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω·
Ονειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ιωσήφ·
Καὶ τὴν φυλὴν Εφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ιούδα·
Τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.

69 Καὶ

Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus
Israel.

56 Et tentaverunt, & exacerbaverunt Deum
excelsum :
Et testimonia ejus non custodierunt.

57 Et averterunt se, & non servaverunt pactum ;
quemadmodum patres eorum:
Conversi sunt in arcum pravum.

58 In iram concitaverunt eum in collibus suis :
Et in sculptilibus suis:
Ad emulationem eum provocaverunt.

59 Audivit Deus, & sprevit ;
Et ad nihilum redegit valde Israel.

60 Et repulit tabernaculum Silo :
Tabernaculum suum, ubi habitavit in
hominibus.

61 Et tradidit in captivitatem virtutem eorum :
Et pulcritudinem eorum in manus inimici.

62 Et conclusit in gladio populum suum :
Et hæreditatem suam sprevit:

63 Juvenes eorum comedit ignis:
Et virgines eorum non sunt lamentatæ.

64 Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt :
Et viduæ eorum non plorabantur.

65 Et excitatus est tamquam dormiens Dominus:
Tamquam potens crapulatus à vino.

66 Et percussit inimicos suos in posteriora :
Opprobrium sempiternum dedit illis.

67 Et repulit tabernaculum Joseph :
Et tribum Ephraim non elegit.

68 Sed elegit tribum Juda :
Montem Sion quem dilexit.

69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ·
Εν τῇ γῇ, ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

71 Εξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν·
Ποιμαίνειν Ιακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Καὶ Ισραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΨΑΛ. οή.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου·
Εμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

2 Εθεντο Ιερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον·
Εθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ·
Τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

3 Εξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ·
Κύκλῳ Ιερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Εγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Εως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος·
Εκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

6 Εκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε·
Καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Οτι κατέφαγον τὸν Ιακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

69 Et ædificavit ſicut unicornium ſanctificium
ſuum:
In terra, quam fundavit in ſecula.

70 Et elegit David ſervum ſuum:
Et ſuſtulit eum de gregibus ovium.

71 De poſt fœtantes accepit eum:
Paſcere Jacob ſervum ſuum:
Et Iſrael hæreditatem ſuam.

72 Et pavit eos in innocentia cordis ſui:
Et in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

PSAL. LXXVIII.

Pſalmus Aſaph.

DEus venerunt gentes in hæreditatem tuam:
Polluerunt templum ſanctum tuum:

2 Poſuerunt Jeruſalem in pomorum cuſtodiam;
Poſuerunt morticina ſervorum tuorum, eſcas
volatilibus cœli:
Carnes ſanctorum tuorum beſtiis terræ.

3 Effuderunt ſanguinem eorum tamquam aquam:
In circuitu Jeruſalem: & non erat qui ſepeliret.

4 Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris:
Subſannatio & illuſio his, qui in circuitu
noſtro ſunt.

5 Uſquequo Domine iraſceris in finem:
Accendetur velut ignis zelus tuus?

6 Effunde iram tuam in gentes, quæ te non
noverunt:
Et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

7 Quia comederunt Iacob: & locum ejus
deſolaverunt.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
σου κύριε·
Οτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν·
Ενεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, κύριε, ῥῦσαι
ἡμᾶς·
Ιλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν;
Καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
ἡμῶν
Η ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου,
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

12 Απόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν
κόλπον αὐτῶν·
Τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε.

13 Ημεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου·
Ανθομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν
αἴνεσίν σου.

ΨΑΛ. οθʹ.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον
τῷ Ασάφ, Ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ασυρίου.

Ο Ποιμαίνων τὸν Ισραὴλ πρόσχες·
Ο ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ιωσήφ·
Ο καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι.

2 Ενώ-

8 Ne memineris iniquitatum nostrarum
antiquarum :
Cito anticipent nos misericordiæ tuæ :
Quia pauperes facti sumus nimis.

9 Adjuva nos Deus salutaris noster :
Et propter gloriam nominis tui Domine
libera nos :
Et propitius esto peccatis nostris, propter
nomen tuum.

10 Ne forte dicant in gentibus : ubi est Deus
eorum ?
Et innotescat in nationibus coram oculis nostris.
Vitio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

11 Introeat in conspectu tuo gemitus
compeditorum :
Secundum magnitudinem brachii tui, posside
filios mortificatorum.

12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu
eorum :
Improperium ipsorum, quod exprobaverunt
tibi Domine.

13 Non autem populus tuus, & oves pascuæ tuæ :
Confitebimur tibi in seculum :
In generationem & generationem annuntiabimus
laudem tuam.

Psal. LXXIX.

In finem, pro iis qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

QUi regis Israël, intende :
Qui deducis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super cherubim, manifestate.

2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ·
Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν δούλων σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας·
Ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας
τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς·
Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς·
Καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ·
Καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή·
Καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε·
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

2 Coram Ephraim, Benjamin, & Manaſſe:
Excita potentiam tuam, & veni, ut ſalvos facias nos.

3 Deus converte nos:
Et oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

4 Domine Deus virtutum, quouſque iraſceris ſuper orationem ſervi tui?

5 Cibabis nos pane lacrymarum:
Et potum dabis nobis in lacrymis in menſura?

6 Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris:
Et inimici noſtri ſubſannaverunt nos.

7 Deus virtutum converte nos:
Et oſtende faciem tuam, & ſalvi erimus.

8 Vineam de Ægypto tranſtuliſti:
Ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

9 Dux itineris fuiſti in conſpectu ejus: plantaſti radices ejus, & implevit terram.

10 Operuit montes umbra ejus:
Et arbuſta ejus cedros Dei.

11 Extendit palmites ſuos uſque ad mare:
Et uſque ad flumen propagines ejus.

12 Ut quid deſtruxiſti maceriam ejus:
Et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

13 Exterminavit eam aper de ſilva:
Et ſingularis ferus depaſtus eſt eam.

14 Deus virtutum convertere:
Reſpice de cœlo, & vide:
Et viſita vineam iſtam.

15 Et perfice eam, quam plantavit dextera tua:
Et ſuper filium hominis, quem confirmaſti tibi.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη·
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου·
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ·
Ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

ΨΑΛ. π'.

Εἰς τὸ τέλος,

Ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων, Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ βοηθῷ ἡμῶν·
Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον·
Ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι·
Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρας ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτόν·
Ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
Αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με, καὶ ἐρρυσάμην σε·
Ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος·
Ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας.

8 Ἄκουσον λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι·
Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου.

9 Οὐκ

16 Incensa igni, & suffossa :
Ab increpatione vultus tui peribunt.

17 Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ :
Et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

18 Et non discedimus à te :
Vivificabis nos, & nomen tuum invocabimus.

19 Domine Deus virtutum converte nos :
Et ostende faciem tuam, & salvi erimus.

PSAL. LXXX.

In finem,

Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.

EXultate Deo adjutori nostro :
Jubilate Deo Jacob.

2 Sumite psalmum, & date tympanum ;
Psalterium jucundum cum cithara.

3 Buccinate in Neomenia tuba :
In insigni die solemnitatis vestræ.

4 Quia præceptum in Israel est : & judicium Deo
Iacob.

5 Testimonium in Ioseph posuit illud :
Cum exiret de terra Ægypti :
Linguam, quam non noverat, audivit.

6 Divertit ab oneribus dorsum ejus :
Manus ejus in cophino servierunt.

7 In tribulatione invocasti me, & liberavi te ;
Exaudivi te in abscondito tempestatis :
Probavi te apud aquam contradictionis.

8 Audi populus meus, & contestabor te :
Israel si audieris me.

9 Non

9 Οὐκ ἔσαι ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος·
Οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
Πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου·
Καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
τῶν καρδιῶν αὐτῶν·
Πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου·
Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη.

14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα·
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ·
Καὶ ἔσαι ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ·
Καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΨΑΛ. πά.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν·
Ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν·
Καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; Διάψαλμα.

3 Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ·
Ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

4 Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν·
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτούς.

9 Non erit in te deus recens:
Neque adorabis deum alienum.

10 Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti:
Dilata os tuum, & implebo illud.

11 Et non audivit populus meus vocem meam:
Et Israel non intendit mihi.

12 Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum:
Ibunt in adinventionibus suis.

13 Si populus meus audisset me:
Israel si in viis meis ambulasset.

14 Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem:
Et super tribulantes eos misissem manum meam.

15 Inimici Domini mentiti sunt ei:
Et erit tempus eorum in secula.

16 Et cibavit eos ex adipe frumenti:
Et de petra, melle saturavit eos.

PSAL. LXXXI.

Psalmus Asaph.

DEus stetit in synagoga deorum:
In medio autem deos dijudicat.

2 Usquequo judicatis iniquitatem:
Et facies peccatorum sumitis?

3 Judicate egeno, & pupillo:
Humilem, & pauperem justificate,

4 Eripite pauperem: & egenum:
De manu peccatoris liberate.

5 Nesci-

5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται·
Σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε·
Καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

8 Ἀνάστα ὁ θεός, κρῖνον τὴν γῆν·
Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

ΨΑΛ. πβ΄.

Ὠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι·
Μὴ σιγήσῃς μὴ δὲ καταπραΰνῃς ὁ θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν·
Καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κύριε κατεπανουργεύσαντο γνώμην·
Καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους·
Καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ισραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτό·
Κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ιδουμαίων καὶ οἱ Ισμαηλῖται·
Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί.

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλήκ·
Ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ᾽ αὐτῶν·
Ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σισάρᾳ·
Ὡς ὁ Ιαβεὶν ἐν τῷ χειμάῤῥῳ Κισσῶν.

5 Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant:
Movebuntur omnia fundamenta terræ.

6 Ego dixi: Dii estis, & filii excelsi omnes.

7 Vos autem sicut homines moriemini:
Et sicut unus de principibus cadetis.

8 Surge Deus, judica terram:
Quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

PSAL. LXXXII.

Canticum Psalmi Asaph.

DEus, quis similis erit tibi?
Ne taceas, neque compescaris Deus.

2 Quoniam ecce inimici tui sonuerunt:
Et qui oderunt te, extulerunt caput.

3 Super populum tuum malignaverunt consilium:
Et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

4 Dixerunt: venite, & disperdamus eos de gente:
Et non memoretur nomen Israel ultra.

5 Quoniam cogitaverunt unanimitur, simul:
Adversum te testamentum disposuerunt.

6 Tabernacula Idumæorum & Ismahelitæ:
Moab, & Agareni.

7 Gebal. & Amnon, & Amalec:
Alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

8 Etenim Assur venit cum illis:
Facti sunt in adjutorium filiis Lot.

9 Fac illis sicut Madian, & Sisaræ:
Sicut Jabin in torrente Cisson.

10 Ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ·
Ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρὴβ·
Καὶ Ζὴβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανά·
Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν.

12 Οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον
τοῦ θεοῦ.

13 Ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν·
Ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν·
Ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσει ὄρη.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου·
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας·
Καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσωπόν σου κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος·
Σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΨΑΛ. πγʹ.

Εἰς τὸ τέλος,
Ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορὲ, Ψαλμός.

ΩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν
δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ κυρίου·
Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν
ζῶντα.

10 Disperierunt in Endor :
Facti sunt ut stercus terræ.

11 Pone principes eorum, sicut Oreb :
Et Zeb, & Zebee, & Salmana.
Omnes principes eorum.

12 Qui dixerunt : hæreditate possideamus sanctuarium
Dei.

13 Deus meus pone illos ut rotam :
Et sicut stipulam ante faciem venti.

14 Sicut ignis, qui comburit silvam :
Et sicut flamma comburens montes.

15 Ita persequeris illos in tempestate tua :
Et in ira tua turbabis eos.

16 Imple facies eorum ignominia :
Et quærent nomen tuum, Domine.

17 Erubescant, & conturbentur in seculum seculi :
Et confundantur, & pereant.

18 Et cognoscant quia nomen tibi Dominus :
Tu solus altissimus in omni terra.

PSAL. LXXXIII.

In finem,

Pro torcularibus filiis Core, Psalmus.

QUam dilecta tabernacula tua Domine
virtutum :

2 Concupiscit, & deficit anima mea in atria
Domini :
Cor meum, & caro mea, exultaverunt in Deum
vivum.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν·
Καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς·
Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων·
Ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου.

4 Μακάριοι πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου·
Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

5 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ
κύριε·
Ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τόπον ὃν ἔθετο·
Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν.

7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
Ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Ἐνώπισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ
χιλιάδας·
Ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μου
μᾶλλον
Ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ·
Κύριος, ὁ θεός·
Χάριν καὶ δόξαν δώσει·
Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

3 Etenim passer invenit sibi domum :
Et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altaria tua Domine virtutum :
Rex meus, & Deus meus.

4 Beati, qui habitant in domo tua Domine :
In secula seculorum laudabunt te.

5 Beatus vir cujus est auxilium abs te :
Ascensiones in corde suo disposuit.

6 In valle lacrymarum in loco, quem posuit :
Etenim benedictionem dabit legislator.

7 Ibunt de virtute in virtutem :
Videbitur Deus deorum in Sion.

8 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam :
Auribus percipe Deus Iacob.

9 Protector noster aspice Deus : & respice in faciem Christi tui.

10 Quia melior est dies una in atriis tuis super millia :
Elegi abjectus esse in domo Dei mei magis:
Quam habitare in tabernaculis peccatorum.

11 Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus :
Gratiam, & gloriam dabit Dominus :
Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia.

12 Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

ΨΑΛ. πδ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ, Ψαλμός.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου·
Ἐπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου·
Ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου·
Ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν·
Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν·
Ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

6 Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς·
Καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὸ σωτήριόν σου κύριε δώῃς ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός·
Ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν·
Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε·
Καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

12 Καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα·
Καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Psal. LXXXIV.

In finem, filiis Core, Psalmus.

BEnedixisti Domine terram tuam:
Avertisti captivitatem Iacob.

2 Remisisti iniquitatem plebis tuæ:
Operuisti omnia peccata eorum.

3 Mitigasti omnem iram tuam:
Avertisti ab ira indignationis tuæ.

4 Converte nos Deus salutaris noster:
Et averte iram tuam à nobis.

5 Numquid in æternum irasceris nobis:
Aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

6 Deus tu convertens vivificabis nos:
Et plebs tua lætabitur in te.

7 Ostende nobis domine misericordiam tuam:
Et salutare tuum da nobis.

8 Audiam quid loquatur in me Dominus Deus:
Quoniam loquetur pacem in plebem suam:
Et super sanctos suos:
Et in eos qui convertunt cor ad eum.

9 Veruntamen prope timentes eum salutare ipsius:
Ut inhabitet gloria in terra nostra.

10 Misericordia & veritas obviaverunt:
Justitia & pax osculatæ sunt.

11 Veritas de terra orta est:
Et justitia de cœlo prospexit.

12 Etenim Dominus dabit bonitatem:
Et terra nostra dabit fructum suum.

13 Justitia

13 Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται·
Καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛ. πέ.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου·
Ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι·
Σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σε.

3 Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου·
Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

5 Ὅτι σὺ κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής·
Καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχήν μου·
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε·
Καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι·
Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε·
Καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

10 Ὅτι μέγας εἶ σύ·
Καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος.

11 Ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

12 Ἐξο-

13 Justitia coram eo ambulabit:
Et ponet in viam gressus suos.

Psal. LXXXV.

Oratio ipsi David.

INclina Domine aurem tuam & exaudi me:
Quoniam inops & pauper sum ego.

2 Custodi animam meam, quoniam sanctus sum:
Salvum fac servum tuum Deus meus, sperantem in te.

3 Miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die.

4 Lætifica animam servi tui:
Quoniam ad te animam meam levavi.

5 Quoniam tu Domine bonus & mitis:
Et multum misericors omnibus invocantibus te.

6 Auribus percipe Domine orationem meam:
Et intende voci deprecationis meæ.

7 In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me.

8 Non est similis tibi in diis Domine:
Et non est secundum opera tua.

9 Omnes gentes quascunque fecisti venient:
Et adorabunt coram te Domine:
Et glorificabunt nomen tuum.

10 Quoniam magnus es tu:
Et faciens mirabilia tu es Deus solus.

11 Deduc me Domine in via tua:
Et ingrediar in veritate tua:
Lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

12 Εξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ·
Καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.

14 Ο θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ·
Καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων·
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός.

16 Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου·
Καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν·
Καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν·
Οτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛ. πϛ'.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς.

ΟΙ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 Αγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιών·
Υπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ιακώβ.

3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
Διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ραὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με·
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ·
Καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto
corde meo:
Et glorificabo nomen tuum in æternum.

13 Quia misericordia tua magna est super me:
Et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

14 Deus iniqui insurrexerunt super me:
Et congregatio potentium quæsierunt animam
meam:
Et non proposuerunt te in conspectu suo.

15 Et tu Domine Deus miserator & misericors;
Patiens, & multum misericors, & verax.

16 Respice in me & misereri mei;
Da robur tuum puero tuo:
Et salvum fac filium ancillæ tuæ.

17 Fac mecum signum in bonum;
Et videant qui oderunt me, & confundantur:
Quoniam tu Domine adjuvisti me, & consolatus
es me.

Psal. LXXXVI.

Filiis Core, Psalmus Cantici.

Fundamenta ejus in montibus sanctis:

2 Diligit Dominus portas Sion:
Super omnia tabernacula Jacob.

3 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

4 Memor ero Raab & Babylonis cognoscentibus me:
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus
Æthiopum, hi fuerunt illic.

5 Mater Sion dicet homo, & homo natus est in ea:
Et ipse fundavit eam altissimus.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων·
Τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ.

7 Ως εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛ. πζʹ.

Ωδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ισραηλίτῃ.

ΚΥριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
Ημέρας κεκράξωμαι, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου·
Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε.

3 Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου·
Καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον·
Εγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος.

5 Εν νεκροῖς ἐλεύθερος·
Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι·
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

6 Εθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ·
Εν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Επ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου·
Καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Διάψαλμα.

8 Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ·
Εθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
Εκέκραξα πρὸς σὲ κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν·
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

6 Dominus narrabit in scriptura populorum, & principum:
Horum qui fuerunt in ea.

7 Quam lætantium omnium habitatio est in te.

Psal. LXXXVII.

Canticum psalmi filiis Core, in finem pro Maëleth ad respondendum, intelligentiæ ipsi Eman Israëlitæ.

Domine Deus salutis meæ:
In die clamavi & nocte coram te.

2 Intret in conspectu tuo oratio mea:
Inclina aurem tuam ad preces meas.

3 Quia repleta est malis anima mea:
Et vita mea inferno appropinquavit.

4 Æstimatus sum cum descendentibus in lacum:
Factus sum sicut homo sine adjutorio.

5 Inter mortuos liber:
Sicut vulnerati dormientes in sepulcro, quorum non es memor amplius:
Et ipsi de manu tua repulsi sunt.

6 Posuerunt me in lacu inferiori:
In tenebrosis & in umbra mortis.

7 Super me confirmatus est furor tuus:
Et omnes fluctus tuos induxisti super me.

8 Elongâsti notos meos à me:
Posuerunt me abominationem sibi:
Traditus sum & non egrediebar.

9 Oculi mei languerunt præ inopia:
Clamavi ad te Domine tota die:
Expandi ad te manus meas.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια·
Η ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

11 Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

13 Κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε ἐκέκραξα·
Καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ινατί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχήν μου·
Αποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου·
Υψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

16 Επ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου·
Καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

17 Εκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ·
Ολην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Εμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον·
Καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΨΑΛ. πη'.

Συνέσεως Αἰθὰν τῷ Ισραηλίτῃ.

ΤΑ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου.

2 Οτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται·
Εν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διε-

10 Nunquid mortuis facies mirabilia :
Aut medici ſuſcitabunt & confitebuntur tibi ?
11 Nunquid narrabit aliquis in ſepulcro
miſericordiam tuam :
Et veritatem tuam in perditione ?
12 Nunquid cognoſcentur in tenebris mirabilia
tua ;
Et juſtitia tua in terra oblivionis ?
13 Et ego ad te Domine clamavi :
Et mane oratio mea præveniet te.
14 Ut quid Domine repellis animam meam :
Avertis faciem tuam à me ?
15 Pauper ſum ego, & in laboribus à juventute mea :
Exaltatus autem humiliatus ſum, & deſtitutus
ſum.
16 In me pertranſierunt iræ tuæ :
Et terrores tui conturbaverunt me.
17 Circundederunt me ſicut aqua :
Tota die circundederunt me ſimul.
18 Elongâſti à me amicum :
Et proximum, & notos meos à miſeria.

PSAL. LXXXVIII.

Intelligentiæ ipſi Actham Iſraëlitæ.

MIſericordias tuas Domine in æternum cantabo :
In generationem & generationē, annunciabo
veritatem tuam in ore meo.
2 Quoniam dixiſti, in æternum miſericordia
ædificabitur.
In cœlis præparabitur veritas tua.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου·
Ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου·
Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε·
Καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ·
Ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ;

7 Ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων·
Μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ
αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι;
Δυνατὸς εἶ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
Τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

10 Σὺ ἐταπείνωσας, ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον·
Ἐν βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ·
Τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας·
Θαβὼρ καὶ Ἑρμωνιεὶμ τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας·
Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·
Ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν·
Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

3 Disposui testamentum electis meis :
Juravi David servo meo.

4 Usque in æternum præparabo semen tuum :
Et ædificabo in generationem & generationem
sedem tuam.

5 Confitebuntur cœli mirabilia tua Domine :
Etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.

6 Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino :
Similis erit Domino in filiis Dei ?

7 Deus qui glorificatur in consilio sanctorum :
Magnus & terribilis est super omnes qui in
circuitu ejus sunt.

8 Domine Deus virtutum, quis similis tibi ?
Potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

9 Tu dominaris potestati maris :
Motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

10 Tu humiliasti sicut vulneratum superbum :
In brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

11 Tui sunt cœli, & tua est terra :
Orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti.

12 Aquilonem & mare tu creasti :
Tabor & Hermon in nomine tuo exultabunt.

13 Tuum brachium cum potentia :
Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua.

14 Justitia & judicium præparatio sedis tuæ :
Misericordia & veritas præcedent faciem
tuam.

15 Beatus populus qui scit jubilationem :
Domine in lumine vultus tui ambulabunt.

16 Et in nomine tuo exultabunt tota die :
Et in justitia tua exaltabuntur.

17 Οτι καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σύ·
Καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Οτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις·
Καὶ τοῦ ἁγίου Ισραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου·
Καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν·
Υψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου·
Εν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

21 Η γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ·
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ·
Καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω τοὺς ἐχθροὺς μου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ᾽ αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ·
Καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, πατήρ μου εἶ σύ·
Ο θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν·
Υψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου·
Καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Εὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου·
Καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

17 Quoniam gloriatio virtutis eorum es tu ;
Et in beneplacito tuo exaltabitur cornu
nostrum.

18 Quia Domini est auxilium :
Et sancti Israel regis nostri.

19 Tunc locutus es in visione filiis tuis :
Et dixisti, posui adjutorium in potentem ;
Exaltavi electum de plebe mea.

20 Inveni David servum meum :
Oleo sancto meo unxi eum.

21 Manus enim mea auxiliabitur ei :
Et brachium meum roborabit eum.

22 Nihil proficiet inimicus in eo :
Et filius iniquitatis non apponet nocere ei.

23 Et concîdam à facie ipsius inimicos ejus :
Et qui oderunt eum in fugam convertam.

24 Et veritas mea & misericordia mea cum ipso :
Et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

25 Et ponam in mari manum ejus :
Et in fluminibus dexteram ejus.

26 Ipse invocabit me, pater meus es tu :
Deus meus, & adjutor salutis meæ.

27 Et ego primogenitum ponam illum ;
Excelsum præ regibus terræ.

28 In æternum servabo illi misericordiam
meam :
Et testamentum meum fidele ipsi.

29 Et ponam in seculum seculi semen ejus :
Et thronum ejus sicut dies cœli.

30 Si dereliquerint filii ejus legem meam :
Et in judiciis meis non ambulaverint.

31 Εὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσιν·
Καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν·
Καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν·
Οὐδ' οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδ' οὐ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου·
Καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν ἁγίῳ μου εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ·
Καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Διάψαλμα.

38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου·
Ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ·
Ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν·
Ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ.

42 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν·
Εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ·
Καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ·
Τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ·
Κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην.

31 Si justificationes meas profanaverint:
Et mandata mea non custodierint.

32 Visitabo in virga iniquitates eorum:
Et in verberibus injustitias eorum.

33 Misericordiam autem meam non dispergam ab eis:
Neque injuste agam in veritate mea.

34 Neque profanabo testamentum meum:
Et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

35 Semel juravi in sancto meo, si David mentiar:

36 Semen ejus in æternum manebit:
Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo.

37 Et sicut luna perfecta in æternum:
Et testis in cœlo fidelis.

38 Tu vero repulisti & despexisti, distulisti Christum tuum.

39 Destruxisti testamentum servi tui:
Prophanasti in terra sanctuarium ejus.

40 Destruxisti omnes sepes ejus:
Posuisti munitiones ejus formidinem.

41 Diripuerunt eum omnes transeuntes viam:
Factus est opprobrium vicinis suis.

42 Exaltasti dexteram deprimentium eum:
Lætificasti omnes inimicos ejus.

43 Avertisti adjutorium gladii ejus:
Et non es auxiliatus ei in bello.

44 Destruxisti eum ab emundatione:
Et sedem ejus in terram collisisti.

45 Minorâsti dies temporis ejus:
Perfudisti eum confusione:

46 Usque-

46 Εως πότε κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος·
Ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις·
Μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον·
Ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ᾅδου;
Διάψαλμα.

49 Ποῦ εἰσιν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε·
Α ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

50 Μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου·
Οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν.

51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κύριε·
Οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο.

ΨΑΛ. πθʹ.

Προσευχὴ Μωσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ.

ΚΥριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην·
Καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν·
Καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

4 Οτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε·
Ως ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

5 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
Τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

46 Usquequo Domine avertis in finem:
Exardescet sicut ignis ira tua?

47 Memorate quæ mea substantia;
Numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

48 Quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem:
Eruet animam suam de manu inferi?

49 Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine:
Sicut jurasti David in veritate tua?

50 Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum:
(Quod continui in sinu meo) multarum gentium.

51 Quod exprobaverunt inimici tui Domine:
Quod exprobaverunt commutationem Christi tui.

52 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

PSAL. LXXXIX.

Oratio Moysi hominis Dei.

DOmine, refugium factus es nobis: à generatione in generationem.

2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, & orbis:
A seculo & usque in seculum tu es Deus.

3 Ne avertas hominem in humilitatem:
Et dixisti: convertimini filii hominum.

4 Quoniam mille anni ante oculos tuos:
Tamquam dies hesterna, quæ preteriit, & custodia in nocte.

5 Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt:
Mane sicut herba transeat.

6 Τοπρωῒ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι·
Τοεσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.

7 Οτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Εθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου·
Ο αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον·
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

10 Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων·
Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη·
Εὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη·
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος·
Οτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ᾽ ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γιγνώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου·
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου.

12 Εξαριθμήσασθαι·
Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν μοι·
Καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

13 Επίστρεψον κύριε, ἕως πότε·
Καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ενεπλήσθημεν τοπρωῒ τοῦ ἐλέους σου·
Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν·
Εν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Ευφράνθημεν·
Ανθ᾽ ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς·
Ετῶν ὧν εἴδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου·
Καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς·
Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ᾽ ἡμᾶς·
Καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

6 Mane floreat, & transeat :
Vespere decidat, induret, & arescat.

7 Quia defecimus in ira tua :
Et in furore tuo turbati sumus.

8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo :
Seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt :
Et in ira tua defecimus.

10 Anni nostri sicut aranea meditabuntur :
Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni:
Si autem in potentatibus, octaginta anni :
Et amplius eorum, labor & dolor :
Quoniam supervenit mansuetudo : & corripiemur.

11 Quis novit potestatem iræ tuæ :
Et præ timore tuo iram tuam,

12 Dinumerare ?
Dexteram tuam sic notam fac :
Et eruditos corde in sapientia.

13 Convertere Domine usquequo ?
Et deprecabilis esto super servos tuos.

14 Repleti sumus mane misericordia tua :
Et exultavimus, & delectati sumus :
Omnibus diebus nostris.

15 Lætati sumus :
Pro diebus, quibus nos humiliasti :
Annis, quibus vidimus mala.

16 Respice in servos tuos, & in opera tua :
Et dirige filios eorum.

17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos :
Et opera manuum nostrarum dirige super nos :
Et opus manuum nostrarum dirige.

ΨΑΛ. ϟ'.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ο Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου·
Εν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 Ερεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου·
Ο θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Οτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρευτῶν·
Καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Εν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι·
Καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς·
Οπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ·
Απὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

6 Απὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου·
Απὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς·
Καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις·
Καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ.

9 Οτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου·
Τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά·
Καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

11 Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ·
Τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Psal. XC.

Laus Cantici David.

QUi habitat in adjutorio altiſſimi:
In protectione Dei cœli commorabitur.

2 Dicet Domino: ſuſceptor meus es tu, & refugium meum:
Deus meus ſperabo in eum.

3 Quoniam ipſe liberavit me de laqueo venantium:
Et à verbo aſpero.

4 Scapulis ſuis obumbrabit tibi:
Et ſub pennis ejus ſperabis:
Scuto circumdabit te veritas ejus.

5 Non timebis à timore nocturno:
A ſagitta volante in die.

6 A negotio perambulante in tenebris:
Ab incurſu, & dæmonio meridiano.

7 Cadent à latere tuo mille:
Et decem millia à dextris tuis:
Ad te autem non appropinquabit.

8 Verumtamen oculis tuis conſiderabis:
Et retributionem peccatorum videbis.

9 Quoniam tu es Domine ſpes mea:
Altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

10 Non accedet ad te malum:
Et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

11 Quoniam angelis ſuis mandavit de te:
Ut cuſtodiant te in omnibus viis tuis.

12 Επὶ χειρῶν ἀροῦσί σε·
Μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ·
Καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Οτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν·
Σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Καὶ κεκράξεται πρὸς μὲ, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ·
Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω
αὐτόν.

16 Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν·
Καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛ. ϟα'.

Ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

ΑΓαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ·
Καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

3 Εν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Οτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου·
Καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

5 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε·
Σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ανὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται·
Καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Εν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον·
Καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Οπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

12 In manibus portabunt te:
Ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

13 Super aspidem & basiliscum ambulabis:
Et conculcabis leonem & draconem.

14 Quoniam in me speravit, liberabo eum:
Protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

15 Clamabit ad me, & ego exaudiam eum:
Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum
& glorificabo eum.

16 Longitudine dierum replebo eum:
Et ostendam illi salutare meum.

PSAL. XCI.

Psalmus Cantici, In die Sabbati.

BOnum est confiteri Domino:
Et psallere nomini tuo altissime.

2 Ad annuntiandum mane misericordiam tuam:
Et veritatem tuam per noctem.

3 In decachordo, psalterio: cum cantico in
cithara.

4 Quia delectasti me Domine in factura tua:
Et in operibus manuum tuarum exultabo.

5 Quam magnificata sunt opera tua Domine:
Nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

6 Vir insipiens non cognoscet:
Et stultus non intelliget hæc.

7 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum:
Et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:
Ut intereant in seculum seculi:

8 Tu

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε·

9 Οτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται·
Καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου·
Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου·
Καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει·
Ωσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου·
Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

14 Ετι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται.

15 Τοῦ ἀναγγεῖλαι·
Οτι εὐθὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛ. β'.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατῴκιστο ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Ενεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο·
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ετοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε·
Απὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Επῆ-

8 Tu autem altissimus in æternum Domine.

9 Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribuut:
Et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

10 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum:
Et senectus mea in misericordia uberi.

11 Et despexit oculus meus inimicos meos:
Et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

12 Justus, ut palma florebit:
Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

13 Plantati in domo Domini:
In atriis domus Dei nostri florebunt.

14 Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: & bene patientes erunt.

15 Ut anuntient:
Quoniam rectus Dominus Deus noster:
Et non est iniquitas in eo.

PSAL. XCII.

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum, quando fundata est terra.

DOminus regnavit, decorem indutus est:
Indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se:
Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.

2 Parata sedes tua ex tunc:
A seculo tu es.

3 Επῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε·
Επῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν·
Αρῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

4 Απὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν·
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης·
Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα·
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε·
Εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛ. ϟγ'.

Ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Δαυίδ,
τετράδι σαββάτου.

ΘΕὸς ἐκδικήσεων κύριος·
Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.

2 Υψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν·
Απόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Εως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε·
Εως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν·
Λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν;

5 Τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν·
Καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν·
Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, οὐκ ὄψεται κύριος·
Οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ιακώβ.

8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ·
Καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε.

3 Elevaverunt flumina Domine:
Elevaverunt flumina vocem suam:
Elevaverunt flumina fluctus suos.

4 A vocibus aquarum multarum:
Mirabiles elationes maris:
Mirabilis in altis Dominus.

5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis:
Domum tuam decet sanctitudo Domine:
In longitudinem dierum.

PSAL. XCIII.

Psalmus ipsi David.

Quarta sabbati.

DEus ultionum Dominus:
Deus ultionum libere egit.

2 Exaltare qui judicas terram:
Redde retributionem superbis.

3 Usquequo peccatores Domine:
Usquequo peccatores gloriabuntur?

4 Effabuntur, & loquentur iniquitatem:
Loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

5 Populum tuum Domine humiliaverunt:
Et hæreditatem tuam vexaverunt.

6 Viduam & advenam interfecerunt:
Et pupillos occiderunt.

7 Et dixerunt: non videbit Dominus:
Nec intelliget Deus Jacob.

8 Intelligite insipientes in populo:
Et stulti aliquando sapite.

9 Ο φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει;
Η ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ο παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει·
Ο διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε·
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.

13 Τοῦ πραῧναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν·
Εως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Οτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Εως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν·
Καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις·
Η τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοῖς ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν.

17 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι·
Παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.

18 Εἰ ἔλεγον, σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου κύριε
ἐβοήθει μοι.

19 Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου·
Αἱ παρακλήσεις σου ηὔφραναν τὴν ψυχήν μου.

20 Μὴ συμπροσέστω σοι θρόνος ἀνομίας·
Ο πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι;

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου·
Καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν·
Καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ

9 Qui plantavit aurem, non audiet:
Aut qui finxit oculum, non conſiderat?

10 Qui corripit gentes, non arguet:
Qui docet hominem ſcientiam?

11 Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniam
vanæ ſunt.

12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine;
Et de lege tua docueris eum.

13 Ut mitiges ei à diebus malis:
Donec fodiatur peccatori fovea.

14 Quia non repellet Dominus plebem ſuam:
Et hæreditatem ſuam non derelinquet.

15 Quoadusque juſtitia convertatur in judicium;
Et qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

16 Quis conſurget mihi adverſus malignantes?
Aut quis ſtabit mecum adverſus operantes
iniquitatem?

17 Niſi quia Dominus adjuvit me:
Paulominus habitaſſet in inferno anima mea.

18 Si dicebam: motus eſt pes meus:
Miſericordia tua Domine adjuvabat me.

19 Secundum multitudinem dolorum meorum in
corde meo:
Conſolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

20 Numquid adhæret tibi ſedes iniquitatis:
Qui fingis laborem in præcepto?

21 Captabunt in animam juſti:
Et ſanguinem innocentem condemnabunt.

22 Et factus eſt mihi Dominus in refugium;
Et Deus meus in adjutorium ſpei meæ.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς κύριος κατὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν·
Καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος
ὁ θεός.

ΨΑΛ. ϟδ'.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ·
Ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 Ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν.

5 Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν·
Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ·
Καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ·
Καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ·
Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε.

8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ·
Κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 Οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν·
Ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσεράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ·
Καὶ εἶπον, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum:
Et in malitia eorum disperdet eos: disperdet
illos Dominus Deus noster.

Psal. XCIV.

Laus Cantici ipsi David.

VEnite, exultemus Domino:
Jubilemus Deo salutari nostro.

2 Præoccupemus faciem ejus in confessione
Et in psalmis jubilemus ei.

3 Quoniam Deus magnus Dominus: & rex magnus
super omnes Deos.

4 Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ:
Et altitudines montium ipsius sunt.

5 Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud:
Et siccam manus ejus formaverunt.

6 Venite adoremus, & procidamus:
Et ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

7 Quia ipse est Dominus Deus noster:
Et nos populus pascuæ ejus:
Et oves manus ejus:
Hodie si vocem ejus audieritis.

8 Nolite obdurare corda vestra, sicut in
irritatione:
Secundum diem tentationis in deserto.

9 Ubi tentaverunt me patres vestri:
Probaverunt me, & viderunt opera mea.

10 Quadraginta annis offensus fui generationi illi:
Et dixi: semper hi errant corde:
Et isti non cognoverunt vias meas.

11 Ως ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·
Η εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛ. ϟέ.

Ωδὴ τῷ Δαυίδ.

Οτι ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν.

Ασατε τῷ κυρίῳ·
ᾎσμα καινόν·
Ασατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ασατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ευαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ·
Εν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Οτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Οτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
Ο δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Εξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ·
Αγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ενέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Ενέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
Αρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι κύριος ἐβασίλευσε·
Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται·
Κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

11 Ut juravi in ira mea:
Si introibunt in requiem meam.

Psal. XCV.

Canticum ipsi David.

Quando domus ædificabatur post captivitatem.

Cantate Domino:
Canticum novum:
Cantate Domino omnis terra.

2 Cantate Domino, & benedicite nomini ejus:
Annuntiate de die in diem salutare ejus.

3 Annuntiate inter gentes gloriam ejus:
In omnibus populis mirabilia ejus.

4 Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis:
Terribilis est super omnes deos.

5 Quoniam omnes dii gentium dæmonia:
Dominus autem cœlos fecit.

6 Confessio & pulcritudo in conspectu ejus:
Sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

7 Afferte Domino patriæ gentium:
Afferte Domino gloriam & honorem.

8 Afferte Domino gloriam nomini ejus:
Tollite hostias, & introite in atria ejus.

9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus:
Commoveatur à facie ejus universa terra.

10 Dicite in gentibus quia Dominus regnavit:
Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur:
Judicabit populos in æquitate.

11 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·
Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.

13 Ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται·
Ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ϟϛʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
Ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσατο· ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ·
Εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ·
Δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται·
Καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ·
Εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Ἐτάκησαν τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου·
Ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
Καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς·
Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών·
Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας·
Ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

11 Lætentur cœli, & exultet terra:
Commoveatur mare, & plenitudo ejus.

12 Gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt:
Tunc exultabunt omnia ligna silvarum.

13 A facie Domini, quia venit:
Quoniam venit judicare terram:
Judicabit orbem terræ in æquitate:
Et populos in veritate sua.

PSAL. XCVI.

Huic David.

Quando terra ejus restituta est.

DOminus regnavit, exultet terra:
Lætentur insulæ multæ.

2 Nubes, & caligo in circuitu ejus:
Justitia, & judicium correctio sedis ejus.

3 Ignis ante ipsum præcedet:
Et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ:
Vidit, & commota est terra.

5 Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini:
A facie Domini omnis terra.

6 Annuntiaverunt cœli justitiam ejus:
Et viderunt omnes populi gloriam ejus.

7 Confundantur omnes, qui adorant sculptilia:
Et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes angeli ejus.

8 Audivit, & lætata est Sion:
Et exultaverunt filiæ Judæ:
Propter judicia tua Domine.

9 Ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
Σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά·
Φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ·
Ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ·
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ·
Καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ϟζʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν·
Ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος·
Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·
Καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

2 Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ·
Ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ·
Καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ·
Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ·
Ἄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5 Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ·
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.

6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς·
Καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·
Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου.

9 Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram :
Nimis exaltatus es super omnes deos.

10 Qui diligitis Dominum, odite malum :
Custodit Dominus animas sanctorum suorum :
De manu peccatoris liberabit eos.

11 Lux orta est justo :
Et rectis corde lætitia.

12 Lætamini justi in Domino :
Et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

PSAL. XCVII.

Psalmus ipsi David.

CAntate Domino canticum novum :
Quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus :
Et brachium sanctum ejus.

2 Notum fecit Dominus salutare suum :
In conspectu gentium revelavit justitiam suam.

3 Recordatus est misericordiæ suæ :
Veritatis suæ domui Israel :
Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

4 Jubilate Deo omnis terra :
Cantate, & exultate, & psallite.

5 Psallite Domino in cithara :
In cithara & voce psalmi.

6 In tubis ductilibus :
Et voce tubæ corneæ :
Jubilate in conspectu regis Domini.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Η οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χεῖρι ἐπιτοαυτό·
Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται.

9 Απὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι
τὴν γῆν·
Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
Καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ΨΑΛ. ϞΗ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
Ο καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίν, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας·
Καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

3 Εξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ·
Οτι φοβερὸν καὶ ἅγιον ἐστι.

4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας·
Κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ιακὼβ σὺ ἐποίησας.

5 Υψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
Οτι ἅγιόν ἐστι.

6 Μωϋσῆς καὶ Ααρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ·
Καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Επεκαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν.

7 Εν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς·
Οτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

8 Κύριε

7 Moveatur mare, & plenitudo ejus:
Orbis terrarum, & qui habitant in eo.

8 Flumina plaudent manu:
Simul montes exultabunt.

9 A conspectu Domini: quoniam venit judicare terram:
Iudicabit orbem terrarum in justitia:
Et populos in æquitate.

Psal. CXVIII.

Psalmus ipsi David.

DOminus regnavit, irascantur populi:
Qui sedet super cherubim, moveatur terra.

2 Dominus in Sion magnus:
Et excelsus super omnes populos.

3 Confiteantur nomini tuo magno:
Quoniam terribile, & sanctum est.

4 Et honor regis judicium diligit:
Tu parasti directiones:
Judicium & justitiam in Iacob tu fecisti:

5 Exaltate Dominum Deum nostrum:
Et adorate scabellum pedum ejus:
Quoniam sanctum est.

6 Moyses & Aaron in sacerdotibus ejus:
Et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus:
Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos.

7 In columna nubis loquebatur ad eos:
Custodiebant testimonia ejus:
Et præceptum quod dedit illis.

8 Domine

8 Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν·
Ο θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς·
Καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Υψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ·
Οτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ΨΑΛ. ϟθʹ.

Ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ·

2 Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ·
Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·

3 Γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν·
Αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς·
Ημεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
Εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ·
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Οτι χρηστὸς κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρʹ.

Τοῦ Δαυίδ.

Ελεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε·
Ψαλῶ.

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, πότε ἥξεις πρός με·
Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ
τοῦ οἴκου μου.

8 Domine Deus noster tu exaudiebas eos:
Deus tu propitius fuisti eis:
Et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

9 Exaltate Dominum Deum nostrum:
Et adorate in monte sancto ejus:
Quoniam sanctus Dominus Deus noster.

PSAL. XCIX.

Psalmus in confessione.

JUbilate Deo omnis terra.
2 Servite Domino in lætitia:
Introite in conspectu ejus, in exultatione.

3 Scitote quoniam Dominus ipse est Deus:
Ipse fecit nos, & non ipsi nos:
Populus ejus, & oves pascuæ ejus.

4 Introite portas ejus in confessione:
Atria ejus in hymnis; confitemini illi:
Laudate nomen ejus.

5 Quoniam suavis est Dominus: in æternum misericordia ejus:
Et usque in generationem & generationem veritas ejus.

PSAL. C.

Psalmus ipsi David.

MIsericordiam, & judiciū cantabo tibi Domine: Psallam.

2 Et intelligam in via immaculata, quando venies ad me;
Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.

3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον·
Ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα·
Οὐκ ἐκολλήθη μοι.

4 Καρδία σκαμβή·
Ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον·
Ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ·
Τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς·
Τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ·
Πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν·
Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς·
Τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ΨΑΛ. ρα΄.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ.

Ὅταν ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Καὶ ἡ κραυγή μου πρός σε ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου.

3 Non proponebam ante oculos meos rem
injuſtam :
Facientes prævaricationes odivi :
Non adhæſit mihi.

4 Cor pravum :
Declinantem à me malignum non cognoſcebam.

5 Detrahentem ſecreto proximo ſuo, hunc
perſequebar :
Superbo oculo, & inſatiabili corde :
Cum hoc non edebam.

6 Oculi mei ad fideles terræ :
Ut ſedeant mecum :
Ambulans in via immaculata, hic mihi
miniſtrabat.

7 Non habitabit in medio domus meæ qui facit
ſuperbiam :
Qui loquitur iniqua, non direxit in conſpectu
oculorum meorum.

8 In matutino interficiebam omnes peccatores
terræ :
Ut diſperderem de civitate Domini omnes
operantes iniquitatem.

PSAL. CI.

Oratio pauperis.

Cum anxius fuerit, & in conſpectu Domini effuderit precem ſuam.

DOmine exaudi orationem meam :
Et clamor meus ad te veniat.

2 Non avertas faciem tuam à me :
In quacumque die tribulor, inclina ad me aurem
tuam :

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν
μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου·
Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου·
Ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου
τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
Ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ
δώματος.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου·
Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον·
Καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου·
Ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν·
Καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

12 Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις·
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών·
Ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
Καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου·
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών·
Καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

In quacumque die invocavero te, velociter
exaudi me.
3 Quia defecerunt sicut fumus dies mei :
Et ossa mea sicut cremium aruerunt.
4 Percussus sum ut fœnum, & aruit cor meum :
Quia oblitus sum comedere panem meum.
5 A voce gemitus mei adhæsit os meum carni
meæ.
6 Similis factus sum pellicano solitudinis :
Factus sum sicut nycticorax in domicilio.
7 Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius
in tecto.
8 Tota die exprobrabant mihi inimici mei :
Et qui laudabant me, adversum me jurabant.
9 Quia cinerem tamquam panem manducabam :
Et potum meum cum fletu miscebam.
10 A facie iræ & indignationis tuæ :
Quia elevans allisisti me.
11 Dies mei sicut umbra declinaverunt :
Et ego sicut fœnum arui.
12 Tu autem Domine in æternum permanes :
Et memoriale tuum in generationem &
generationem.
13 Tu exurgens misereberis Sion :
Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.
14 Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus :
Et terræ ejus miserebuntur.
15 Et timebunt gentes nomen tuum Domine :
Et omnes reges terræ gloriam tuam.
16 Quia ædificavit Dominus Sion :
Et videbitur in gloria sua.

17 Επέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν·
Καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·
Καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

19 Οτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ·
Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων·
Τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου·
Καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλήμ.

22 Εν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό·
Καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.

23 Απεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ·
Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

24 Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου·
Εν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας·
Καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·
Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

28 Υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι·
Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

17 Respexit in orationem humilium:
Et non sprevit precem eorum.

18 Scribantur hæc in generatione altera:
Et populus, qui creabitur, laudabit Dominum.

19 Quia prospexit de excelso sancto suo;
Dominus de cœlo in terram aspexit:

20 Ut audiret gemitus compeditorum:
Ut solveret filios interemtorum.

21 Ut annuntient in Sion nomen Domini:
Et laudem ejus in Jerusalem.

22 In conveniendo populos in unum:
Et reges ut serviant Domino.

23 Respondit ei in via virtutis suæ:
Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

24 Ne revoces me in dimidio dierum meorum:
In generationem & generationem anni tui.

25 Initio tu Domine terram fundasti:
Et opera manuum tuarum sunt cœli.

26 Ipsi peribunt, tu autem permanes:
Et omnes sicut vestimentum veterascent:
Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur.

27 Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

28 Filii servorum tuorum habitabunt:
Et semen eorum in seculum dirigetur.

ΨΑΛ. ρβʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ευλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

3 Τὸν ἐξιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου·
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου·
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

5 Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου·
Ανακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος·
Καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

7 Εγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ·
Τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος·
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθεινός.

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται·
Οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν·
Οὐ δὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

11 Οτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς·
Εκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν.
Εμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς

Psal. CII.

Ipsi David.

BEnedic anima mea Domino:
Et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

2 Benedic anima mea Domino:
Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis:
Qui sanat omnes infirmitates tuas.

4 Qui redimit de interitu vitam tuam:
Qui coronat te in misericordia & miserationibus.

5 Qui replet in bonis desiderium tuum:
Renovabitur ut aquilæ juventus tua.

6 Faciens misericordias Dominus:
Et judicium omnibus injuriam patientibus.

7 Notas fecit vias suas Moysi:
Filiis Israel voluntates suas.

8 Miserator, & misericors Dominus:
Longanimis, & multum misericors.

9 Non in perpetuum irascetur:
Neque in æternum comminabitur.

10 Non secundum peccata nostra fecit nobis:
Neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

11 Quoniam secundum altitudinem cœli à terra:
Corroboravit misericordiam suam super timentes se.

12 Quantum distat ortus ab occidente:
Longe fecit à nobis iniquitates nostras.

13 Quo-

13 Καθὼς οἰκτείρησεν πατὴρ υἱοὺς·
Ὠκτείρησε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν·
Ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
Ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

16 Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει·
Καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν.

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ·
Καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ·
Δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

21 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ·
Λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ·
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτοῦ·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

13 Quomodo miſeretur pater filiorum :
Miſertus eſt Dominus timentibus ſe.

14 Quoniam ipſe cognovit figmentum noſtrum :
Recordatus eſt quoniam pulvis ſumus :

15 Homo, ſicut fœnum dies ejus :
Tamquam flos agri ſic efflorebit.

16 Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet :
Et non cognoſcet amplius locum ſuum.

17 Miſericordia autem Domini ab æterno :
Et uſque in æternum ſuper timentes eum ;
Et juſtitia illius in filios filiorum.

18 His qui ſervant teſtamentum ejus :
Et memores ſunt mandatorum ipſius, ad faciendum ea.

19 Dominus in cœlo paravit ſedem ſuam :
Et regnum ipſius omnibus dominabitur.

20 Benedicite Domino omnes angeli ejus :
Potentes virtute, facientes verbum illius :
Ad audiendam vocem ſermonum ejus.

21 Benedicite Domino omnes virtutes ejus :
Miniſtri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

22 Benedicite Domino omnia opera ejus :
In omni loco dominationis ejus :
Benedic anima mea Domino.

ΨΑΛ. ργ'.

Τοῦ Δαυὶδ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον·
Κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα·
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω.

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ·
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ·
Ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα·
Καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλέγα.

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς·
Οὐ κινηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ·
Ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται·
Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία·
Εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται·
Οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν·
Ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
Προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Psal. CIII.

Ipsi David.

BEnedic anima mea Domino:
Domine Deus meus magnificatus es vehementer:
Confessionem, & decorem induisti.

2 Amictus lumine sicut vestimento:
Extendens cœlum sicut pellem.

3 Qui tegis aquis superiora ejus:
Qui ponis nubem ascensum tuum:
Qui ambulas super pennas ventorum.

4 Qui facis angelos tuos, spiritus:
Et ministros tuos, ignem urentem.

5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam:
Non inclinabitur in seculum seculi.

6 Abyssus sicut vestimentum, amictus ejus:
Super montes stabunt aquæ.

7 Ab increpatione tua fugient:
A voce tonitrui tui formidabunt.

8 Ascendunt montes, & descendunt campi:
In locum, quem fundasti eis.

9 Terminum posuisti, quem non transgredientur:
Neque convertentur operire terram.

10 Qui emittis fontes in convallibus:
Inter medium montium pertransibunt aquæ.

11 Potabunt omnes bestiæ agri:
Expectabunt onagri in siti sua.

12 Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει·
Εκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ·
Απὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι.
Καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου·
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ·
Καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου·
Αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

17 Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσι·
Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις·
Πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

19 Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς·
Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Εθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ·
Εν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι·
Καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ανέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν·
Καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε·
Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας·
Επληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
Εκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

12 Super ea volucres cœli habitabunt:
De medio petrarum dabunt voces.

13 Rigans montes de ſuperioribus ſuis:
De fructu operum tuorum ſatiabitur terra.

14 Producens fœnum jumentis:
Et herbam ſervituti hominum:
Ut educas panem de terra.

15 Et vinum lætificet cor hominis:
Ut exhilaret faciem in oleo:
Et panis cor hominis confirmet.

16 Saturabuntur ligna campi:
Et cedri Libani, quas plantavit.

17 Illic paſſeres nidificabunt:
Herodii domus dux eſt eorum.

18 Montes excelſi cervis:
Petra refugium herinaciis.

19 Fecit lunam in tempora:
Sol cognovit occaſum ſuum.

20 Poſuiſti tenebras, & facta eſt nox:
In ipſa pertranſibunt omnes beſtiæ ſilvæ.

21 Catuli leonum rugientes, ut rapiant:
Et quærant à Deo eſcam ſibi.

22 Ortus eſt ſol, & congregati ſunt:
Et in cubilibus ſuis collocabuntur.

23 Exibit homo ad opus ſuum:
Et ad operationem ſuam uſque ad veſperum.

24 Quam magnificata ſunt opera tua Domine:
Omnia in ſapientia feciſti:
Impleta eſt terra poſſeſſione tua:

25 Hoc mare magnum, & ſpatioſum manibus:
Illic reptilia, quorum non eſt numerus.
Animalia puſilla cum magnis.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται·
Δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι·
Δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς καιρόν.

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν·
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται·
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι·
Καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται·
Καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
Εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν·
Ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν ζωῇ μου·
Ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου·
Ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ.

35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς·
Καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

ΨΑΛ. ρδ´.

Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ·
Διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαι-

26 Illic naves pertranſibunt:
Draco iſte, quem formaſti ad illudendum ei.

27 Omnia à te expectant:
Ut des illis eſcam in tempore.

28 Dante te illis, colligent:
Aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

29 Avertente autem te faciem, turbabuntur:
Auferes ſpiritum eorum, & deficient:
Et in pulverem ſuum revertentur.

30 Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur:
Et renovabis faciem terræ.

31 Sit gloria Domini in ſeculum:
Lætabitur Dominus in operibus ſuis.

32 Qui reſpicit terram, & facit eam tremere:
Qui tangit montes, & fumigant.

33 Cantabo Domino in vita mea:
Pſallam Deo meo quamdiu ſum.

34 Jucundum ſit ei eloquium meum:
Ego vero delectabor in Domino.

35 Deficiant peccatores à terra:
Et iniqui ita ut non ſint:
Benedic anima mea Domino.

PSAL. CIV.

Alleluja.

CONfitemini Domino, & invocate nomen ejus:
Annuntiate inter gentes opera ejus.

2 Cantate ei, & pſallite ei:
Narrate omnia mirabilia ejus.

3 Επαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε·
Ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε·
Τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Αβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ·
Υἱοὶ Ιακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Εν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Εμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
Λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς.

9 Ον διέθετο τῷ Αβραάμ·
Καὶ τῷ ὅρκῳ αὐτοῦ τῷ Ισαάκ.

10 Καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ιακὼβ εἰς πρόσταγμα·
Καὶ τῷ Ισραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον.

11 Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν·
Σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Εν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς·
Ολιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ.

13 Καὶ διῆλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος·
Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον.

14 Ουκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς·
Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς.

15 Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου·
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν·
Πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

17 Εξαπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον·
Εἰς δοῦλον ἐπράθη Ιωσήφ.

3 Laudamini in nomine ſancto ejus:
Lætetur cor quærentium Dominnm.

4 Quærite Dominum, & confirmamini:
Quærite faciem ejus ſemper.

5 Mementote mirabilium ejus, quæ fecit:
Prodigia ejus, & judicia oris ejus:

6 Semen Abraham, ſervi ejus:
Filii Jacob electi ejus.

7 Ipſe Dominus Deus noſter:
In univerſa terra judicia ejus.

8 Memor fuit in ſeculum teſtamenti ſui:
Verbi, quod mandavit in mille generationes.

9 Quod diſpoſuit ad Abraham:
Et juramenti ſui ad Iſaac.

10 Et ſtatuit illud Jacob in præceptum:
Et Iſrael in teſtamentum æternum.

11 Dicens: tibi dabo terram Chanaan:
Funiculum hæreditatis veſtræ.

12 Cum eſſent numero brevi:
Pauciſſimi & incolæ ejus.

13 Et pertranſierunt de gente in gentem:
Et de regno ad populum alterum.

14 Non reliquit hominem nocere eis:
Et corripuit pro eis reges.

15 Nolite tangere chriſtos meos:
Et in prophetis meis nolite malignari.

16 Et vocavit famem ſuper terram:
Et omne firmamentum panis contrivit.

17 Miſit ante eos virum:
In ſervum venumdatus eſt Joſeph.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεύς, καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαοῦ, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

21 Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ·
Καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ.

22 Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν·
Καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον·
Καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα·
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ·

25 Μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ·
Τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ·
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο ἑαυτῷ.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ·
Καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότισεν·
Ὅτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα·
Καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους·
Ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε, καὶ ἦλθε κυνόμυια·
Καὶ σκνίφες ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν·
Πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

18 Humiliaverunt in compedibus pedes ejus;
Ferrum pertranſiit animam ejus.

19 Donec veniret verbum ejus:
Eloquium Domini inflammavit eum.

20 Miſit rex, & ſolvit eum:
Princeps populorum, & dimiſit eum.

21 Conſtituit eum dominum domus ſuæ:
Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

22 Ut erudiret principes ejus, ſicut ſemetipſum:
Et ſenes ejus prudentiam doceret.

23 Et intravit Iſrael in Ægyptum:
Et Iacob accola fuit in terra Cham.

24 Et auxit populum ſuum vehementer:
Et firmavit eum ſuper inimicos ejus.

25 Convertit cor eorum:
Ut odirent populum ejus;
Et dolum facerent in ſervos ejus.

26 Miſit Moyſen ſervum ſuum;
Aaron, quem elegit ipſum.

27 Poſuit in eis verba ſignorum ſuorum:
Et prodigiorum in terra Cham.

28 Miſit tenebras, & obſcuravit:
Et non exacerbavit ſermones ſuos.

29 Convertit aquas eorum in ſanguinem:
Et occîdit piſces eorum.

30 Edidit terra eorum ranas:
In penetralibus regum ipſorum.

31 Dixit, & venit cœnomyia:
Et cinifes in omnibus finibus eorum.

32 Poſuit pluvias eorum, grandinem:
Ignem comburentem in terra ipſorum.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν·
Καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν·
Καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν.

34 Εἶπε, καὶ ἦλθεν ἀκρὶς, καὶ βροῦχος, οὗ οὐκ ἦν
ἀριθμός.

35 Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ·
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς·
Καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

40 Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα·
Καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

41 Διέῤῥηξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα·
Ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
Τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει·
Καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐν εὐφροσύνῃ.

44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν·
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ·
Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ΨΑΛ.

33 Et percussit vineas eorum :
Et ficulneas eorum :
Et contrivit lignum finium eorum.

34 Dixit, & venit locusta, & bruchus, cujus non
erat numerus.

35 Et comedit omne fœnum in terra eorum :
Et comedit omnem fructum terræ eorum :

36 Et percussit omne primogenitum in terra eorum :
Primitias omnis laboris eorum.

37 Et eduxit eos cum argento & auro :
Et non erat in tribubus eorum infirmus.

38 Lætata est Ægyptus in profectione eorum :
Quia incubuit timor eorum super eos.

39 Expandit nubem in protectionem eorum :
Et ignem ut luceret eis per noctem.

40 Petierunt, & venit coturnix :
Et pane cœli saturavit eos.

41 Dirupit petram, & fluxerunt aquæ :
Abierunt in sicco flumina.

42 Quoniam memor fuit verbi sancti sui :
Quod habuit ad Abraham puerum suum.

43 Et eduxit populum suum in exultatione :
Et electos suos in lætitia.

44 Et dedit illis regiones gentium :
Et labores populorum possederunt.

45 Ut custodiant justificationes ejus :
Et legem ejus requirant.

PSAL.

ΨΑΛ. ρέ.

Αλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου·
Ακουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν·
Καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου·
Επίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου.
Τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου·
Τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ημάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν·
Ηνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ
θαυμάσιά σου·
Οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·
Τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος.
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

11 Εκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς·
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

Psal. CV.

Alleluja.

COnfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in seculum misericordia ejus.

2 Quis loquetur potentias Domini:
Auditas faciet omnes laudes ejus?

3 Beati, qui custodiant judicium:
Et faciunt justitiam in omni tempore.

4 Memento nostri Domine in beneplacito populi tui:
Visita nos in salutari tuo.

5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum:
Ad lætandum in lætitia gentis tuæ:
Ut lauderis cum hæreditate tua.

6 Peccavimus cum patribus nostris:
Injuste egimus, iniquitatem fecimus.

7 Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua:
Non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ:
Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

8 Et salvavit eos propter nomen suum:
Vt notam faceret potentiam suam.

9 Et increpuit mare rubrum, & exsiccatum est:
Et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

10 Et salvavit eos de manu odientium:
Et redemit eos de manu inimici.

11 Et operuit aqua tribulantes eos:
Unus ex eis non remansit.

12 Καὶ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
Καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπιλάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
Οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν·
Ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθάν·
Καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν·
Φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ·
Καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ·
Ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐπελάθοντο θεοῦ σώζοντος αὐτούς·
Τοῦ ποιήσαντος μεγαλεῖα ἐν Αἰγύπτῳ.

22 Θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ·
Φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς·
Εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ·
Ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ·
Τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ·
Τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν.
Οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ

12 Et crediderunt verbis ejus :
Et laudaverunt laudem ejus.

13 Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus :
Et non sustinuerunt consilium ejus.

14 Et concupierunt concupiscentiam in deserto :
Et tentaverunt Deum in inaquoso.

15 Et dedit eis petitionem ipsorum :
Et misit saturitatem in animas eorum.

16 Et irritaverunt Moysen in castris :
Aaron sanctum Domini.

17 Aperta est terra, & deglutivit Dathan :
Et operuit super congregationem Abiron.

18 Et exarsit ignis in synagoga eorum :
Flamma combussit peccatores.

19 Et fecerunt vitulum in Horeb :
Et adoraverunt sculptile.

20 Et mutaverunt gloriam suam :
In similitudinem vituli comedentis fœnum.

21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos :
Qui fecit magnalia in Ægypto.

22 Mirabilia in terra Cham :
Terribilia in mari rubro.

23 Et dixit ut disperderet eos :
Si non Moyses electus ejus :
Stetisset in confractione in conspectu ejus :
Ut averteret iram ejus :
Ne disperderet eos.

24 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem :
Non crediderunt verbo ejus.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν·
Οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς·
Τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

27 Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ·
Καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν·
Καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
Καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·
Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας·
Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ·
Καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν·
Καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν·
Καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον·
Αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων·
Ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν·
Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν αἵμασι.

25 Et murmuraverunt in tabernaculis ſuis:
Non exaudierunt vocem Domini.

26 Et elevavit manum ſuam ſuper eos:
Ut proſterneret eos in deſerto.

27 Et ut dejiceret ſemen eorum in nationibus:
Et diſpergeret eos in regionibus.

28 Et initiati ſunt Beelphegor:
Et comederunt ſacrificia mortuorum.

29 Et irritaverunt eum in adinventionibus ſuis:
Et multiplicata eſt in eis ruina.

30 Et ſtetit Phinees, & placavit:
Et ceſſavit quaſſatio.

31 Et reputatum eſt ei in juſtitiam:
In generationem & generationem uſque in ſempiternum.

32 Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis:
Et vexatus eſt Moyſes propter eos:

33 Quia exacerbaverunt ſpiritum ejus:
Et diſtinxit in labiis ſuis.

34 Non diſperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

35 Et commiſti ſunt inter gentes:
Et didicerunt opera eorum.

36 Et ſervierunt ſculptilibus eorum:
Et factum eſt illis in ſcandalum.

37 Et immolaverunt filios ſuos:
Et filias ſuas dæmoniis.

38 Et effuderunt ſanguinem innocentem:
Sanguinem filiorum ſuorum & filiarum ſuarum:
Quas ſacrificaverunt ſculptilibus Chanaan:
Et infecta eſt terra in ſanguinibus.

[39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.]

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν·
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν·
Καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς·
Αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν·
Καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ·
Καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς·
Ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν·
Καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ·
Τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ·
Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός, γένοιτο γένοιτο.

39 Et contaminata est in operibus eorum :
Et fornicati sunt in adinventionibus suis.

40 Et iratus est furore Dominus in populum suum :
Et abominatus est hæreditatem suam.

41 Et tradidit eos in manus gentium :
Et dominati sunt eorum qui oderunt eos.

42 Et tribulaverunt eos inimici eorum :
Et humiliati sunt sub manibus eorum.

43 Sæpe liberavit eos :
Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo ;
Et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

44 Et vidit cum tribularentur :
Et audivit orationem eorum.

45 Et memor fuit testamenti sui :
Et pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.

46 Et dedit eos in misericordias ;
In conspectu omnium qui ceperant eos,

47 Salvos nos fac Domine Deus noster :
Et congrega nos de nationibus :
Ut confiteamur nomini sancto tuo ;
Et gloriemur in laude tua.

48 Benedictus Dominus Deus Israel :
A seculo & usque in seculum :
Et dicet omnis populus : Fiat, fiat.

ΨΑΛ. ρς'.

Αλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου·
Οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ·
Εκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς·

3 Απὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βοῤῥᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Επλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν ἀνύδρῳ·
Οδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες·
Η ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς.
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν·
Τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Εξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Οτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν·
Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου·
Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Οτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ·
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν·
Καὶ ἠσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ

Psal. CVI.

Allelujah.

Confitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in seculum misericordia ejus.
2 Dicant qui redemti sunt à Domino:
Quos redemit de manu inimici:
Et de regionibus congregavit eos.
3 A solis ortu, & occasu: ab aquilone, & mari.
4 Erraverunt in solitudine, in inaquoso:
Viam civitatis habitaculi non invenerunt.
5 Esurientes, & sitientes:
Anima eorum in ipsis defecit.
6 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur:
Et de necessitatibus eorum eripuit eos.
7 Et deduxit eos in viam rectam:
Ut irent in civitatem habitationis.
8 Confiteantur Domino misericordiæ ejus;
Et mirabilia ejus filiis hominum.
9 Quia satiavit animam inanem:
Et animam esurientem satiavit bonis.
10 Sedentes in tenebris, & umbra mortis:
Vinctos in mendicitate, & ferro.
11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei:
Et consilium altissimi irritaverunt.
12 Et humilitatum est in laboribus cor eorum:
Infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου·
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέῤῥηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς·
Καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν·
Διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν·
Καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς·
Καὶ ἐῤῥύσατο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις·
Ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς.

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος·
Καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν·
Καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων·
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο.

13 Et clamaverunt ad Dominum cum
tribularentur:
Et de necessitatibus eorum liberavit eos.

14 Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis:
Et vincula eorum disrupit.

15 Confiteantur Domino misericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

16 Quia contrivit portas æreas:
Et vectes ferreos confregit.

17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum:
Propter injustitias enim suas humiliati sunt.

18 Omnem escam abominata est anima eorum:
Et appropinquaverunt usque ad portas mortis.

19 Et clamaverunt ad Dominum cum
tribularentur:
Et de necessitatibus eorum liberavit eos.

20 Misit verbum suum, & sanavit eos:
Et eripuit eos de interitionibus eorum.

21 Confiteantur Domino misericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

22 Et sacrificent sacrificium laudis:
Et annuntient opera ejus in exultatione.

23 Qui descendunt mare in navibus:
Facientes operationem in aquis multis.

24 Ipsi viderunt opera Domini:
Et mirabilia ejus in profundo.

25 Dixit, & stetit spiritus procellæ:
Et exaltati sunt fluctus ejus.

26 Ascendunt usque ad cœlos:
Et descendunt usque ad abyssos:
Anima eorum in malis tabescebat.

27 Εταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων·
Καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς·
Καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν·
Καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ ηὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν·
Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ.

31 Εξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ·
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

32 Υψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
Καὶ ἐν καθέδραις πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

33 Εθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον·
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην·
Απὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Εθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων·
Καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας·
Καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἀγρούς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας·
Καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα·
Καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν, καὶ ἐκακώθησαν·
Απὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης.

40 Εξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρχοντας αὐτῶν·
Καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.

27 Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius:
Et omnis sapientia eorum devorata est.

28 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur:
Et de necessitatibus eorum eduxit eos.

29 Et statuit procellam ejus in auram:
Et siluerunt fluctus ejus.

30 Et lætati sunt quia siluerunt:
Et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Confiteantur Domino misericordiæ ejus:
Et mirabilia ejus filiis hominum.

32 Et exaltent eum in ecclesia plebis:
Et in cathedra seniorum laudent eum.

33 Posuit flumina in desertum:
Et exitus aquarum in sitim.

34 Terram fructiferam in salsuginem:
A malitia inhabitantium in ea.

35 Posuit desertum in stagna aquarum:
Et terram sine aqua in exitus aquarum.

36 Et collocavit illic esurientes:
Et constituerunt civitatem habitationis.

37 Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas:
Et fecerunt fructum nativitatis.

38 Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis:
Et jumenta eorum non minoravit.

39 Et pauci facti sunt, & vexati sunt:
A tribulatione malorum, & dolore.

40 Effusa est contemtio super principes:
Et errare fecit eos in invio, & non in via.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας·
Καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Οψονται εὐθεῖς, καὶ εὐφρανθήσονται·
Καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα·
Καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου;

ΨΑΛ. ρζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ετοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου·
Ασομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

2 Εξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα·
Εξεγερθήσομαι ὄρθρου.

3 Εξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε·
Ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Οτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

5 Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός·
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Οπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου·
Σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ο θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
Υψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα·
Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Εμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς·
Καὶ Εφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου·
Ιούδας βασιλεύς μου.

9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
Επὶ τὴν Ιδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου·
Εμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

41 Et adjuvit pauperem de inopia:
Et posuit sicut oves familias.

42 Videbunt recti, & lætabuntur:
Et omnis iniquitas oppilabit os suum.

43 Quis sapiens & custodiet hæc?
Et intelliget misericordias Domini.

Psal. CVII.

Canticum Psalmi ipsi David.

PAratum cor meum Deus, paratum cor meum:
Cantabo, & psallam in gloria mea.

2 Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara:
Exurgam diluculo.

3 Confitebor tibi in populis Domine:
Et psallam tibi in nationibus.

4 Quia magna est super cœlos misericordia tua:
Et usque ad nubes veritas tua.

5 Exaltare super cœlos Deus:
Et super omnem terram gloria tua.

6 Ut liberentur dilecti tui:
Salvum fac dextera tua, & exaudi me.

7 Deus locutus est in sancto suo:
Exultabo, & dividam Sichimam:
Et convallem tabernaculorum dimetiar.

8 Meus est Galaad, & meus est Manasses:
Et Ephraim susceptio capitis mei:
Juda rex meus.

9 Moab lebes spei meæ:
In Idumæam extendam calceamentum meum:
Mihi alienigenæ amici facti sunt.

10 Quis

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς·
Η τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς·
Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως·
Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

13 Εν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν·
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛ. ρή.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Οτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη.

2 Ελάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ.

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με·
Καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.

4 Αντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με·
Εγὼ δὲ προσηυχόμην.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
Καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν·
Καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

7 Εν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος·
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι·
Καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί·
Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Quis deducet me in civitatem munitam?
Quis deducet me usque in Idumæam?

11 Nonne tu Deus, qui repulisti nos:
Et non exibis Deus in virtutibus nostris?

12 Da nobis auxilium de tribulatione:
Quia vana salus hominis.

13 In Deo faciemus virtutem:
Et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSAL. CVIII.

In finem, Psalmus David.

DEus laudem meam ne tacueris:
Quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

2 Locuti sunt adversum me lingua dolosa.

3 Et sermonibus odii circumdederunt me:
Et expugnaverunt me gratis.

4 Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi:
Ego autem orabam.

5 Et posuerunt adversum me mala pro bonis:
Et odium pro dilectione mea.

6 Constitue super eum peccatorem:
Et diabolus stet à dextris ejus.

7 Cum judicatur, exeat condemnatus:
Et oratio ejus fiat in peccatum.

8 Fiant dies ejus pauci:
Et episcopatum ejus accipiat alter.

9 Fiant filii ejus orphani:
Et uxor ejus vidua.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν·
Ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Καὶ ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ·
Καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ·
Μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρευσιν·
Ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου·
Καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθήτω.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός·
Καὶ ἐξολεθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ.

16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος·
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν·
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον·
Καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ·
Καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται·
Καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.

20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου·
Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

21 Καὶ σὺ κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.

10 Nutantes transferantur filii ejus, & mendicent:
Et ejiciantur de habitationibus suis.

11 Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus:
Et diripiant alieni labores ejus.

12 Non sit illi adjutor:
Nec sit qui misereatur pupillis ejus.

13 Fiant nati ejus in interitum:
In generatione una deleatur nomen ejus.

14 In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini:
Et peccatum matris ejus non deleatur.

15 Fiant contra Dominum semper:
Et dispereat de terra memoria eorum.

16 Pro eo quod non est recordatus facere misericordiam:
Et persecutus est hominem inopem, & mendicum:
Et compunctum corde mortificare.

17 Et dilexit maledictionem, & veniet ei:
Et noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

18 Et induit maledictionem sicut vestimentum:
Et intravit sicut aqua in interiora ejus:
Et sicut oleum in ossibus ejus.

19 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur:
Et sicut zona, qua semper præcingitur.

20 Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum:
Et qui loquuntur mala adversus animam meam.

21 Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum:
Quia suavis est misericordia tua.

22 Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ·
Καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην·
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας·
Καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς·
Εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου·
Καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη·
Καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
Οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν·
Ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν·
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου·
Καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος·
Τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΨΑΛ. ρθ'.

Τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ
δεξιῶν μου·
Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον

22 Libera me, quia egenus & pauper ego sum:
Et cor meum conturbatum est intra me.

23 Sicut umbra cum declinat, ablatus sum:
Et excussus sum sicut locustæ.

24 Genua mea infirmata sunt à jejunio:
Et caro mea immutata est propter oleum.

25 Et ego factus sum opprobrium illis:
Viderunt me, & moverunt capita sua.

26 Adjuva me Domine Deus meus:
Salvum me fac secundum misericordiam tuam.

27 Et sciant quia manus tua hæc:
Et tu Domine fecisti eam.

28 Maledicent illi, & tu benedices:
Qui insurgunt in me, confundantur:
Servus autem tuus lætabitur.

29 Induantur qui detrahunt mihi, pudore:
Et operiantur sicut diploide confusione sua.

30 Confitebor Domino nimis in ore meo:
Et in medio multorum laudabo eum.

31 Quia astitit à dextris pauperis:
Ut salvam faceret à persequentibus animam meam.

PSAL. CIX.

Psalmus David.

DIxit Dominus Domino meo: sede à dextris meis:
Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

2 Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιών·
Καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου·
Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου·
Εκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ωμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα·
Κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα·
Συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Εκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται ὕδωρ·
Διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛ. ρί.

Αλληλούϊα.

ΕΞομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Εν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου·
Εξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Εξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ισχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

2 Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex
Sion :
Dominare in medio inimicorum tuorum.

3 Tecum principium in die virtutis tuæ :
In ſplendoribus ſanctorum :
Ex utero ante luciferum genui te.

4 Juravit Dominus, & non pœnitebit eum :
Tu es ſacerdos in æternum :
Secundum ordinem Melchiſedech.

5 Dominus à dextris tuis, confregit in die iræ
ſuæ reges.

6 Judicabit in nationibus, implebit ruinas :
Conquaſſabit capita in terra multorum.

7 De torrente in via bibet :
Propterea exaltabit caput.

PSAL. CX.

Alleluja.

CONfitebor tibi Domine in toto corde meo :
In conſilio juſtorum, & congregatione.

2 Magna opera Domini :
Exquiſita in omnes voluntates ejus.

3 Confeſſio & magnificentia opus ejus :
Et juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

4 Memoriam fecit mirabilium ſuorum :
Miſericors & miſerator Dominus.

5 Eſcam dedit timentibus ſe :
Memor erit in ſeculum teſtamenti ſui.

6 Virtutem operum ſuorum annuntiabit populo ſuo:
Ut det illis hæreditatem gentium.

7 Opera

7 Εργα χειρῶν αὐτοῦ. ἀλήθεια καὶ κρίσις·
Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ.

8 Εστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Ενετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ·
Αγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

10 Αρχὴ σοφίας φόβος κυρίου·
Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν·
Η αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛ. ρια'.

Αλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον·
Εν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Εξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος κύριος ὁ θεός.

5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν·
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Οτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται·
Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Απὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται·
Ετοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον.

8 Εστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῇ·
Εως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

7 Opera manuum ejus, veritas & judicium:
Fidelia omnia mandata ejus.

8 Confirmata in ſeculum ſeculi:
Facta in veritate & æquitate.

9 Redemtionem miſit populo ſuo:
Mandavit in æternum teſtamentum ſuum:
Sanctum, & terribile nomen ejus.

10 Initium ſapientiæ timor Domini;
Intellectus bonus omnibus facientibus eum:
Laudatio ejus manet in ſeculum ſeculi.

PSAL. CXI.

Alleluja, Reverſionis Aggæi, & Zachariæ.

BEatus vir, qui timet Dominum:
In mandatis ejus volet nimis.

2 Potens in terra erit ſemen ejus:
Generatio rectorum benedicetur.

3 Gloria & divitiæ in domo ejus:
Et juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi.

4 Exortum eſt in tenebris lumen rectis:
Miſericors, & miſerator, & juſtus.

5 Jucundus homo qui miſeretur & commodat:
Diſponet ſermones ſuos in judicio.

6 Quia in æternum non commovebitur:
In memoria æterna erit juſtus.

7 Ab auditione mala non timebit:
Paratum cor ejus ſperare in Domino.

8 Confirmatum eſt cor ejus, non commovebitur:
Donec deſpiciat inimicos ſuos

9 Εσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν·
Η δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Αμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται·
Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται·
Επιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛ. ριβ.

Αλληλούϊα.

ΑΙνεῖτε παῖδες τὸν κύριον·
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον·
Απὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Απὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν·
Αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου.

4 Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος·
Επὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν·
Ο ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν.

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν·
Εν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

7 Ο ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν·
Καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων·
Μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ο κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ·
Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.
Αλληλούϊα.

9 Disperſit, dedit pauperibus ;
Juſtitia ejus manet in ſeculum ſeculi :
Cornu ejus exaltabitur in gloria.

10 Peccator videbit, & iraſcetur :
Dentibus ſuis fremet & tabeſcet :
Deſiderium peccatorum peribit.

PSAL. CXII.

Alleluja.

LAudate pueri Dominum :
Laudate nomen Domini.

2 Sit nomen Domini benedictum :
Ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

3 A ſolis ortu uſque ad occaſum :
Laudabile nomen Domini.

4 Excelſus ſuper omnes gentes Dominus ;
Et ſuper cœlos gloria ejus.

5 Quis ſicut Dominus Deus noſter :
Qui in altis habitat :

6 Et humilia reſpicit :
In cœlo & in terra ?

7 Suſcitans à terra inopem :
Et de ſtercore erigens pauperem.

8 Ut collocet eum cum principibus ;
Cum principibus populi ſui.

9 Qui habitare facit ſterilem in domo :
Matrem filiorum lætantem.

ΨΑΛ. ριγʹ.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου·
Οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ·
Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν·
Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες·
Καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

7 Ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων·
Καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

ΨΑΛ. ριδʹ.

ΜΗ ἡμῖν κύριε, μὴ ἡμῖν·
Ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν.
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

2 Μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν.

3 Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Psal. CXIII.

Alleluja.

IN exitu Israel de Ægypto:
Domus Jacob de populo barbaro.

2 Facta est Judæa sanctificatio ejus:
Israel potestas ejus.

3 Mare vidit, & fugit:
Jordanis conversus est retrorsum.

4 Montes exultaverunt ut arietes:
Et colles sicut agni ovium.

5 Quid est tibi mare quod fugisti:
Et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?

6 Montes exultastis sicut arietes:
Et colles sicut agni ovium.

7 A facie Domini mota est terra:
A facie Dei Jacob.

8 Qui convertit petram in stagna aquarum:
Et rupem in fontes aquarum.

Psal. CXIV.

NOn nobis Domine, non nobis:
Sed nomini tuo da gloriam:
Super misericordia tua, & veritate tua.

2 Nequando dicant gentes: ubi est Deus eorum?

3 Deus autem noster in cœlo:
Omnia quæcunque voluit, fecit.

4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον·
Ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται.

6 Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

7 Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι·
Πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτῶν γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά·
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

11 Οἱ φοβούμενοι κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον·
Βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς·
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ.
Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον·
Τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθείη κύριος ἐφ' ἡμᾶς·
Ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ·
Τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ τῷ κυρίῳ·
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε·
Οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

4 Simulacra gentium argentum, & aurum:
Opera manuum hominum.

5 Os habent, & non loquentur:
Oculos habent, & non videbunt.

6 Aures habent, & non audient:
Nares habent, & non odorabunt.

7 Manus habent, & non palpabunt:
Pedes habent, & non ambulabunt:
Non clamabunt in gutture suo.

8 Similes illis fiant qui faciunt ea:
Et omnes qui confidunt in eis.

9 Domus Israel speravit in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

10 Domus Aaron speravit in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

11 Qui timent Dominum, speraverunt in Domino:
Adjutor eorum & protector eorum est.

12 Dominus memor fuit nostri: & benedixit nobis:
Benedixit domui Israel:
Benedixit domui Aaron.

13 Benedixit omnibus, qui timent Dominum:
Pusillis cum majoribus.

14 Adjiciat Dominus super vos:
Super vos, & super filios vestros.

15 Benedicti vos à Domino:
Qui fecit cœlum, & terram.

16 Cœlum cœli Domino:
Terram autem dedit filiis hominum.

17 Non mortui laudabunt te Domine:
Neque omnes, qui descendunt in infernum.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσωμεν τὸν κύριον
Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛ. ριέ.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί·
Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου·
Κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με·
Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.

4 Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην·
Ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος·
Καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος·
Ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με.

7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου·
Ὅτι κύριος εὐηργέτησέ με.

8 Ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου·
Τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων·
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
Ἀλληλούϊα.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα·
Ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

18 Sed nos qui vivimus, benedicimus
Domino:
Ex hoc nunc & usque in seculum.

Psal. CXV.

Alleluja.

DIlexi, quoniam exaudiet Dominus vocem
orationis meæ.
2 Quia inclinavit aurem suam mihi:
Et in diebus meis invocabo.
3 Circumdederunt me dolores mortis:
Et pericula inferni invenerunt me:
Tribulationem & dolorem inveni.
4 Et nomen Domini invocavi:
O Domine libera animam meam.
5 Misericors Dominus, & justus:
Et Deus noster miseretur.
6 Custodiens parvulos Dominus:
Humiliatus sum, & liberavit me.
7 Convertere anima mea in requiem tuam:
Quia Dominus benefecit tibi.
8 Quia eripuit animam meam de morte:
Oculos meos à lacrymis:
Pedes meos à lapsu.
9 Placebo Domino in regione vivorum.

Psal. CXVI.

Alleluja.

10 CRedidi, propter quod locutus sum:
Ego autem humiliatus sum nimis.

11 Εγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος
ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι.

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι·
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 [Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.]

15 Τίμιος ἐναντίον κυρίου·
Ο θάνατος τῶν ὁσίων αὐτῶν.

16 Ω κύριε ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς
τῆς παιδίσκης σου·
Διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως·
Καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω·
Εναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

19 Εν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ιερουσαλήμ.
Αλληλούϊα.

ΨΑΛ. ρις'.

ΑΙνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη·
Επαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Οτι ἐκραταιώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
Αλληλούϊα.

11 Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

12 Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

13 Calicem salutaris accipiam:
Et nomen Domini invocabo.

14 Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus:

15 Pretiosa in conspectu Domini:
Mors sanctorum ejus.

16 O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ:
Dirupisti vincula mea:

17 Tibi sacrificabo hostiam laudis:
Et nomen Domini invocabo.

18 Vota mea Domino reddam:
In conspectu omnis populi ejus.

19 In atriis domus Domini: in medio tui Jerusalem.

PSAL. CXVI.

Alleluja.

LAudate Dominum omnes gentes:
Laudate eum omnes populi.

2 Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus:
Et veritas Domini manet in æternum.

ΨΑΛ. ριζ΄.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ειπάτω δὴ οἶκος Ισραήλ, ὅτι ἀγαθός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ειπάτω δὴ οἶκος Ααρὼν, ὅτι ἀγαθός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Ειπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι κύριον·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Εκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον·
Καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

5 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς
ἐχθρούς μου.

8 Αγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον·
Η πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον.

9 Αγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον·
Η ἐλπίζειν ἐπ᾽ ἄρχοντας.

10 Παντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με·
Και τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με·
Και τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

12 Εκύκλωσαν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον·
Καὶ ἐξεκαύθησαν ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις·
Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Psal. CXVII.

Alleluja.

CONfitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

2 Dicat nunc Iſrael quoniam bonus:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

3 Dicat nunc domus Aaron:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

4 Dicant nunc qui timent Dominum:
Quoniam in ſeculum miſericordia ejus.

5 De tribulatione invocavi Dominum:
Et exaudivit me in latitudine Dominus.

6 Dominus mihi adjutor: non timebo quid faciat mihi homo.

7 Dominus mihi adjutor: & ego deſpiciam inimicos meos.

8 Bonum eſt confidere in Domino:
Quam confidere in homine.

9 Bonum eſt ſperare in Domino:
Quam ſperare in principibus.

10 Omnes gentes circuierunt me:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

11 Circumdantes circumdederunt me:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

12 Circumdederunt me ſicut apes:
Et exarſerunt ſicut ignis in ſpinis:
Et in nomine Domini quia ultus ſum in eos.

13 Ωθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν·
Καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ισχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ κύριος.
Καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων·
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

16 Δεξιὰ κυρίου ὕψωσέ με·
Δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι·
Αλλὰ ζήσομαι·
Καὶ ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος·
Καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ανοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης·
Εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Εξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες·
Οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη·
Καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος·
Αγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ω κύριε σῶσον δή.
Ω κύριε εὐόδωσον δή.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου.

13 Impulſus everſus ſum ut caderem :
Et Dominus ſuſcepit me.

14 Fortitudo mea, & laus mea Dominus :
Et factus eſt mihi in ſalutem.

15 Vox exultationis & ſalutis, in tabernaculis juſtorum :
Dextera Domini fecit virtutem.

16 Dextera Domini exaltavit me :
Dextera Domini fecit virtutem.

17 Non moriar :
Sed vivam :
Et narrabo opera Domini.

18 Caſtigans caſtigavit me Dominus :
Et morti non tradidit me.

19 Aperite mihi portas juſtitiæ :
Ingreſſus in eas confitebor Domino.

20 Hæc porta Domini, juſti intrabunt in eam.

21 Confitebor tibi quoniam exaudiſti me : & factus es mihi in ſalutem.

22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes :
Hic factus eſt in caput anguli.

23 A Domino factum eſt iſtud :
Et eſt mirabile in oculis noſtris.

24 Hæc eſt dies, quam fecit Dominus :
Exultemus, & lætemur in ea.

25 O Domine ſalvum me fac :
O Domine bene proſperare.

26 Benedictus qui venit in nomine Domini :
Benediximus vobis de domo Domini.

27 Deus

27 Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν·
Ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι·
Θεός μου εἶ σὺ, καὶ ὑψώσω σε·
Ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου·
Καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛ. ριή.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ·
Οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάξασθαι
σφόδρα.

5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου·
Τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ·
Ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας·
Ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω·
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

27 Deus Dominus, & illuxit nobis:
Constituite diem sollemnem in condensis:
Usque ad cornu altaris.

28 Deus meus es tu, & confitebor tibi:
Deus meus es tu, & exaltabo te:
Confitebor tibi quoniam exaudisti me:
Et factus es mihi in salutem.

29 Confitemini Domino quoniam bonus:
Quoniam in seculum misericordia ejus.

PSAL. CXVIII.

Alleluja.

ALEPH.

BEati immaculati in via:
Qui ambulant in lege Domini.

2 Beati, qui scrutantur testimonia ejus:
In toto corde exquirunt eum.

3 Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.

4 Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.

5 Utinam dirigantur viæ meæ:
Ad custodiendas justificationes tuas.

6 Tunc non confundar;
Cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

7 Confitebor tibi in directione cordis:
In eo quod didici judicia justitiæ tuæ.

8 Justificationes tuas custodiam:
Non me derelinquas usquequaque.

9 Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;
Εν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου.

10 Εν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε·
Μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Εν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν
μὴ ἀμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Εν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα
τοῦ στόματός σου.

14 Εν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην·
Ως ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Εν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω·
Καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

16 Εν ταῖς δικαιώμασί σου μελετήσω·
Οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ανταπόδος τῷ δούλῳ σου·
Ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω·
Θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ·
Μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Επεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι·
Τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Επιτίμησας ὑπερηφάνοις·
Επικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν·
Οτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ

BETH.

9 In quo corrigit adolescentior viam suam?
In custodiendo sermones tuos.

10 In toto corde meo exquisivi te:
Ne repellas me à mandatis tuis.

11 In corde meo abscondi eloquia tua: ut non
peccem tibi.

12 Benedictus es Domine; doce me justificationes
tuas.

13 In labiis meis pronuntiavi omnia judicia oris tui.

14 In via testimoniorum tuorum delectatus sum:
Sicut in omnibus divitiis.

15 In mandatis tuis exercebor:
Et considerabo vias tuas.

16 In justificationibus tuis meditabor:
Non obliviscar sermones tuos.

GIMEL.

17 Retribue servo tuo:
Vivifica me, & custodiam sermones tuos.

18 Revela oculos meos, & considerabo:
Mirabilia de lege tua.

19 Incola ego sum in terra:
Non abscondas à me mandata tua.

20 Concupivit anima mea desiderare:
Justificationes tuas, in omni tempore.

21 Increpasti superbos:
Maledicti qui declinant à mandatis tuis.

22 Aufer à me opprobrium, & contemtum:
Quia testimonia tua exquisivi.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ
 κατελάλουν·
 Ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστι·
 Καὶ ἡ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου·
 Ζῆσόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

26 Τὰς ὁδούς σου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
 Δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με·
 Καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας·
 Βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ·
 Καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην·
 Τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε,
 μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας
 τὴν καρδίαν μου.

33 Νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν
 δικαιωμάτων σου·
 Καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου·
 Καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

23 Etenim ſederunt principes, & adverſum me loquebantur:
Servus autem tuus exercebatur in juſtificationibus tuis.

24 Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt:
Et conſilium meum juſtificationes tuæ.

Daleth.

25 Adhæſit pavimento anima mea:
Vivifica me ſecundum verbum tuum.

26 Vias meas enuntiavi, & exaudiſti me:
Doce me juſtificationes tuas.

27 Viam juſtificationum tuarum inſtrue me:
Et exercebor in mirabilibus tuis.

28 Dormitavit anima mea præ tædio:
Confirma me in verbis tuis.

29 Viam iniquitatis amove à me:
Et de lege tua miſerere mei.

30 Viam veritatis elegi:
Judicia tua non ſum oblitus.

31 Adhæſi teſtimoniis tuis Domine: noli me confundere.

32 Viam mandatorum tuorum cucurri: cum dilataſti cor meum.

He.

33 Legem pone mihi Domine viam juſtificationum tuarum:
Et exquiram eam ſemper.

34 Da mihi intellectum, & ſcrutabor legem tuam:
Et cuſtodiam illam in toto corde meo.

35 Οδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου·
Οτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου·
Καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

37 Απόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
Εν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν
φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα·
Οτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ιδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ζῆσόν με.

41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε·
Τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον·
Οτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας
ἕως σφόδρα·
Οτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐφήλπισα·

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ·
Οτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων,
καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα
σφόδρα.

48 Καὶ

35 Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum :
Quia ipſam volui.

36 Inclina cor meum in teſtimonia tua :
Et non in avaritiam.

37 Averte oculos meos ne videant vanitatem :
In via tua vivifica me.

38 Statue ſervo tuo eloquium tuum, in timore tuo.

39 Amputa opprobrium meum, quod ſuſpicatus ſum :
Quia judicia tua jucunda.

40 Ecce concupivi mandata tua : in æquitate tua vivifica me.

VAU.

41 Et veniat ſuper me miſericordia tua Domine :
Salutare tuum ſecundum eloquium tuum.

42 Et reſpondebo exprobrantibus mihi verbum :
Quia ſperavi in ſermonibus tuis.

43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis uſquequaque :
Quia in judiciis tuis ſuperſperavi.

44 Et cuſtodiam legem tuam ſemper in ſeculum :
Et in ſeculum ſeculi.

45 Et ambulabam in latitudine :
Quia mandata tua exquiſivi.

46 Et loqnebar in teſtimoniis tuis in conſpectu regum : & non confundebar.

47 Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.

48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα·
Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49 Μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐφήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου·
Ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα·
Ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ᾽ αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε·
Καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

57 Μερίς μου εἶ κύριε, εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου·
Καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην·
Τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

48 Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ
dilexi:
Et exercebar in justificationibus tuis.

ZAIN.

49 Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi
spem dedisti.

50 Hæc me consolata est in humilitate mea:
Quia eloquium tuum vivificavit me.

51 Superbi inique agebant usquequaque:
A lege autem tua non declinavi.

52 Memor fui judiciorum tuorum à seculo Domine:
& consolatus sum.

53 Defectio tenuit me, pro peccatoribus
derelinquentibus legem tuam.

54 Cantabiles mihi erant justificationes tuæ,
in loco peregrinationis meæ.

55 Memor fui nocte nominis tui Domine:
Et custodivi legem tuam.

56 Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas
exquisivi.

HETH.

57 Portio mea Domine, dixi, custodire legem
tuam.

58 Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo:
Miserere mei secundum eloquium tuum.

59 Cogitavi vias meas:
Et converti pedes meos in testimonia tua.

60 Paratus sum, & non sum turbatus:
Ut custodiam mandata tua.

61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι·
Καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην ἐξομολογήσασθαί σοι·
Ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε·
Καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

64 Τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ·
Τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου·
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου.

66 Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με·
Ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
Διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων·
Ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν·
Ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με·
Ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου·
Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με·
Συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Funes peccatorum circumplexi ſunt me:
Et legem tuam non ſum oblitus.

62 Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi;
Super judicia juſtificationis tuæ

63 Particeps ego ſum omnium timentium te:
Et cuſtodientium mandata tua.

64 Miſericordia tua Domine plena eſt terra:
Juſtificationes tuas doce me.

TETH.

65 Bonitatem feciſti cum ſervo tuo:
Domine ſecundum verbum tuum.

66 Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam
doce me:
Quia mandatis tuis credidi.

67 Priuſquam humiliarer ego deliqui:
Propterea eloquium tuum cuſtodivi.

68 Bonus es tu: & in bonitate tua doce me
juſtificationes tuas.

69 Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborum:
Ego autem in toto corde meo ſcrutabor
mandata tua.

70 Coagulatum eſt ſicut lac cor eorum:
Ego vero legem tuam meditatus ſum.

71 Bonum mihi quia humiliaſti me:
Ut diſcam juſtificationes tuas.

72 Bonum mihi lex oris tui:
Super millia auri & argenti.

JOD.

73 Manus tuæ fecerunt me, & plaſmaverunt me:
Da mihi intellectum, & diſcam mandata tua.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται·
Ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

75 Ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου·
Καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με·
Κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι·
Ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι·
Ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ·
Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε·
Καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος·
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου·
Εἰς τὸν λόγον σου ἐφήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου.

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου·
Πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν.

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας·
Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια·
Ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ·
Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

74 Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur:
Quia in verba tua supersperavi.

75 Cognovi Domine quia æquitas judicia tua:
Et in veritate tua humiliasti me.

76 Fiat misericordia tua ut consoletur me:
Secundum eloquium tuum servo tuo.

77 Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam:
Quia lex tua meditatio mea est.

78 Confundantur superbi:
Quia injuste iniquitatem fecerunt in me:
Ego autem exercebor in mandatis tuis.

79 Convertantur mihi timentes te:
Et qui noverunt testimonia tua.

80 Fiat cor meum immaculatum:
In justificationibus tuis, ut non confundar.

Caph.

81 Defecit in salutare tuum anima mea:
Et in verbum tuum supersperavi.

82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: quando consolaberis me?

83 Quia factus sum sicut uter in pruina:
Justificationes tuas non sum oblitus.

84 Quot sunt dies servi tui:
Quando facies de persequentibus me judicium?

85 Narraverunt mihi iniqui fabulationes:
Sed non ut lex tua.

86 Omnia mandata tua veritas:
Inique persecuti sunt me, adjuva me.

87 Paulo minus consummaverunt me in terra:
Ego autem non dereliqui mandata tua.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με·
Καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
Εθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα·
Οτι σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί·
Τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου·
Οτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με·
Οτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

95 Εμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
Τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
Πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

97 Ως ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε·
Ολην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Υπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα μοί ἐστιν.

99 Υπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα·
Οτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

100 Υπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα·
Οτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

88 Secundum misericordiam tuam vivifica
me:
Et custodiam testimonia oris tui.

LAMED.

89 In æternum Domine, verbum tuum permanet
in cœlo.

90 In generationem & generationem veritas tua:
Fundasti terram, & permanet.

91 Ordinatione tua perseverat dies:
Quoniam omnia serviunt tibi.

92 Nisi quod lex tua meditatio mea est:
Tunc forte periissem in humilitate mea.

93 In æternum non obliviscar justificationes tuas:
Quia in ipsis vivificasti me.

94 Tuus sum ego, salvum me fac:
Quoniam justificationes tuas exquisivi.

95 Me expectaverunt peccatores ut perderent me:
Testimonia tua intellexi.

96 Omnis consummationis vidi finem:
Latum mandatum tuum nimis.

MEM.

97 Quomodo dilexi legem tuam Domine?
Tota die meditatio mea est.

98 Super inimicos meos prudentem me fecisti
mandato tuo:
Quia in æternum mihi est.

99 Super omnes docentes me intellexi:
Quia testimonia tua meditatio mea est.

100 Super senes intellexi:
Quia testimonia tua quæsivi.

101 Εκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου·
Οπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Απὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα·
Οτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ως γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου·
Υπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Απὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα·
Διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.
Οτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου·
Καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ωμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Εταπεινώθην ἕως σφόδρα·
Κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε·
Καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Η ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός.
Καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Εθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι·
Καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Εκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Οτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

112 Εκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου·
Εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

113 Παρανόμους ἐμίσησα·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

101 Ab omni via mala prohibui pedes meos:
Ut custodiam verba tua.

102 A judiciis tuis non declinavi:
Quia tu legem posuisti mihi.

103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua;
Super mel ori meo!

104 A mandatis tuis intellexi:
Propterea odivi omnem viam iniquitatis.

Nun.

105 Lucerna pedibus meis verbum tuum:
Et lumen semitis meis.

106 Juravi, & statui custodire judicia justitiæ
tuæ.

107 Humiliatus sum usquequaque:
Domine, vivifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine:
Et judicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper:
Et legem tuam non sum oblitus.

110 Posuerunt peccatores laqueum mihi:
Et de mandatis tuis non erravi.

111 Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum:
Quia exultatio cordis mei sunt.

112 Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes
tuas:
In æternum, propter retributionem.

Samech.

113 Iniquos odio habui:
Et legem tuam dilexi.

114 Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι·
Καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με·
Καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι·
Καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν
δικαιωμάτων σου·
Ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς·
Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου·
Ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην·
Μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν·
Μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου·
Καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου·
Καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με·
Καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ·
Διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ

114 Adjutor, & ſuſceptor meus es tu:
Et in verbum tuum ſuperſperavi.

115 Declinate à me maligni:
Et ſcrutabor mandata Dei mei.

116 Suſcipe me ſecundum eloquium tuum, & vivam:
Et non confundas me ab expectatione mea.

117 Adjuva me, & ſalvus ero:
Et meditabor in juſtificationibus tuis ſemper.

118 Spreviſti omnes diſcedentes à judiciis tuis:
Quia injuſta cogitatio eorum.

119 Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ:
Ideo dilexi teſtimonia tua.

120 Confige timore tuo carnes meas:
A judiciis enim tuis timui.

AIN.

121 Feci judicium & juſtitiam:
Non tradas me calumniantibus me.

122 Suſcipe ſervum tuum in bonum:
Non calumnientur me ſuperbi.

123 Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum:
Et in eloquium juſtitiæ tuæ.

124 Fac cum ſervo tuo ſecundum miſericordiam tuam:
Et juſtificationes tuas doce me.

125 Servus tuus ſum ego da mihi intellectum:
Ut ſciam teſtimonia tua.

126 Tempus faciendi Domine:
Diſſipaverunt legem tuam.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου·
Ὑπὲρ τὸ χρυσίον καὶ τὸ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην·
Πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου·
Διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

130 Η δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ
νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα·
Οτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Επίβλεψον ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με·
Κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου·
Καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων·
Καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου·
Καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων διέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Επεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·

138 Ενετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου·
Καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Εξέτηξέ με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου·
Οτι ἐπελάθοντο τῶν ἐντολῶν σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυ-

127 Ideo dilexi mandata tua:
Super aurum & topazion.

128 Propterea ad omnia mandata tua
dirigebar:
Omnem viam iniquam odio habui.

PHE.

129 Mirabilia teſtimonia tua:
Ideo ſcrutata eſt ea anima mea.

130 Declaratio ſermonum tuorum illuminat:
& intellectum dat parvulis.

131 Os meum aperui, & attraxi ſpiritum:
Quia mandata tua deſiderabam.

132 Aſpice in me, & miſerere mei:
Secundum judicium diligentium nomen
tuum.

133 Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuum:
Et non dominetur mei omnis injuſtitia.

134 Redime me à calumniis hominum:
Ut cuſtodiam mandata tua.

135 Faciem tuam illumina ſuper ſervum tuum:
Et doce me juſtificationes tuas.

136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei:
Quia non cuſtodierunt legem tuam.

SADE.

137 Juſtus es Domine: & rectum judicium tuum.

138 Mandaſti juſtitiam teſtimonia tua:
Et veritatem tuam nimis.

139 Tabeſcere me fecit zelus meus:
Quia obliti ſunt verba tua inimici mei.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα·
Καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος·
Τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με·
Αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Συνέτισόν με, καὶ ζῆσόν με.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε·
Τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σε, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά
σου.

147 Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα·
Εἰς τοὺς λόγους σου ἐφήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον·
Τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου·
Κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
Ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ σὺ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου
ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

140 Ignitum eloquium tuum vehementer:
Et servus tuus dilexit illud.

141 Adolescentulus sum ego, & contemptus:
Justificationes tuas non sum oblitus.

142 Justitia tua, justitia in æternum:
Et lex tua veritas.

143 Tribulatio & angustia invenerunt me:
Mandata tua meditatio mea est.

144 Æquitas testimonia tua in æternum:
Intellectum da mihi & vivam.

COPH.

145 Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine:
Justificationes tuas requiram.

146 Clamavi ad te, salvum me fac: ut custodiam mandata tua.

147 Præveni in maturitate, & clamavi:
Quia in verba tua supersperavi.

148 Prævenerunt oculi mei ad te diluculo:
Ut meditarer eloquia tua.

149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine:
Et secundum judicium tuum vivifica me.

150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati:
A lege autem tua longe facti sunt.

151 Prope es tu Domine: & omnes viæ tuæ veritas.

152 Initio cognovi de testimoniis tuis:
Quia in æternum fundasti ea.

153 Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με·
Οτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με·
Διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία·
Οτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κύριε·
Κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με·
Εκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην·
Οτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ιδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα·
Κύριε ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Αρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

161 Αρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν·
Καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Αγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου·
Ως ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

163 Αδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην·
Τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Επτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σοι·
Επὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ ὄνομά σου·
Καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προ-

RES.

153 Vide humilitatem meam, & eripe me:
Quia legem tuam non ſum oblitus.

154 Judica judicium meum, & redime me:
Propter eloquium tuum vivifica me.

155 Longe à peccatoribus ſalus:
Quia juſtificationes tuas non exquiſierunt.

156 Miſericordiæ tuæ multæ Domine:
Secundum judicium tuum vivifica me.

157 Multi qui perſequuntur me, & tribulant me:
A teſtimoniis tuis non declinavi.

158 Vidi prævaricantes, & tabeſcebam:
Quia eloquia tua non cuſtodierunt.

159 Vide quoniam mandata tua dilexi:
Domine, in miſericordia tua vivifica me.

160 Principium verborum tuorum veritas:
In æternum omnia judicia juſtitiæ tuæ.

SIN.

161 Principes perſecuti ſunt me gratis:
Et à verbis tuis formidavit cor meum.

162 Lætabor ego ſuper eloquia tua:
Sicut qui invenit ſpolia multa.

163 Iniquitatem odio habui, & abominatus ſum:
Legem autem tuam dilexi.

164 Septies in die laudem dixi tibi:
Super judicia juſtitiæ tuæ.

165 Pax multa diligentibus legem tuam:
Et non eſt illis ſcandalum.

166 Ex-

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε·
Καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου·
Καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου·
ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐνώπιόν σου κύριε.

169 Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐναντίον σου·
Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου·
Κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

171 Ἐξερεύξεται τὰ χείλη μου ὕμνον·
Ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν σου·
Ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω χείρ σου τοῦ σῶσαί με·
Ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε·
Καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε·
Καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός·
Ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

166 Expectabam salutare tuum Domine:
Et mandata tua dilexi.

167 Custodivit anima mea testimonia tua:
Et dilexit ea vehementer.

168 Servavi mandata tua, & testimonia tua:
quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

TAV.

169 Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo:
Domine, juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

170 Intret postulatio mea in conspectu tuo:
Secundum eloquium tuum eripe me.

171 Eructabunt labia mea hymnum:
Cum docueris me justificationes tuas.

172 Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum:
Quia omnia mandata tua æquitas.

173 Fiat manus tua ut salvet me:
Quoniam mandata tua elegi.

174 Concupivi salutare tuum Domine:
Et lex tua meditatio mea est.

175 Vivet anima mea, & laudabit te:
Et judicia tua adjuvabunt me.

176 Erravi, sicut ovis quæ periit:
Quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

ΨΑΛ. ριθ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ
εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων·
Καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν
δολίαν.

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα·
Σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη·
Κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου·
Μετὰ τῶν μισούντων εἰρήνην.

7 Ἤμην εἰρηνικός·
Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛ. ρκ'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, πόθεν ἥξει
ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου·
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δῴη εἰς σάλον τὸν πόδα σου·
Μὴ δὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν
Ἰσραήλ.

Psal. CXIX.

Canticum graduum.

AD Dominum cum tribularer clamavi: & exaudivit me.
2 Domine libera animam meam à labiis iniquis: Et à lingua dolosa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?
4 Sagittæ potentis acutæ: Cum carbonibus desolatoriis.
5 Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: Habitavi cum habitantibus Cedar.
6 Multum incola fuit anima mea. Cum his qui oderunt pacem.
7 Eram pacificus: Cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psal. CXX.

Canticum graduum.

LEvavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.
2 Auxilium meum à Domino: Qui fecit cœlum & terram.
3 Non det in commotionem pedem tuum: Neque dormitet qui custodit te.
4 Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.

5 Κύριος φυλάξοι σε, κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιᾶς σου.

6 Ημέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε·
Οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ·
Φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

8 Κύριος φυλάξοι τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου·
Απὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛ. ρκά.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΥφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι·
Εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

2 Εστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν·
Εν ταῖς αὐλαῖς σου Ιερουσαλήμ.

3 Ιερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις·
Ης οἱ μέτοχοι αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

4 Εκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί·
Αἱ φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τῷ Ισραήλ·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.

5 Οτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν·
Θρόνοι ἐπ' οἶκον Δαυίδ.

6 Ερωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ιερουσαλήμ·
Καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

7 Γενέσθω δὲ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου·
Καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ενεκεν τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου·
Ελάλουν δὲ εἰρήνην περὶ σοῦ.

5 Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.
6 Per diem sol non uret te: Neque luna per noctem.
7 Dominus custodit te ab omni malo: Custodiat animam tuam Dominus.
8 Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum. Ex hoc nunc, & usque in seculum.

PSAL. CXXI.

Canticum graduum.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: In domum Domini ibimus.
2 Stantes erant pedes nostri: In atriis tuis Jerusalem.
3 Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: Cujus participatio ejus in idipsum.
4 Illuc enim ascenderunt tribus: Tribus Domini, testimonium Israel: Ad confitendum nomini Domini.
5 Quia illic sederunt sedes in judicio: Sedes super domum David.
6 Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: Et abundantia diligentibus te.
7 Fiat pax in virtute tua: Et abundantia in turribus tuis.
8 Propter fratres meos, & proximos meos: Loquebar pacem de te.

9 Ενεκεν τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα
ἀγαθά.

ΨΑΛ. ρκβ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΠΡὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου·
Τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

2 Ιδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν·
Ως ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς·
Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν·
Εως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

3 Ελέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς·
Οτι ἐπιπολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Επιπλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι·
Καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛ. ρκγ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΙ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν·
Εἰπάτω δὴ Ισραήλ.

2 Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν·
Εν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς.

3 Αρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς·
Εν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς.

4 Αρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς·
Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 Αρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον.

9 Propter domum Domini Dei noſtri,
quæſivi bona tibi.

Psal. CXXII.

Canticum graduum.

AD te levavi oculos meos:
Qui habitas in cœlis.

2 Ecce ſicut oculi ſervorum in manibus
dominorum ſuorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ:
Ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum:
Donec miſereatur noſtri.

3 Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri:
Quia multum repleti ſumus deſpectione.

4 Quia multum repleta eſt anima noſtra;
Opprobrium abundantibus:
Et deſpectio ſuperbis.

Psal. CXXIII

Canticum graduum.

NIſi quia Dominus erat in nobis:
Dicat nunc Iſrael.

2 Niſi quia Dominus erat in nobis:
Cum exurgerent homines in nos.

3 Forte vivos deglutiſſent nos:
Cum iraſceretur furor eorum in nos.

4 Forſitan aqua abſorbuiſſet nos:
Torrentem pertranſivit anima noſtra.

5 Forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam
intolerabilem.

6 Bene-

6 Εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς·
Εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

7 Η ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρύσθη·
Εκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων·
Η παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρύσθημεν.

8 Η βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου·
Τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛ. ρκδ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΟΙ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιών·
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα·
Ο κατοικῶν

2 Ιερουσαλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς·
Καὶ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
Απὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Οτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν·
Επὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων·
Οπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις
χεῖρας αὐτῶν.

4 Αγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς·
Καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιάς·
Απάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ισραήλ.

6 Benedictus Dominus, qui non dedit nos:
In captionem dentibus eorum.

7 Anima nostra sicut passer erepta est:
De laqueo venantium:
Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

8 Adjutorium nostrum in nomine Domini:
Qui fecit cœlum & terram.

Psal. CXXIV.

Canticum graduum.

QUi confidunt in Domino, sicut mons Sion:
Non commovebitur in æternum:
Qui habitat

2 In Jerusalem. Montes in circuitu ejus:
Et Dominus in circuitu populi sui:
Ex hoc nunc & usque in seculum.

3 Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum:
Super sortem justorum:
Ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas:

4 Benefac Domine bonis:
Et rectis corde.

5 Declinantes autem in obligationes:
Adducet Dominus cum operantibus iniquitatem:
Pax super Israel.

ΨΑΛ. ρκε'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών·
Ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν·
Καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως·
Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν·
Ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

4 Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν·
Ὡς ὁ χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον·
Αἴροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν·
Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσι ἐν ἀγαλλιάσει·
Αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛ. ρκς'.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΕΑν μὴ ὁ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον·
Εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν.
Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν·
Εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τοῦ ὀρθρίζειν·
Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι

Psal. CXXV.

Canticum graduum.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion:
Facti ſumus ſicut conſolati.

2 Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum;
Et lingua noſtra exultatione.
Tunc dicent inter gentes:
Magnificavit Dominus facere cum eis.

3 Magnificavit Dominus facere nobiſcum:
Facti ſumus lætantes.

4 Converte Domine captivitatem noſtram:
Sicut torrens in auſtro.

5 Qui ſeminant in lacrymis, in exultatione
metent.

6 Euntes ibant & flebant;
Mittentes ſemina ſua:
Venientes autem venient cum exultatione:
Portantes manipulos ſuos.

Psal. CXXVI.

Canticum graduum Solomonis.

NIſi Dominus ædificaverit domum:
In vanum laboraverunt qui ædificant eam:
Niſi Dominus cuſtodierit civitatem:
Fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

2 Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere:
Surgite poſtquam ſederitis:

Οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης·
Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί·
Ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ·
Οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν·
Οὐ κατῃσχυνθῶσιν, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύλῃ.

ΨΑΛ. ρκζ.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον·
Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς καρποὺς τῶν πόνων σου φάγεσαι·
Μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα·
Ἐν τοῖς κλίτεσιν τῆς οἰκίας σου·
Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν·
Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.

5 Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών·
Καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ·
Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου·
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Qui manducatis panem doloris:
Cum dederit dilectis suis somnum.

3 Ecce hæreditas Domini, filii:
Merces, fructus ventris.

4 Sicut sagittæ in manu potentis:
Ita filii excussorum.

5 Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis:
Non confundetur cum loquetur inimicis
suis in porta.

PSAL. CXXVII.

Canticum graduum.

BEati omnes, qui timent Dominum:
Qui ambulant in viis ejus.

2 Labores manuum tuarum quia manducabis:
Beatus es, & bene tibi erit.

3 Uxor tua sicut vitis abundans:
In lateribus domus tuæ:
Filii tui sicut novellæ olivarum:
In circuitu mensæ tuæ.

4 Ecce sic benedicetur homo, qui timet
Dominum.

5 Benedicat tibi Dominus ex Sion:
Et videas bona Jerusalem:
Omnibus diebus vitæ tuæ.

6 Et videas filios filiorum tuorum:
Pacem super Israel.

ΨΑΛ. ρκη΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
Εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

2 Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
Καὶ γὰρ οὐκ ἐδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τοῦ νώτου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί·
Ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν·

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες
οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων·
Ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων·
Καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου
ἐφ᾽ ὑμᾶς·
Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

ΨΑΛ. ρκθ΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σε κύριε.

2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα·
Εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Psal. CXXVIII.

Canticum graduum.

SÆpe expugnaverunt me à juventute mea:
Dicat nunc Iſrael.

2 Sæpe expugnaverunt me à juventute mea:
Etenim non potuerunt mihi.

3 Supra dorſum meum fabricaverunt peccatores:
Prolongaverunt iniquitatem ſuam.

4 Dominus juſtus concîdit cervices peccatorum:

5 Confundantur & convertantur retrorſum omnes, qui oderunt Sion.

6 Fiant ſicut fœnum tectorum:
Quod priuſquam evellatur, exaruit.

7 De quo non implevit manum ſuam qui metit:
Et ſinum ſuum qui manipulos colligit.

8 Et non dixerunt qui præteribant: benedictio Domini ſuper vos:
Benediximus vobis in nomine Domini.

Psal. CXXIX.

Canticum graduum.

DE profundis clamavi ad te Domine.
2 Domine exaudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendentes:
In vocem deprecationis meæ.

3 Εὰν ἀνομίας παρατηρήσῃ κύριε, κύριε τίς
ὑποστήσεται.

4 Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν·
Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
Υπέμεινά σε κύριε.

5 Υπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν

6 Η ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον·
Απὸ φυλακῆς πρωΐας καὶ μέχρι νυκτός·
Απὸ φυλακῆς πρωΐας·
Ελπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

7 Οτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεός ἐστιν·
Καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραήλ·
Εκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρλ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, τῷ Δαυίδ.

Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία·
Οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις·
Οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν καρδίαν μου·
Ως τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
Ανταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

3 Ελπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον·
Απὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Si iniquitates obſervaveris Domine: Domine
quis ſuſtinebit?

4 Quia apud te propitiatio eſt:
Et propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

5 Suſtinuit anima mea in verbo ejus:
Speravit anima mea in Domino.

6 A cuſtodia matutina uſque ad noctem:
Speret Iſrael in Domino.

7 Quia apud Dominum miſericordia:
Et copioſa apud eum redemtio.

8 Et ipſe redimet Iſrael:
Ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psal. CXXX.

Canticum graduum David.

DOmine non eſt exaltatum cor meum:
Neque elati ſunt oculi mei:
Neque ambulavi in magnis:
Neque in mirabilibus ſuper me.

2 Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltavi
animam meam:
Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua:
Ita retributio in anima mea.

3 Speret Iſraël in Domino:
Ex hoc nunc & uſque in ſeculum.

ΨΑΛ. ρλα΄.

Ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυίδ·
Καὶ πάσης τῆς πραΰτητος αὐτοῦ.

2 Ως ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ηὔξατο τῷ θεῷ Ιακώβ·

3 Η εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι
ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου·
Καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν·
Καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

5 Εως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ·
Σκήνωμα τῷ θεῷ Ιακώβ.

6 Ιδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ·
Εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ·
Προσκυνήσωμεν εἰς τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ανάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου·
Σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην·
Καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

10 Ενεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

11 Ωμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν·
Καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτόν·
Εκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου.

12 Εὰν φυλάξωνται υἱοί σου τὴν διαθήκην μου·
Καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς·
Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καθιοῦνται ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου.

Psal. CXXXI.

Canticum graduum.

MEmento Domine David:
Et omnis mansuetudinis ejus.

2 Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

3 Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei.

4 Si dedero somnum oculis meis:
Et palpebris meis dormitationem;
Et requiem temporibus meis.

5 Donec inveniam locum Domino:
Tabernaculum Deo Jacob.

6 Ecce audivimus eam in Ephrata:
Invenimus eam in campis silvæ.

7 Introibimus in tabernaculum ejus:
Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

8 Surge Domine in requiem tuam:
Tu & arca sanctificationis tuæ.

9 Sacerdotes tui induantur justitiam:
Et sancti tui exultent.

10 Propter David servum tuum:
Non avertas faciem Christi tui.

11 Juravit Dominus David veritatem:
Et non frustrabitur eam:
De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

12 Si custodierint filii tui testamentum meum:
Et testimonia mea hæc, quæ docebo eos:
Et filii eorum usque in seculum, sedebunt super sedem tuam.

13 Οτι ἐκεῖ ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών·
Ηρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
Ωδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.

15 Τὴν χήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω·
Τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν·
Καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

17 Εκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ·
Ητοίμασας τῷ χριστῷ μου λύχνον.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην·
Επὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛ. ρλβʹ.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, τῷ Δαυίδ.

Ιδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν·
Αλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Ως μύρον ἐπὶ κεφαλὴν τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα·
Τὸν πώγωνα τοῦ Ααρών·
Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ως δρόσος Αερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών·
Οτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ·
Καὶ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

13 Quoniam elegit Dominus Sion:
Elegit eam in habitationem sibi.

14 Hæc requies mea in seculum seculi:
Hic habitabo quoniam elegi eam.

15 Viduam ejus benedicens benedicam:
Pauperes ejus saturabo panibus.

16 Sacerdotes ejus induam salutari:
Et sancti ejus exultatione exultabunt.

17 Illuc producam cornu David:
Paravi lucernam Christo meo.

18 Inimicos ejus induam confusione:
Super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

PSAL. CXXXII.

Canticum graduum David.

ECce quam bonum, & quam jucundum:
Habitare fratres in unum.

2 Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam:
Barbam Aaron:
Quod descendit in oram vestimenti ejus.

3 Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion:
Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem:
Et vitam usque in seculum.

PSAL.

ΨΑΛ. ρλγ'.

Ωδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ΙΔοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες
οἱ δοῦλοι κυρίου·
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου·
Εν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

2 Εν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια·
Καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον.

3 Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιών·
Ο ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΨΑΛ. ρλδ'.

Αλληλούϊα.

ΑΙνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου·
Αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον.

2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου·
Εν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος·
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι ἡδύ.

4 Οτι τὸν Ιακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος·
Ισραὴλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ.

5 Οτι ἐγὼ ἔγνων, ὅτι μέγας κύριος·
Καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν·
Εν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ·
Εν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν ταῖς ἀβύσσοις.

Psal. CXXXIII.

Canticum graduum.

ECce nunc benedicite Dominum, omnes
ſervi Domini.
2 Qui ſtatis in domo Domini:
In atriis domus Dei noſtri.
3 In noctibus extollite manus veſtras in ſancta:
Et benedicite Dominum.
4 Benedicat te Dominus ex Sion:
Qui fecit cœlum & terram.

Psal. CXXXIV.

Allelujah.

LAudate nomen Domini:
Laudate ſervi Dominum.
2 Qui ſtatis in domo Domini:
In atriis domus Dei noſtri.
3 Laudate Dominum, quia bonus Dominus:
Pſallite nomini ejus, quoniam ſuave.
4 Quoniam Jacob elegit ſibi Dominus:
Iſrael in poſſeſſionem ſibi.
5 Quia ego cognovi quod magnus eſt
Dominus:
Et Deus noſter præ omnibus diis.
6 Omnia quæcunque voluit, Dominus fecit:
In cœlo, in terra:
In mari, & in omnibus abyſſis.

7 Ανάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς·
Αστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε·
Ο ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ως ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου·
Απὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Εξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα·
Εν μέσῳ σου Αἴγυπτε·
Εν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ος ἐπάταξεν ἔθνη πολλά·
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Αμοῤῥαίων·
Καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Κληρονομίαν Ισραὴλ δούλῳ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Οτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον, καὶ χρυσίον ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν·
Οφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

17 Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται·
Ρῖνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται·
Χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν·
Πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν·
Οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ομοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά.
Πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

7 Educens nubes ab extremo terræ:
Fulgura in pulviam fecit:
Qui producit ventos de thesauris suis.

8 Qui percussit primogenita Egypti:
Ab homine usque ad pecus.

9 Et misit signa & prodigia:
In medio tui Ægypte:
In Pharaonem, & in omnes servos ejus.

10 Qui percussit gentes multas:
Et occidit reges fortes.

11 Sehon regem Amorrhæorum:
Et Og regem Basan;
Et omnia regna Canaan.

12 Et dedit terram eorum hereditatem:
Hereditatem Israel populo suo.

13 Domine nomen tuum in æternum:
Domine memoriale tuum in generationem
& generationem.

14 Quia judicabit Dominus populum suum:
Et in servis suis deprecabitur.

15 Simulacra gentium argentum & aurum, opera
manuum hominum.

16 Os habent & non loquentur:
Oculos habent, & non videbunt.

17 Aures habent, & non audient:
Neque enim est spiritus in ore ipsorum.

18 Similes illis fiant qui faciunt ea:
Et omnes, qui confidunt in eis.

19 Οἶκος Ισραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον·
Οἶκος Ααρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον·
Οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον.

21 Εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιὼν·
Ο κατοικῶν Ιερουσαλήμ.
Αλληλούϊα.

ΨΑΛ. ρλε΄.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστὸς·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·
Οτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ

19 Domus Israel benedicite Domino :
Domus Aaron benedicite Domino.

20 Domus Levi benedicite Domino ;
Qui timetis Dominum, benedicite Domino.

21 Benedictus Dominus ex Sion :
Qui habitat in Jerusalem.

PSAL. CXXXV.

Alleluja.

CONfitemini Domino quoniam bonus :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

2 Confitemini Deo deorum :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

3 Confitemini Domino dominorum :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

4 Qui facit mirabilia magna solus :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

5 Qui fecit cœlos in intellectu :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

6 Qui firmavit terram super aquas :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

7 Qui fecit luminaria magna :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

8 Solem in potestatem diei :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

9 Lunam & stellas in potestatem noctis :
Quoniam in æternum misericordia ejus.

10 Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorũ ;
Quoniam in æternum misericordia ejus.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Τῷ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ;
εἰς θάλασσαν ἐρυθράν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμοῤῥαίων·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Qui eduxit Israel de medio eorum:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

12 In manu potenti, & brachio excelso:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

13 Qui divisit mare rubrum in divisiones:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

14 Et eduxit Israel per medium ejus:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

15 Et excussit Pharaonem, & virtutem ejus in mari rubro:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

16 Qui traduxit populum suum per desertum:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

17 Qui percussit reges magnos:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

18 Et occîdit reges fortes:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

19 Sehon regem Amorrhæorum:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

20 Et Og regem Basan:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

21 Et dedit terram eorum hæreditatem:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

22 Hæreditatem Israel servo suo:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

23 Quia in humilitate nostra memor fuit nostri:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

24 Et redemit nos ab inimicis nostris:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τοῦ οὐρανοῦ·
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛ. ρλϛ'.

Τῷ Δαυίδ.

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος·
Ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν·
Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκεῖ ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν·
Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον·
Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας,

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.

6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ·
Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ·
Τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ.

8 Θυγά-

25 Qui dat escam omni carni:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

26 Confitemini Deo cœli:
Quoniam in æternum misericordia ejus:
Confitemini Domino dominorum:
Quoniam in æternum misericordia ejus.

PSAL. CXXXVI.

Psalmus David, Jeremiæ.

SUper flumina Babylonis:
Illic sedimus & flevimus:
Cum recordaremur Sion.

2 In salicibus in medio ejus suspendimus organa nostra.

3 Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum:
Et qui abduxerunt nos, hymnum:
Cantate nobis de canticis Sion.

4 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

5 Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

6 Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui:
Si non proposuero Jerusalem, in principio lætitiæ meæ.

7 Memor esto Domine filiorum Edom, in die Jerusalem:
Qui dicunt: exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea.

8 Filia

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος·
Μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου
ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου
πρὸς τὴν πέτραν.

ΨΑΛ. ρλζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, Ζαχαρίου.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου·
Καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.

2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου·
Καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου·
Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
Ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πάντας τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου·
Πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

5 Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου·
Ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ·
Καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζώσεις με·
Ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου·
Καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

8 Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ·
Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

8 Filia Babylonis misera:
Beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam,
quam retribuisti nobis.

9 Beatus, qui tenebit, & allidet parvulos tuos
ad petram.

Psal. CXXXVII.

Ipsi David.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo:
Quoniam audisti verba oris mei:
In conspectu angelorum psallam tibi.

2 Adorabo ad templum sanctum tuum:
Et confitebor nomini tuo:
Super misericordia tua, & veritate tua:
Quoniam magnificasti super omne, nomen
sanctum tuum.

3 In quacumque die invocavero te, exaudi me:
Multiplicabis in anima mea virtutem.

4 Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ:
Quia audierunt omnia verba oris tui.

5 Et cantent in viis Domini:
Quoniam magna est gloria Domini.

6 Quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit:
Et alta à longe cognoscit.

7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis
me:
Et super iram inimicorum meorum extendisti
manum tuam:
Et salvum me fecit dextera tua.

8 Dominus retribuet pro me:
Domine misericordia tua in seculum:
Opera manuum tuarum ne despicias.

ΨΑΛ. ρλη'.

Τῷ Δαυὶδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου ἐν τῇ διασπορᾷ.

ΚΥριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου·
Καὶ τὴν ἔγερσίν μου·
Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπομακρόθεν.

3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας·
Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες.

4 Ὅτι οὐκ ἔστι δόλος ἐν γλώσσῃ μου·
Ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως.

5 Πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα·
Σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ·
Ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;
Καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν, σὺ εἶ ἐκεῖ·
Ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.

9 Ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον·
Καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης.

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με·
Καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.

11 Καὶ εἶπα, ἄρα τὸ σκότος καταπατήσει με·
Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ·
Ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

Psal. CXXXVIII.

In finem, Psalmus David.

DOmine probaſti me, & cognoviſti me.
2 Tu cognoviſti ſeſſionem meam :
Et reſurrectionem meam :
Intellexiſti cogitationes meas de longe.

3 Semitam meam, & funiculum meum inveſtigaſti :
Et omnes vias meas prævidiſti.

4 Quia non eſt ſermo in lingua mea :
Ecce Domine tu cognoviſti.

5 Omnia noviſſima & antiqua :
Tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

6 Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me :
Confortata eſt, & non potero ad eam.

7 Quo ibo à ſpiritu tuo ?
Et quo à facie tua fugiam ?

8 Si aſcendero in cœlum, tu illic es :
Si deſcendero in infernum, ades.

9 Si ſumpſero pennas meas diluculo :
Et habitavero in extremis maris.

10 Etenim illuc manus tua deducet me :
Et tenebit me dextera tua.

11 Et dixi : forſitan tenebræ conculcabunt me :
Et nox illuminatio mea in deliciis meis.

12 Quia tenebræ non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies illuminabitur :
Sicut tenebræ ejus, ita & lumen ejus.

13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου·
Ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης·
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας κρυφῇ·
Καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς.

16 Τὸ ἀκατέργαστόν σου εἴδοσαν οἱ ὀφθαλμοί μου·
Καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·
Ἡμέραι πλασθήσονται·
Καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός·
Λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξεγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.

19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός·
Ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ.

20 Ὅτι ἐρισαί ἐστε εἰς διαλογισμούς·
Λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα;
Καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·
Εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με κύριε καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου·
Ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ εἰ εἶδες ὁδὸν ἀνομίας ἐν ἐμοί·
Καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

13 Quia tu possedisti renes meos:
Suscepisti me de utero matris meæ.

14 Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es:
Mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

15 Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto:
Et substantia mea in inferioribus terræ.

16 Imperfectum meum viderunt oculi tui:
Et in libro tuo omnes scribentur:
Dies formabuntur:
Et nemo in eis.

17 Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus:
Nimis confortatus est principatus eorum.

18 Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur:
Exurrexi, & adhuc sum tecum.

19 Si occideris Deus peccatores:
Viri sanguinum declinate à me.

20 Quia dicitis in cogitatione:
Accipient in vanitate civitates tuas.

21 Nonne qui oderunt te Domine, oderam:
Et super inimicos tuos tabescebam?

22 Perfecto odio oderam illos:
Et inimici facti sunt mihi.

23 Proba me Deus, & scito cor meum:
Interroga me, & cognosce semitas meas.

24 Et vide, si via iniquitatis in me est:
Et deduc me in via æterna.

ΨΑΛ. ρλθʹ.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ·
Απὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ·
Ολην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ηκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως·
Ιὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ·
Απὸ ἀνθρώπου ἀδίκου ῥῦσαί με·
Οἵτινες διελογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου.

5 Εκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· Διάψαλμα·
Καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου·
Εχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

6 Εἶπα τῷ κυρίῳ, θεός μου εἶ σύ·
Ενώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου·
Επεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ.
Διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μή
ποτε ὑψωθῶσιν· Διάψαλμα.

9 Η κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν·
Κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες·
Εν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς·
Εν ταλαιπωρίαις,, καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ανὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς·
Ανδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Psal. CXXXIX.

In finem, Psalmus David.

ERipe me Domine ab homine malo :
A viro iniquo eripe me.

2 Qui cogitaverunt iniquitates in corde ;
Tota die constituebant prælia.

3 Acuerunt linguas suas sicut serpentis :
Venenum aspidum sub labiis eorum.

4 Custodi me Domine de manu peccatoris :
Et ab hominibus iniquis eripe me :
Qui cogitaverunt supplantare gressus meos.

5 Absconderunt superbi laqueum mihi :
Et funes extenderunt in laqueum :
Juxta iter scandalum posuerunt mihi.

6 Dixi Domino : Deus meus es tu :
Exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

7 Domine, Domine virtus salutis meæ :
Obumbrasti super caput meum in die belli.

8 Ne tradas me Domine à desiderio meo
peccatori :
Cogitaverunt contra me, ne derelinquas me,
ne forte exaltentur.

9 Caput circuitus eorum :
Labor labiorum ipsorum operiet eos.

10 Cadent super eos carbones ?
In ignem dejicies eos :
In miseriis non subsistent.

11 Vir linguosus non dirigetur in terra :
Virum injustum mala capient in interitu.

12 Εγνων ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν,
καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου·
Καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

ΨΑΛ. ρμ΄.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

ΚΥριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου·
Επαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

3 Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου·
Καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας·
Τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις·
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν·
Καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με·
Ελαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου·
Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν·
Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν.

7 Ωσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς·
Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

8 Οτι πρὸς σὲ κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου·
Επὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

9 Φύλαξόν

12 Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, & vindictam pauperum.

13 Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: Et habitabunt recti cum vultu tuo.

Psal. CXL.

Psalmus David.

Domine clamavi ad te, exaudi me: Intende voci meæ, cum clamavero ad te.

2 Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: Elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

3 Pone Domine custodiam ori meo: Et ostium circumstantiæ labiis meis.

4 Non declines cor meum in verba malitiæ: Ad excusandas excusationes in peccatis: Cum hominibus operantibus iniquitatem: Et non communicabo cum electis eorum.

5 Corripiet me justus in misericordia, & increpabit me: Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum: Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum.

6 Absorpti sunt juncti petræ judices eorum: Audient verba mea quoniam potuerunt.

7 Sicut crassitudo terræ erupta est super terram; Dissipata sunt ossa nostra secus infernum.

8 Quia ad te Domine, Domine oculi mei: In te speravi, non auferas animam meam.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι·
Καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί·
Κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΨΑΛ. ρμα'.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ
σπηλαίῳ προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα·
Καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχεν μοι·

2 Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησιν·
Τὴν θλῖψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου·
Καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου·
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον·
Καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με·
Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

5 Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε·
Εἶπα, σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου·
Μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες εἰς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα·
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με·
Ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου·
Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου·
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

9 Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi;
Et à scandalis operantium iniquitatem.

10 Cadent in retiaculo ejus peccatores:
Singulariter sum ego donec transeam.

PSAL. CXLI.

Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio.

VOce mea ad Dominum clamavi;
Voce mea ad Dominum deprecatus sum.

2 Effundo in conspectu ejus orationem meam:
Et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

3 In deficiendo ex me spiritum meum:
Et tu cognovisti semitas meas:
In via hac, qua ambulabam, absconderunt
laqueum mihi.

4 Considerabam ad dexteram, & videbam:
Et non erat qui cognosceret me:
Periit fuga à me:
Et non est qui requirat animam meam.

5 Clamavi ad te Domine:
Dixi, tu es spes mea:
Portio mea in terra viventium.

6 Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus
sum nimis:
Libera me à persequentibus me:
Quia confortati sunt super me.

7 Educ de custodia animam meam:
Ad confitendum nomini tuo:
Me expectant justi, donec retribuas mihi.

ΨΑΛ. ρμβ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶ,

Ὁπότε κατεδίωξεν αὐτὸν Ἀβεσσαλὼμ ὁ ὑιὸς αὐτοῦ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου·
Ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
Εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου·
Ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
Ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου·
Ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων·
Ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
Ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου·
Ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου·
Ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι·
Ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

PSAL. CXLII.

Psalmus David,
Quando persequebatur eum Absalom filius ejus.

DOmine exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam:
In veritate tua:
Exaudi me in tua justitia.

2 Et non intres in judicium cum servo tuo:
Quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

3 Quia persecutus est inimicus animam meam:
Humiliavit in terra vitam meam:
Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi:

4 Et anxiatus est super me spiritus meus:
In me turbatum est cor meum.

5 Memor fui dierum antiquorum:
Meditatus sum in omnibus operibus tuis:
In factis manuum tuarum meditabar.

6 Expandi manus meas ad te:
Anima mea sicut terra sine aqua tibi.

7 Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus:
Non avertas faciem tuam à me:
Et similis ero descendentibus in lacum.

8 Auditam fac mihi mane misericordiam tuam:
Quia in te speravi:
Notam fac mihi viam, in qua ambulem:
Quia ad te levavi animam meam.

9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi.

10 Doce

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου·
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ.

11 Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
Εξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου·
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου.
Οτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

ΨΑΛ. ρμγ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·
Πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου·
Ο διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν·
Τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον.

2 Ελεός μου καὶ καταφυγή μου·
Αντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου·
Υπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα·
Ο ὑποτάσσων τὸν λαὸν αὐτοῦ ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ·
Η υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτῷ.

4 Ανθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη·
Αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι.

5 Κύριε κλῖνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι·
Αψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Αστραψον ἀστραπήν σου, καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
Εξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις
αὐτούς.

10 Doce me facere voluntatem tuam :
Quia Deus meus es tu :
Spiritus tuus bonus deducet me in terram
rectam.

11 Propter nomen tuum Domine vivificabis me,
in æquitate tua.
Educes de tribulatione animam meam.

12 Et in misericordia tua disperdes inimicos
meos :
Et perdes omnes, qui tribulant animam meam :
Quoniam ego servus tuus sum.

PSAL. CXLIII.

Psalmus David.

Adversus Goliath.

BEnedictus Dominus Deus meus :
Qui docet manus meas ad prælium :
Et digitos meos ad bellum.

2 Misericordia mea, & refugium meum :
Susceptor meus, & liberator meus :
Protector meus, & in ipso speravi :
Qui subdit populum meum sub me.

3 Domine quid est homo, quia innotuisti ei ?
Aut filius hominis, quia reputas eum ?

4 Homo vanitati similis factus est :
Dies ejus sicut umbra prætereunt.

5 Domine inclina cœlos tuos, & descende :
Tange montes, & fumigabunt.

6 Fulgura coruscationem, & dissipabis eos :
Emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

7 Εξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους·
Εξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
Εκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων.

8 Ων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα·
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν, δεξιὰ ἀδικίας.

9 Ο θεὸς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι·
Εν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι.

10 Τῷ διδόντι σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι·
Τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας
πονηρᾶς.

11 Ρῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
Ων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα·
Καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.

12 Ων οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα ἡδρυμμένα ἐν τῇ
νεότητι αὐτῶν·
Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι
ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.

13 Τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου
εἰς τοῦτο·
Τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα πληθύνοντα ἐν ταῖς
ἐξόδοις αὐτῶν.

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς·
Οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος·
Οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν.

15 Εμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι·
Μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

ΨΑΛ.

7 Emitte manum tuam de alto:
Eripe me, & libera me de aquis multis:
De manu filiorum alienorum.

8 Quorum os locutum est vanitatem:
Et dextera eorum, dextera iniquitatis.

9 Deus canticum novum cantabo tibi:
In psalterio decachordo psallam tibi.

10 Qui das salutem regibus:
Qui redemisti David servum tuum de gladio maligno.

11 Eripe me & erue me de manu filiorum alienorum:
Quorum os locutum est vanitatem:
Et dextera eorum, dextera iniquitatis.

12 Quorum filii, sicut novellæ plantationes in juventute sua:
Filiæ eorum compositæ, circumornatæ ut similitudo templi.

13 Promtuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud:
Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis.

14 Boves eorum crassæ:
Non est ruina maceriæ, neque transitus:
Neque clamor in plateis eorum.

15 Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt:
Beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

ΨΑΛ. ρμδʹ.

Αἴνεσις τοῦ Δαυίδ.

Ὑψώσω σε ὁ θεὸς ὁ βασιλεύς μου·
Καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε·
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
Καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου·
Καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Τὴν μεγαλοπρέπειαν δόξης σου, τῆς ἁγιωσύνης λαλήσουσι·
Καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι·
Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐρεύξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος·
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν·
Καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου·
Καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι·
Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

PSAL. CXLIV.

Laudatio ipsi David.

EXaltabo te Deus meus rex:
Et benedicam nomini tuo in seculum:
Et in seculum seculi.

2 Per singulos dies benedicam tibi:
Et laudabo nomen tuum in seculum;
Et in seculum seculi.

3 Magnus Dominus, & laudabilis nimis:
Et magnitudinis ejus non est finis.

4 Generatio & generatio laudabit opera tua:
Et potentiam tuam pronuntiabunt.

5 Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ
loquentur:
Et miribilia tua narrabunt.

6 Et virtutem terribilium tuorum dicent:
Et magnitudinem tuam narrabunt.

7 Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ
eructabunt: & justitia tua exultabunt.

8 Miserator & misericors Dominus:
Patiens, & multum misericors.

9 Suavis Dominus universis:
Et miserationes ejus super omnia opera ejus.

10 Confiteantur tibi Domine omnia opera tua:
Et sancti tui benedicant tibi.

11 Gloriam regni tui dicent:
Et potentiam tuam loquentur.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δύναμίν σου·
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων.
Καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ·
Πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ·
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας·
Καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι·
Καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίξεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον
εὐδοκίας.

17 Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν·
Πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως
αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν·
Καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει.

21 Αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου·
Καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἀλληλούϊα.

12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam:
Et gloriam magnificentiæ regni tui.

13 Regnum tuum regnum omnium seculorum:
Et dominatio tua in omni generatione & generationem:
Fidelis Dominus in omnibus verbis suis:
Et sanctus in omnibus operibus suis.

14 Allevat Dominus omnes, qui corruunt:
Et erigit omnes elisos.

15 Oculi omnium in te sperant Domine:
Et tu das escam illorum in tempore opportuno.

16 Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.

17 Justus Dominus in omnibus viis suis:
Et sanctus in omnibus operibus suis.

18 Prope est Dominus omnibus invocantibus eum:
Omnibus invocantibus eum in veritate.

19 Voluntatem timentium se faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & salvos faciet eos.

20 Custodit Dominus omnes diligentes se:
Et omnes peccatores disperdet.

21 Laudationem Domini loquetur os meum:
Et benedicat omnis caro nomini sancto ejus:
In seculum, & in seculum seculi.

ΨΑΛ. ρμέ.

Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

2 Αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου·
Ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων
οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

5 Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθός·
Ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
Τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις·
Διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι·
Κύριος λύει πεπεδημένους.

8 Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους·
Κύριος σοφοῖ τυφλούς·
Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους·
Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται·
Καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανίσει.

10 Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

PSAL. CXLV.

Alleluja, Aggæi, & Zachariæ.

LAuda anima mea Dominum.
2 Laudabo Dominum in vita mea :
Psallam Deo meo quamdiu fuero.
3 Nolite confidere in principibus : in filiis hominum, in quibus non est salus.
4 Exibit spiritus ejus, & revertetur in terram suam :
In illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
5 Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus :
Spes ejus in Domino Deo ipsius.
6 Qui fecit cœlum & terram :
Mare, & omnia quæ in eis sunt :
Qui custodit veritatem in seculum.
7 Facit judicium injuriam patientibus :
Dat escam esurientibus :
Dominus solvit compeditos.
8 Dominus illuminat cæcos :
Dominus erigit elisos.
Dominus diligit justos.
9 Dominus custodit advenas :
Pupillum & viduam suscipiet :
Et vias peccatorum disperdet.
10 Regnabit Dominus in secula :
Deus tuus Sion in generationem & generationem.

ΨΑΛ. ρμϛ´.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς ψαλμός·
Τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος·
Τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει.

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν·
Καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς
ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ·
Καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος·
Ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει·
Ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ.

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις·
Τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν·
Τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον.

9 Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν·
Καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν·

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει·
Οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν·
Καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Ἀλληλούϊα.

12 Ἐπαίνει

PSAL. CXLVI.

Alleluja.

LAudate Dominum, quoniam bonus est
psalmus:
Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.
2 Ædificans Jerusalem Dominus:
Dispersiones Israelis congregabit.
3 Qui sanat contritos corde:
Et alligat contritiones eorum.
4 Qui numerat multitudinem stellarum:
& omnibus eis nomina vocat.
5 Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus:
Et sapientiæ ejus non est numerus.
6 Suscipiens mansuetos Dominus:
Humilians autem peccatores usque ad terram.
7 Præcinite Domino in confessione:
Psallite Deo nostro in cithara.
8 Qui operit cœlum nubibus:
Et parat terræ pluviam:
Qui producit in montibus fœnum:
Et herbam servituti hominum
9 Qui dat jumentis escam ipsorum:
Et pullis corvorum invocantibus eum.
10 Non in fortitudine equi voluntatem habebit:
Nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.
11 Beneplacitum est Domino super timentes
eum:
Et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

12 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον·
Αἴνει τὸν θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου·
Εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί.

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην·
Καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ·
Ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

16 Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον·
Ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.

17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς·
Κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται.

18 Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτά·
Πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ·
Δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει·
Καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.
Ἀλληλούϊα.

Psal. CXLVII.

Alleluja,

LAuda Jerusalem Dominum:
Lauda Deum tuum Sion.

13 Quoniam confortavit seras portarum tuarum:
Benedixit filiis tuis in te.

14 Qui posuit fines tuos pacem:
Et adipe frumenti satiat te.

15 Qui emittit eloquium suum terræ:
Velociter currit sermo ejus.

16 Qui dat nivem sicut lanam:
Nebulam sicut cinerem spargit.

17 Mittit crystallum suam sicut buccellas:
Ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

18 Emittet verbum suum, & liquefaciet ea:
Flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

19 Qui annuntiat verbum suum Jacob:
Justitias & judicia sua Israel.

20 Non fecit taliter omni nationi:
Et judicia sua non manifestavit eis.
Alleluja.

ΨΑΛ. ρμή.

Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη·
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν·
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου·
Οτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν·
Αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος·
Πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς·
Δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος·
Τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί·
Ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη·
Ερπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί·
Αρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι·
Πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων.

13 Αἰνε-

PSAL. CXLVIII.

Alleluja.

LAudate Dominum de cœlis:
Laudate eum in excelsis.
2 Laudate eum omnes angeli ejus:
Laudate eum omnes virtutes ejus.
3 Laudate eum sol & luna:
Laudate eum omnes stellæ, & lumen.
4 Laudate eum cœli cœlorum:
Et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt.
5 Laudent nomen Domini:
Quia ipse dixit, & facta sunt:
Ipse mandavit, & creata sunt.
6 Statuit ea in æternum, & in seculum seculi:
Præceptum posuit, & non præteribit.
7 Laudate Dominum de terra:
Dracones, & omnes abyssi.
8 Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum:
Quæ faciunt verbum ejus.
9 Montes, & omnes colles:
Ligna fructifera, & omnes cedri.
10 Bestiæ, & universa pecora:
Serpentes, & volucres pennatæ:
11 Reges terræ, & omnes populi:
Principes, & omnes judices terræ.
12 Juvenes, & virgines:
Senes cum junioribus.

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.
Ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου·
Ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ.

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ·
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·
Τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛ. ρμθ'.

Ἀλληλούϊα.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν·
Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν·
Καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ·
Ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·
Καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
Καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν·
Ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις·
Καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον·
Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

13 Laudent nomen Domini:
Quia exaltatum eſt nomen ejus ſolius.
Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram.

14 Et exaltavit cornu populi ſui:
Hymnus omnibus ſanctis ejus:
Filiis Iſrael, populo appropinquanti ſibi.
Alleluja.

PSAL. CXLIX.

Alleluja.

CAntate Domino canticum novum:
Laus ejus in eccleſia ſanctorum.

2 Lætetur Iſrael in eo, qui fecit eum:
Et filii Sion exultent in rege ſuo.

3 Laudent nomen ejus in choro:
In tympano & pſalterio pſallant ei.

4 Quia beneplacitum eſt Domino in populo ſuo:
Et exaltabit manſuetos in ſalutem.

5 Exultabunt ſancti in gloria:
Lætabuntur in cubilibus ſuis.

6 Exaltationes Dei in gutture eorum:
Et gladii ancipites in manibus eorum.

7 Ad faciendam vindictam in nationibus:
Increpationes in populis.

8 Ad alligandos reges eorum in compedibus:
Et nobiles eorum in manicis ferreis.

9 Ut faciant in eis judicium conſcriptum:
Gloria hæc eſt omnibus ſanctis ejus.
Alleluja.

PSAL.

ΨΑΛ. ρν΄.

Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνοις.

5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα τῷ Θεῷ.

PSAL. CL.

Alleluja.

LAudate Dominum in ſanctis ejus:
Laudate eum in firmamento virtutis ejus

2 Laudate eum in virtutibus ejus:
Laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis ejus.

3 Laudate eum in ſono tubæ:
Laudate eum in pſalterio, & cithara.

4 Laudate eum in tympano, & choro:
Laudate eum in chordis, & organo.

5 Laudate eum in cymbalis bene ſonantibus:
Laudate eum in cymbalis jubilationis.

6 Omnis ſpiritus laudet Dominum.
Alleluja.

ΥΜΝΟΣ ΕΩΘΙΝΟΣ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Εν ἀνθρώποις εὐδοκία.

2 Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Δοξολογοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

3 Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε·
Θεὲ πατὴρ παντοκράτορ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ιησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα.

4 Κύριε ὁ θεὸς,
Ο ἀμνὸς τοῦ θεοῦ,
Ο υἱὸς τοῦ πατρὸς
Ο αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Ελέησον ἡμᾶς.
Ο αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ο καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ελέησον ἡμᾶς.

5 Οτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ιησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν.

HYMNUS MATUTINIS.

GLoria in excelsis Deo,
Et in terra pax,
in hominibus bonæ voluntatis.

2 Laudamus Te,
Benedicimus Te,
Adoramus Te,
Glorificamus Te,
Gratias agimus Tibi,
Propter magnam gloriam Tuam.

3 Domine Deus rex cœlestis,
Deus pater omnipotens,
Domine fili unigenite
Jesu Christe.
* * * * * * * *

4 Domine Deus,
Agnus Dei,
Filius Patris,
Qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi,
Suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram Patris,
Miserere nobis.

5 Quoniam tu solus sanctus,
Tu solus Dominus,
Jesu Christe,
* Cum Sancto Spiritu *
In gloria Dei Patris. Amen.

ΩΔΗ.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καταξίωσον κύριε καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην,
Αναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου,
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Εγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με,
Ιασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγα,
Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου.
Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς.
Εν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλαιός σου τοῖς γινώσκουσίν σε.

O D E.

PEr ſingulos dies benedicam tibi,
Et laudabo nomen tuum in ſeculum,
Et in ſeculum ſeculi.
Dignare, Domine, die iſto
Sine peccato nos cuſtodire.
Benedictus es, Domine, Deus patrum noſtrorum:
Et laudandum ac glorificandum eſt nomen tuum in ſecula.
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas:
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas:
Benedictus es, Domine; doce me juſtificationes tuas.
Domine refugium tu factus es nobis, in generatione & generatione.
Ego dixi, Domine, miſerere mei,
Sana animam meam; quia peccavi tibi.
Domine ad te confugi:
Doce me facere voluntatem tuam; quia Deus meus es tu.
Quoniam apud te eſt fons vitæ:
In lumine tuo videbimus lumen.
Prætende miſericordiam tuam ſcientibus te.

[illegible]

PSALMI.

Dies.	Matutinæ	Vespertinæ.
i	1 2 3 4 5	6 7 8
ii	9 10 11	12 13 14
iii	15 16 17	18
iv	19 20 21	22 23
v	24 25 26	27 28 29
vi	30 31	32 33 34
vii	35 36	37
viii	38 39 40	41 42 43
ix	44 45 46	47 48 49
x	50 51 52	53 54 55
xi	56 57 58	59 60 61
xii	62 63 64	65 66 67
xiii	68	69 70
xiv	71 72	73 74
xv	75 76 77	78
xvi	79 80 81	82 83 84 85
xvii	86 87 88	89
xviii	90 91 92	93 94
xix	95 96 97	98 99 100 101
xx	102 103	104
xxi	105	106
xxii	107	108 109
xxiii	110 111 112 113	114 115
xxiv	116 117 118	119 *Inde quatuor periodi.*
xxv	*Inde quinque periodi eiusdem.*	*Inde quatuor periodi eiusdem.*
xxvi	*Inde quinque periodi ejusdem.*	*Inde quinque ultimi ejusdem.*
xxvii	120 121 122 123 124 125	126 127 128 129 130 131
xxviii	132 133 134 135	136 137 138
xxix	139 140 141	142 143
xxx	144 145 146	147 148 149 150

FINIS.